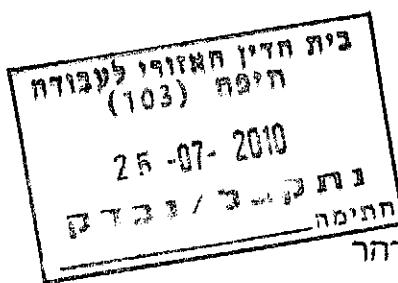

בבית הדין האזראי לעבודה בחיפה

ת"צ 10-

גאולה בויטלר ת.ז. 0988493
 בעניין:
 ע"י ב"כ עוה"ד עמנואל סולומונוב
 ו/או רדר פוארטי-סולומונוב
 ו/או עופר סולומונוב
 ו/או גלית סולומונוב-פוגל
 ו/או עידן סולומונוב
 ו/או גיל מנגר-יונה
 מריח' חסן שוקרி 24 חיפה 33105
 טל: 04-8621257 פקס: 04-8627819

המבקשת

ג'גד

שירותי בריאות כללית
 ע"י ב"כ עוה"ד שאול ברגרזון
 ו/או אמיר דולב ו/או יוני פולק ו/או
 מדריך מנחם בגין 11, מגדל רוגובין-תדהר
 קומה 21, רמת גן, 52681
 טל' 03-7556900 פקס: 03-7556909

המשיבה

בקשה לאישור לתובענה ייצוגית

בהתאם להחלטת כב' בית המשפט המחויזי בחיפה מיום 10/5/23, מתכבדת המבקשת להגיש בקשה לאישור התובענה הייצוגית, אשר עותק منها מצ"ב, מסומן "1" ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

המבקשת, ניצולת שואה, מקבלת קצבה מאות רשות הפסיכיאטרים הגרמניים בגין נזקי בריאות (להלן: "הrendeיה"), מוצאת לנכון לצ依ון כבר בפתחה לבקשת זו, כי את התובענה הייצוגית אותה היא מבקשת לאשר, היא מבקשת להגיש בשם של ניצולי השואה הזקנים, שהגדרכתם בבקשת זו, אשר הינם בין היתר, בוגר אוכלוסיה המתבקש לפנות לבית המשפט כיחידים, וזאת מפאת גילם המתקדם של הניצולים, והקשאים הבריאותיים, הפסיכיאטים, הנפשיים והכלכליים בהם נזונים רבים מהם.

לא לモתר להציג, כי לאור האמור, התובענה הייצוגית שאישורה מותבקש, משרתת את תכליתו של חוק תובענות ייצוגית, התשס"ו-2006, כעליה בין השאר, מלשון סעיף 1 לחוק האמור.

עותק מההחלטה כב' בית המשפט המחויזי בחיפה מצ"ב, מסומן "1א" ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

אלה נימוקי הבקשה:

רקע כללי:

1. בפתח בקשה זו לאישור התובענה הייצוגית, תציין המבקשת כי בקשה זו (להלן: "הבקשה"), עניינה בעילות תביעה אותן זכאיות המבקשת לتبיע, מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994 (להלן: "חוק ביטוח בריאות") דהינו, כל עילה שאיננה עילה בנזקין, וזאת מכוחו של סעיף 54 (ב) לחוק ביטוח בריאות, שזו לשונו:

"(ב) לבית הדין לעבודה תהיה סמכות ייחודית לדון בכל תובענה
למעט תביעה נזקין, שבין מבוטח או מי שהוא טוען שהוא
מבוטח לבין שר הבריאות, המנהל, המוסד, קופת חולים, נתן
שירותים לפי חוק זה, או הוועדה שהוקמה לפי סעיף 3א, או
שבין המוסד לבין קופת חולים או לבין מי שחייב בתשלום
דמי ביטוח בריאות".

يُذكر כי בהתאם להחלטת כב' בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 10/5/23, נספח 1א' בקשה זו, העילות שמכוחו חוק ביטוח בריאות ממלכתי, הינו בסמכותו של כב' בית הדין לעבודה. לא לモור להוציא ולצין, כי במקביל להגשת בקשה זו, הגישה המבקשת, בקשה מתאימה לאישור תובענה ייצוגית, לכב' בית המשפט המחוזי בחיפה, שעניינה עילות שאינן מכוחו של חוק ביטוח בריאות.

בנוסף יُזכיר, כי ככל שכבי בית המשפט המחוזי בחיפה יחייב את המשיבה בתשלום הסכום הנتابע בתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש בפניו, או בחלקו, תעשה המבקשת לקיווזו מהסכום הנتابע בתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש בבקשת זו.

2. המבקשת תקדימים ותטענו, כי קבוצת בני האדם, לצורך בקשה זו והتובענה הייצוגית, הינה ניצולי שואה המקבלים רנטה וחבירים וمبرוחים אצל המשיבה, אשר זכאים לפטור מתחומי עבור טיפולים רפואיים, תרופתיים ואגרות שונות, בגין מחלות שהוכרו להם עקב רדייפת הנאצים וឧורותיהם (להלן: "שירותי הבריאות"), וירושיתם של ניצולי שואה שכלה, שהלכו לעולמם (להלן: "ניצולי השואה הזקנים").

3. א. המבקשת הינה ניצולות שואה, מקבלת רנטה מעת רשות הפיזי הגרמנית (BEG) (להלן: "רשות הפיזי הגרמניות") וזאת בגין נזקי בריאות שמקורם ברדיפת הנאצים וឧורות השואה, כאמור (להלן: "הrente").

על מנת מהזועות להם נחשפה המבקשת, בעטינו לכתה בנזקי בריאות קשים, יעד קטע קצר מזיכרונותיה, שהועלו על הכתב וחובקים כ-90 עמודים, כדלקמן:

"...ואנחנו בפנים, בתוך הקرونות. סוגרים علينا את הסורגים החבדים. בקרון שלנו יש לפחות חמישים בני אדם, אין אפשרות לשבת, אין אפשרות לווז, אין אפשרות לעמידה איטנה. הקרון מלוכלך, ריח רע עולה ממנו, הדלת נעולה, והחלון היחיד הוא מין אשנב קטן, בגובה, אשר גם הוא סגור בסורגי ברזל. האנשים בקרון, כאן ייחד איתי מボהלים כולם עד מוות. הייאוש ניבט מעיניהם, איש לא ניסה אפילו להתנדג לכל המהlek המטורף שהיה בתחנת הרכבת. גם אני הייתה מפוחDOT כמו כולם. גם אני עלייתי לקרון מרוב פעוד. כמו כולם. וכעת הרכבת

מתחילת לוז ויה נסעת, נסעת, נסעת... הם לוקחים אותו אל העתיד
השחור ...

לאחר מסע ארוך ומפרץ הגיעו למחנה הרעה ...

הגרמניות מטילות מבסות לעבודות פרך... קבעו שאני יצא. נודע לי, שהעובדות שם היא הוצאה כבול עמוקה האדמה בכוח אדם בלבד. סיפרו שמעטם הגברים שמסוגלים לעמוד במאזן הגוף הקשה הזה. רובם נופלים אחרי מספר ימים ואז קוברים אותם במקום או שלחיהם אותו למקום ממנו הגיעו חזרה לקבורה. ישנים גם מקרים שאת החולים קוברים בחיים.

באים לקחת אותה... ואני ילדה קטנה. אני שותקת, אני הולכת. אין לי מה להפסיק בעולם הזה אני הולכת לא אכפת לי כלום... העבודה אiomah. ברתמי. חמקתי מהשומרים ועליתי על הקרקע שלקח את המתים חזרה "הביתה" למחנה הרעה... השטורתי, באו לחפש אותה, תפסו אותה בעורף, הרימו אותה וגררו אותה לאיזה מגרש ריק ואז אני שומעת את קולו של מפקד המשטרת היהודית שלנו, כשהוא צורח "עשרים וחמש!"ומי שלא יודע את פירוש המילה זו, שידע:

עשרים וחמש מלכות בשוט לבבים על העור הערומים!

עשרים וחמש פעמים, בשצוף הם מכבים, ללא רחם, מכות רצח של ממש!
לא פעם ראיתי, כיצד מרים אדם עד כלות נשמו הולבה. לא שהיה איכפת לי למות, אבל לא בסבל أيام כל כך, לא על ידי מכות אiomot באלה.

האם זה הסוף שלי?

ניסיתי להתפלל, אבל כבר מפשיטים אותה... האדם שניגש אליו והשוו בידו הוא היהודי. אני מכירה אותו. הוא מריט את השוט... איזה כאב צורב!

אני בולי מתכוצת. ואז עוד מכיה ועוד ועוד...

צלקות השוט על גבי ישארו לעולם ואת פניו של המכיה היהודי לא אשכח."

ב. המבקשת חברה ומבוטחת במשיבה מאז שנת 1946.

בנוסף לדבריו, המבקשת הינה אלמנתו והירושת מכוח צוואתו של מר שמעון בויטלר ז"ל ת.ז. מס' 002686962, ניצול רדיופות הנאצים וועזריהם, שקיבל בחיו רנטה, ואשר היה אף הוא חבר וمبادח במשיבה מאז שנת 1937 (להלן: "מר בויטלר ז"ל").

מר בויטלר ז"ל, החל לעולמו ביום 7/7/2008.

עותק מאישורן של רשות הפיזי הגרמניות באשר להיות המבקשת ניצולות שואה הזכאית לרנטה, כמו גם עותק מאישור משרד האוצר - הלשכה לענייני פיזויים אישיים מחו"ל באשר למר בויטלר ז"ל ומכו ירושה בענין יעוזנו של מר בויטלר ז"ל מצ"ב, מסומן "2"-4" בההתאמה, ומהוועה חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

4. במהלך שנת 2008 נודע לבקשת דרך אקראי (כתבה עיתונאית), כי רשות הפיזי הגרמניות חתמו על שורה של הסכמים עם המשיבה, במסגרתם קיבלה מהן המשיבה מדי שנה, סכום שנתי בסך של מיליון שקלים חדשים, וזאת מאז שנת 1967, בכספי

להתחייבותה לשאת בעליות שירות הבריאות בניצולי השואה הזכאים דהינו, לפטור את ניצולי השואה הזכאים מתשלום עבור שירותים אלה.

5. המבקשת תטען, כי המשיבה מעולם לא מסרה למר בויטר ז"ל ו/או לבקשת דבר וחצי דבר, באשר לזכאותם של השניים לפטור מתשלום עבור שירות הבריאות, בגין המחלות והנכויות שהוכרו אצלם על ידי רשות הפיזי הגרמניות, שהיין נולדות רדייפות הנאצים ועוזריהם. זאת ועוד, עד לשנת 2008, לא טרחה המשיבה לידע את ניצולי השואה הזכאים מבין מבוטחיה, על דבר זכאותם.

לא אסור להציג, כי במהלך כל שנות חברותם במשיבה, שילמו מר בויטר ז"ל והבקשת, תלמידים שונים עבור שירות הבריאות ועל כך עוד יותר בהמשך.

לענין זה תציין המבקשת שוב, כי על דבר זכאותם של מר בויטר ז"ל ושלה לפטור מתשלום עבור שירות הבריאות, נודע לה באקראי, במהלך שנת 2008.

6. בסWOOD לאחר שנודע לבקשת על דבר זכאותם של מר בויטר ז"ל ושלה, פנתה המבקשת למשיבה וביקשה אותה, בין היתר, להמציא לעוניה עותק מההסכם בין לבין רשות הפיזי הגרמניות, בהם מוסדרות זכויותיהם למימון שירות הבריאות.

VIDASH, ההסכם האמורים הינם בגדר הסכמים לטובת צד שלישי, ניצולי השואה הזכאים.

למרבה הצער, עד למועד הגשת בקשה זו, עומדת המשיבה בסירובה להמציא לבקשת עותק מההסכם האמורים.

UTHOK מפניהם בא כוח המבקשת למשיבה ומתשובת ב"כ המשיבה מצ"ב, מסומן "5" ו- "6" בהתאמה, ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

7. המבקשת תטען כי למייטב ידיעתה, בשנת 2007, בוטחו אצל המשיבה כ-15,819 ניצולי שואה זכאים.

בנוסף ולמייטב ידיעתה של המבקשת, באותה השנה פטרה המשיבה רק כ-11% מניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירות הבריאות.

זאת ועוד, מתוננים שמסרו רשות הפיזי הגרמניות לגבי מטילדת טוקר, אלמנתו של מר מרקוס טוקר ז"ל, ניצול שואה שהיה זכאי בחיו לרנטה, עולה, כי בשנת 2008 הן שילמו למשיבה עבור כל אחד מניצולי השואה הזכאים, סך של 350 יורו דהינו, ולאחר האמור, באותה השנה הן שילמו למשיבה סך של 3,435,250 יורו לפחות, אשר שווים בשקלים חדשים נכון ל-2/1/2008, הסתכם בסך של 19,484,050 ₪.

מתוננים אלה עולה כי מכלל הכספיים ששולם למשיבה, עשתה המשיבה שימוש כ-11%, בהתאם למספר הניצולים שפרטה, בעוד שאין זה ברור מה נעשה יתרה, המסתכמת נכון לאותה השנה בסך של 17,340,804 ₪ לפחות.

לענין הנתוננים שמסרו רשות הפיזי הגרמניות לגבי טוקר, ראה עותק ממכתבן לגבי טוקר, כמו גם עותק מאישור רשות הפיזי הגרמניות באשר לזכאותו של מר טוקר ז"ל לרנטה ותchiaherה של גבי טוקר בitem של מר טוקר ז"ל וגב' מטילדת טוקר מצ"ב, מסומן "7"-"9" ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

8. המבקשת תטען עוד, כי מעשיה ו/או מחדליה אלה של המשיבה, מתmeshכים מאז שנת 1967, **מזה כ- 43 שנה**, כשבכל אחתה התקופה, המשיבה פוטרת רק חלק מזעריו מניצולי השואה הזרים, מתשולם עבור שירותיה הביריאות. המבקשת תטען, כי אינה יודעת מה עשתה ועושה המשיבה ביתרת הכספיים.

לא זו אף זו, הדעת נותנת כי בשנים קודמות, עליה מספר ניצולי השואה הזרים, החברים ומボטחים במשיבה, על מספרם ביום דהינו, המשיבה זכתה לקבל בעבר מאות רשותות הפיצו בגרמניה, סכומי כסף שנתיים העולים על הסך אותו קיבל בשנת 2008. לרובה הצער, חלק מאותם ניצולי שואה זרים, אשר היו חברים ומボטחים במשיבה, כדוגמת מר בויטלר ז"ל, הלכו לעולמם מבלי לדעת על דבר זכאותם למימון שירותי הביריאות, כאמור, וכיום נותרו רק יורשיהם, שהינם חלק מהקבוצה שבסמה מתבקש אישור התובענה הייצוגית.

המבקשת תשוב ותטען, כי המשיבה מסרבת בזוקף להמציא לעיונה עותק מההסכםים בין רשותות הפיצו הגרמניות ולפייך, הנתונים המהווים באשר להיקף הסכומים ששילמו אותן הרשותות למשיבה במהלך כל אותן שנים, מצויים בידיעתה של המשיבה בלבד, על המשטמע.

עוד תוסיף המבקשת ותטען, כי הינה זכאית לקבל עותק מההסכםים אלה, והיא עותרת לבית הדין הנכבד בבקשה להורות למשיבה להמציאו לה.

9. המבקשת תטען אף בזו הפעם, כי במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, לא טרחה המשיבה לפנות לניצולי השואה הזרים ו/או לעשות לאייטורים של ניצוליים אלה ו/או לא עשתה די בכדי לאטרם, ולידע אותן בדבר זכאותם לפטור מתשולם עבור שירותיה הביריאות.

10. בסמוך לאחר הכתיבה הנזכרת בסעיף 4 לעיל, פנתה המבקשת למשיבה וביקשה לברר את דבר זכאותה כירושת של מר בויטלר ז"ל. בתחילת השיבה המשיבה לבקשת, כי אין היא זכאית לדבר.

למרות האמור, ולאחר שהבקשת שבה ופנתה למשיבה, שלחה לה המשיבה שיק באמצעות הדואר, על סך של 7,182.11 נס, כאשר בצד פירוט כתמייב, באשר לאופן חישובו של סכום ההחזר הנקוב בו.

המבקשת פנתה למשיבה וביקשה לקבל פירוט מלא של החישוב האמור, כמו גם את ההסכםים בין המשיבה לרשותות הפיצו הגרמניות, מכוחם כמה לה זכאות האמורה.

עותק מכתבה של המבקשת מיום 4/11/2008 למשיבה בעניין זה ומתשובה המשיבה מיום 19/11/2008 לבקשת מצ"ב, מסומן "10" ו-"11" בהתאם ומהווה חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

11. לאחר דין ודברים בין בין המשיבה, במהלך סירבה המשיבה להמציא לה עותק מההסכםים בין ובין רשותות הפיצו הגרמניות כאמור, הודיעה המשיבה לבקשת, כי החלטה להסביר לעיזובנו של מר בויטלר ז"ל, סך נוסף המשלים לסך כולל של 18,184.37 נס בלבד, על בסיס פירוט כללי באשר לתשלומים ששילם לכאורה מר בויטלר ז"ל עבור שירותיה הביריאות, משנת 1967 ואילך.

ברא אפוא, כי בעצם הදעתה זו של המשיבה לבקשת, הכירה המשיבה בזכותה של המבקשת, ولو מטעם זה ראוייה בקשה זו להתקבל.

הודעתה זו של המשיבה נדחתה על ידי המבוקשת, בין השאר מחרמת כך שהמשיבה אינה נוהגת בשקיפות כמותחיב בנסיבות העניין כלומר, אינה ממציאה את ההסכם בין לבין רשותות הפסיכו הגרמניות, שהיננס הסכמים לטובת ניצולי השואה הזוכים, בהם מפורטות זכויותיהם של אותם ניצולי שואה, לעיונה של המבוקשת.

לא לモוטר לציין, כי המבוקשת שומרת על זכותה לתקן בקשה זו וה通告ה הייצוגית אותה מתבקש בבית הדין הנכבד לאשר, עם קבלת ההסכם האמורים לעיונה.

עותק ממכתבה של המשיבה לגבי יעל קוּבוֹ, ביתה של המבוקשת, מצ"ב, מסומן "12" ומחווה חלק בלתי נפרד מבקשה זו.

חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006:

12. בשנת 2006 נכנס לתקופו חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "החוק" או "חוק תובענות ייצוגיות"), אשר בא לעולם במטרה לקבוע כלליים אחידים לעניין הגשה ומילוי תובענות ייצוגיות, כל זאת במטרה להביא לשיפור ההגנה על הזכויות של קבוצות בני אדם שונות.

13. ההגנות שմבוקש החוק לקדם, הן אלו המנוונות בסעיף 1 לו, ובכללן, לאפשר לסוגי אוכלוסייה המתקשרות לפניות בבית הדין הנכבד כיחידים, ממש את זכות הגישה לבני בית הדין, בדרך של הגשת תובענה ייצוגית.

המבקשת תשוב טען כי לנוכח גילם המתקדם של ניצולי השואה הזוכים, נכוויתיהם ומחולותיהם הקשות, לרבות אלה שהוכרו על ידי רשותות הפסיכו הגרמניות, כמו גם קשייהם הפיזיים, הכלכליים והנפשיים, הרי שמדובר באוכלוסייה אשר למרבה הצער, מתקשה לפניות בבית הדין הנכבד כיחידים.

14. סעיף 3 לחוק קובע כי לא תוגש תובענה ייצוגית, אלא בעניינים המנוונים בתוספת השניה לחוק, או בעניין שנקבע בהוראות החוק מפורשת, כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית.

המבקשת תטען בעניין זה, כי התובענה אותה היא מבקשת לאשר, נמנית על אותן התובענות המותרות להגשת מכוח סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות והתוספת השנייה לאותו החוק, וזאת מחרמת המפורט להלן:

א. בהתאם לסעיף 1 לתוספת השניה לחוק, ניתן להגיש **"תביעה נגד עסקן, כהגדתו בחוק הגנת הרכנן, הקשור לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו."**

"עסקן" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הרכנן, תשמ"א-1981, כ**"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עסקוק, כולל יצורו"**.

המבקשת תטען כי המשיבה, מעט טيبة, הינה בגדר עסקן שכון, המשיבה נותנת שירותים למגשטייה וביעיקרים, שירות בריאות למיניהם.

ב. זאת ועוד, חיזוק לטענה ולפיה המשיבה הינה בגדר **"עסקן"** כאמור, מצוי בין היתר, בהוראותיו של חוק ביטוח מלכתי, תשנ"ד-1994, ולפיהן, קופת חולים כדוגמת המשיבה, הינה בגדר **" נותן שירות"** דהיינו, שירות בריאות למיניהם וראה לעניין זה בין השאר, סעיף 25 שם.

ג. בנוסף ולחילופין, לשם זהירות בלבד ומבעלי גירושו מן האמור לעיל, תטען המבקשת, כי יש לראות במשיבה מסוימת "מבטח" ובחבריה, כ"מבטיחים" ולפיכך ובהתאם לסעיף 2 לתוספת השניה לחוק, ניתן להגיש "תביעה נגד מבטח, סוכן ביטוח או חברה מונתלת, בקשר לעניין, לרבות חוזה ביטוח או תקנון קופת גמל, שבינם לבין לכהן, לרבות מבוטה או עמית, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

15. סעיף 8 (א) לחוק, מונה את הכללים, אשר בהתקיימים, רשאי כב' בית הדין לאשר הגשתה של תובענה ייצוגית, ואלה הם:

"8. (א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:

- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
- (2) תובענה ייצוגית היא הדין הייעלה וההוגנת להכרעה בחלוקת נסיבות העניין;
- (3) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה ייצוג וניהול בדרך כלל; הנבעו לא רשיין לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה;
- (4) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה ייצוג וניהול בתום לב".

המבקשת תוסיף ותטען, כי בקשה זו, עונה על הכללים האמורים, הכל כמפורט בהרחבה להלן.

עלילות התובענה הייצוגית:

16. המבקשת תטען כי מעשיה ו/או מחדליה של המשיבה כלפי ניצולי השואה הזכאים, מקימים לניצולי השואה הזכאים עלילות תביעה, הנובעות משאלות מהותיות של עובדה ו/או משפט, המשותפות לניצולי השואה הזכאים, בין היתר, בגין כל אלה:

א. גביה כספים שלא כדין מאות ניצולי השואה הזכאים, עבור שירותם הביריאות (להלן: "גביה כספים שלא כדין").

ב. עשיית עושר ולא במשפט על חשבונם של ניצולי השואה הזכאים (להלן: "עשיה עושר ולא במשפט").

ג. הפרת חובת השילוחות החקלא עליה (להלן: "הפרת חובת השילוחות").

ד. הפרת חובת הנאמנות החקלא עליה (להלן: "הפרת חובת הנאמנות").

ה. הפרת חובה דיני החוזים (להלן: "הפרת חובה שמכוח דין החוזים").

המבקשת תוסיף ותטען, כי עלילות התביעה הנ"ל נוגעות לפרקי הזמן שמשנת 1967 ואילך ולחילופין, לשם זהירות בלבד ומבעלי להזות בדבר, הרי שככל שיקבע כי חוק ביטוח בריאות אינו חל על אירועים שאירעו במהלך התקופה שקדמה לחקיקתו, אזי

נוגעות העילות האמורות לתקופת הזמן שמצוعد חקיקתו של חוק ביטוח בריאות, 1/1/1995, ואילך.

עלילות התובענה הייצוגית תפורטנה בהרחבה להלן.

17. גביית כספים שלא כדין:

א. המבוקשת תטען, כי למיטב ידיעתה, בין המשיבה לבין רשות הפיזי הגרמניות, נחתמו מאז שנת 1967, שורה של הסכמים מכוחם היה על המשיבה, לפטור את ניצולי השואה הזכאים מאותה השנה ואילך, מתשלום עבור שירות הבריאות, כאמור.

כך למשל, בהתאם לאישורן של רשות הפיזי הגרמניות, בשנת 2008, שילמו רשות הפיזי הגרמניות למשיבה, סך של 350 יורו עבור כל אחד ואחד מניצולי השואה הזכאים, לשם מימון שירותים רפואיים, כמפורט בספח 7 לבקשת זו.

ב. על אף ההסכמים האמורים, ועל אף הכספיים הרבים ששילמו מכוחם רשות הפיזי הגרמניות למשיבה, עשתה המשיבה לגבייתם של כספים מאות ניצולי השואה הזכאים, עבור שירותים רפואיים.

המבקשת תשוב ותטען, כי המשיבה לא ידעה את ניצולי השואה הזכאים, על דבר זכאותם לפטור מתשלום עבור שירותים רפואיים.

ג. המבקשת תטען, כי מעשנתה המשיבה במהלך השנים מחד, לגביית כספים מאות ניצולי השואה הזכאים עבור שירותים רפואיים ומайдן, קיבלה מאות רשות הפיזי הגרמניות כספים שיועדו למינום של אותם השירותים, אזי אך ברי הוא כי המשיבה גבתה כספים שלא כדין מאות ניצולי השואה הזכאים.

המבקשת תוסיף ותטען, כי על המשיבה להשיב לניצולי השואה הזכאים את הכספיים אותם גבתה שלא כדין, בין אם גבתה הכספיים מחייבת טעות ובין אם לאו.

ד. לעניין הכספיים אותם גבתה המשיבה שלא כדין מאות ניצולי השואה הזכאים, תשוב ותטען המבקשת, בין השאר, כי ההסכמים בין המשיבה לרשות הפיזי הגרמניות, הינם הסכמים לטבות אדם שלישי, הם ניצולי השואה הזכאים.

פועל יוצא מכך הוא, כי המשיבה גבתה את הכספיים האמורים, כל זאת בשעה שהיא עלייה לפטור את ניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירותים רפואיים.

בהתאם לסעיף 34 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, ניצולי השואה הזכאים, הינם בגדר "موظבי" בהסכמים שבין המשיבה לרשות הפיזי הגרמניות, וכמווטב, יש להם את הזכות לעמוד על קיום התחייבותה של המשיבה ובכלל זה, להחזיר כל אותן הכספיים שגבתה המשיבה שלא כדין, כאמור.

18. חוק ביטוח בריאות ממלכתי:

המבקשת תטען כי בהתנהלותה של המשיבה כמפורט בקשה זו, הפרה המשיבה את הוראותיו של חוק ביטוח בריאות ממלכתי, ובכללן:

א. הוראות סעיף 13 לאותו החוק, שכותרתו "מקורות המימון" ולפיו:

...13"

(ב)(2) קופת חולים רשאית לממן מתן שירות רפואי בריאות גם מקורות נוספים על המפורטים בסעיף קטן (א)".

יאמר כבר כאן ועתה, מקורות נוספים ממשמע, לרבות הכספיים ששולמו במהלך השנים על ידי רשות הפיצוי הגרמנית, ככל שהדבר נוגע לניצולי השואה הזוכים.

המבקשת תשוב ותטען, כי במסגרת ההסתמיכים בין רשות הפיצוי הגרמנית, היה על המשיבה לממן את שירות הבריאות, וזאת מתוך אותן הכספיים ששולמו לה במהלך כל השנים, על ידי רשות הפיצוי הגרמנית.

המבקשת תוסיף ותטען, כי למשל עשתה כן המשיבה, הפרה המשיבה בין היתר, את הוראות החוק הנ"ל, אשר התירו לה לממן שירות רפואי לניצולי השואה הזוכים מקורות נוספים, כאמור.

ב. הוראות סעיף 15 לאותו החוק ולפייה:

"(ד) קופת-חולים או נותן שירותים יגנו ישירות את התשלום ממזיק או מבטחו או מכל אדם אחר כאמור בסעיף 22, וכן את התשלומים לפי סעיפים 7 ו-8".

ובמצטרף אליו, הוראות סעיף 22 לחוק הנ"ל שכותרתו "הטבת נזק", שוו לשונן:

"22. קופת חולים או נותן שירותים, שננתנו שירותי רפואי בריאות למי שחלתה או למי שנפגע ממזיק זכאים להיפרע את הטבת הנזק מהמזיק או מבטחו או מכל אדם אחר, בשל חבותם לפि כל דין או לפि כל חוזה ביטוח, בסכום ההוצאות אשר הוציאו בפועל לממן שירות רפואי למי שנפגע או שחלה כאמור. לעניין סעיף זה ولענין חוק לתיקון דין הנזקיין האזרחיים (הטבת נזקי גוף), התשכ"ד-1964, "מזיק" – למעט קופת חולים או נותן שירותים."

המבקשת תטען כי בעוד שהמשיבה עושה לכוארה ומזה שנים, להיפרע מאת המזיק קרי, רשות הפיצוי הגרמנית, הרי שככל שמדובר בניצולי השואה הזוכים, המשיבה כמעט ולא עשתה שימוש בכיספים שקיבלה מהרשויות הנ"ל

לטובת הנזוק – ניצולי השואה הזכאים. למרבה צער, במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, גבתה המשיבה מנצחלי השואה הזכאים תשלום עבור שירותם הביריאות, כאמור.

על זכותם של ניצוקים כדוגמת ניצולי השואה הזכאים, לקבל שירותם ביריאות חינם אין כספ, ולעומת זאת, על חובתה של המשיבה להיפרע מעת המזוק ובעניינו, להיפרע מעת רשותות הפיזי הגרמניות, כל זאת מכוח חוק ביטוח בריאות, ראה גם ע"א 5,5557/95, 6881/95, שחר חברה לביטוח בע"מ נ' דוד אלחדר ואח', פ"ד נ(2), 724.

19. חוק הנאמנות, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק הנאמנות"):

המבקשת תקדים ותטען, כי הנאמנות בה עסקין, מקורה בהסכמים שבין המשיבה לרשותות הפיזי הגרמניות, אוטם מסרבת המשיבה להמציא לעוניה של המבקשת. לחייבין, לשם זהירות בלבד, תען המבקשת, כי לכל הפחות, עניין לנו ב"נאמנות משתמשת", שמקורה בין היתר, בכוונת הצדדים להסכמים האמורים.

על חובת הנאמנות של המשיבה לניצולי השואה הזכאים, מתכבדת המבקשת להרחיב להלן.

A. היוזקה של נאמנות:

המבקשת תוסיף ותטען, כי הלהקה היא וכן פוסקון, שרשימת הדרכים המנווית בסעיף 2 לחוק הנאמנות, על פייה נוצרת נאמנות, אינה בוגדר רשיימה סגורה, ולענין זה יפיס דבריו של כב' השופט י" טירקל בע"א 5,5717/95, ויינשטיין נ' פוקס, פ"ד נ(5), עמי 792:

"ביסודות מוסד הנאמנות עומדת חובתו של הנאמן להחזיק בנכס או לפעול בו לטובת נהנה, מדובר במוסד משפטי וחובה שיש לה תוקף משפטי, שנייה לאכוף אותה. הדבר ממשמע, בין היתר, מכלול הוראות החוק שעניין החובות, הסמכויות והאחריות של הנאמן (אני מחווה דעת על מצב של "נאמנות מוסרית", כאשר חובתו של הנאמן היא מוסרית ולא משפטית). לפיכך, אם קיימות זיקה לנכס וחובה של נאמן הרי שקיימות נאמנות, תהא אשר תאה הדרך שבה נוצרה. הדרכים שעל-פיהן נוצרת נאמנות לפי סעיף 2 לחוק אין אלא דרכי אופייניות כדי ליצור אותה, אולם אין בפирוט זה כדי לשוליך דרכי –
כגון יצירת נאמנות על-ידי צו של בית המשפט – ועודאי שאין בפирוט כדי לפסל נאמנות שנוצרה בדרך אחרת. גישה זאת רצiosa משום שהיא פורסת את מצודת הוראותיו של החוק גם על נאמניות שלא נוצרו על-פי אחת מן הזדרכים שבסעיף 2 לחוק. ביטוי לגישה ה"מרחיבה", שאינה כוללת את הנאמנות בדיל'ית אמותיו של סעיף 2 לחוק, ניתן בפסק"ה דין בע"א 3829/91 וואלט נ' גת [1]. כך נאמר גם בספרו של המלומד שי' קרמס:

"הגדרת הנאמנות בסעיף 1 לחוק אינה מתאפיינת בדרך יצירתה של זיקת נאמנות, שכן מטרתה לחול על כל זיקה משפטית התואמת את תנאי ההגדירה – תחיה דרך יצירתה אשר תהיה; כלומר: אין דרך פורמלית מסויימת ליצור נאמניות.
סעיף 2 לחוק מפרט תכונות נאמנות שההגדרה

**אמורה לחול עליהן. אולם אין זה בהכרח פירוט
מצח"** (ש' כרם חוק הנאמנות, תשל"ט 1979-
[16], עמ' 95)."
(שם עמי 803-804)(הדגשה שלי ע.ס.).

ב. המבקשת תוסיף ותטען כי הלהקה למעשה, אמורה המשיבה להחזיק בכספיים ששלמו לה רשות הפיצוי הגרמיות במהלך השנים ובפרותיהם, בנאמנות עבור רשות הפיצוי הגרמיות ו/או ניצולי השואה הזוכים, כל זאת תוך ש恅לה עליה החובה, לעשות שימוש בהםים לטובת ניצולי השואה הזוכים בלבד דהיינו, לשם מימון שירותיה הבריאותית.

ג. המבקשת תעטען, בנוסף ולהילופין, כי במסגרת התקשרותה עם רשות הפיצוי הגרמיות בהסכם האמורים, היה על המשיבה לייצג בנאמנות את ניצולי השואה הזוכים ולשמור על האינטרסים שלהם.

ד. בפועל, לאור העובדה שהמשיבה קיבלה מאות רשות הפיצוי הגרמיות כספיים רבים לשם מימון שירותיה הבריאותית, אולם לא פטרה את ניצולי השואה הזוכים מתשלום עבור שירות בריאות, הפרה המשיבה את הוראות חוק הנאמנות, לרבות:

ד.1. הוראות סעיף 1 לחוק הנאמנות, הקובלות כי:

"נאמנות היא זיקה לנכס שעל פיה חייב נאמן להחזיק או לפעול בו לטובת נהנה או למטרה אחרת".

המבקשת תעטען, ה"נכס" בו עסקין, הינם כל אותן כספיים שלמו ומשלמות רשות הפיצוי הגרמיות למשיבה, אשר יעדו לפטור את ניצולי השואה הזוכים מתשלום עבור שירותיה הבריאותית.

באשר לדרישת "זיקה", נפסק לא אחת כי:

"הנאמנות נוצרת, כאמור, בהתאם לזיקה לנכס" - היא יחס משפטי המאפשר לנאמן להחזיק בנכס או לפעול בו לצורך מילוי חובותיו. מטרתה של הזיקה היא להקנות לנאמן שליטה בנכס הנאמנות. חוק הנאמנות אינו מגביל את טיבן של הזכויות האפשריות לנכס. קיימות שתי דרכבים עיקריים להקנית שליטה בנכס לצורך פעולות הנאמן: הקנית בעלות בנכס לנאמן וממן הרשות לפעול בנכס". (ראה הפ (ת"א) 548/06, יגאל ארנון נ' שלמה פיטורקובסקי, עמי 22 (פורסם במאגר "נבו") (הדגשה שלי ע.ס.).

לענין הזיקה לנכס, תעטען המבקשת, כי בהתאם להסכמים בין המשיבה לרשות הפיצוי הגרמיות, העניקו רשות הפיצוי הגרמיות למשיבה "זיקה בנכס", הם הכספיים ששולמו על ידן למשיבה, וזאת על מנת שהמשיבה תפעל בהם לצורך מילוי חובותיה כלפיו, כיסוי מלא עלותם של שירותיה הבריאותית.

ד.2. הוראות סעיף 3 לחוק הנאמנות, הקובלות כי:

"(א) פירוטיהם ותמורוטיהם של נכסים הנאמנות יהיו אף הם

לנכסי הנאמנות.

(ב) אין לרזות לנכסי הנאמנות אלא בשל חובות המוטלים עליהם או הנובעים מפעולות הנאמנות.

(ג) הנאמן חייב להוכיח את נכסי הנאמנות בנסיבות אחרות או בדרך המאפשרת להבחין ביניהם.”

הוראות סעיף 7 לחוק הנאמנות, שזו לשונו:

“(א) הנאמן חייב לנוהל חשבונות בכל ענייני הנאמנות.

(ב) הנאמן חייב לתת לנחנים דין וחשבון על ענייני הנאמנות אחת לשנה ובגמר כהונתו, ולמסור להם ידיעות נוספות לפי דרישתם הסבירת.”

לענין זה מן הרואוי לשוב ולצין, כי המשיבה לא טרחה לידע את ניצולי השואה הזכאים באשר לכיספי רשות הפיזי הגרמניות המופקדים אצלם, וכואתם לפטור מתשלום עבור הטיפולים הרפואיים, על המשטמע מכך.

לא זו אף זו, המשיבה מסרבת, להמציא לידי המבקשה עותק מההסכם בין ובין רשות הפיזי הגרמניות, כאמור.

הוראות סעיף 10 לחוק הנאמנות, כדלקמן:

“(א) נאמן חייב לשמר על נכסי הנאמנות, לנוהם ולפתחם ולפעול להשגת מטרות הנאמנות, ומוסמך הוא לעשות כל הדורש למילוי תפקידיו.

(ב) במילוי תפקידיו חייב הנאמן לנוהג באמונה ובקידזה בפי שדים סביר היה נהוג באותו נסיבות.

(ג) נאמן של כמה נאמניות לא יפעל בפועל שביניהן.

(ד) נאמן אינו רשאי לazel מתקידיו לזרלו; אינו לכך כדי למנוע העתקת אדם כדרוש למטרות הנאמנות.” (הדגשה שליע.ס.).

הוראות סעיף 13 לחוק הנאמנות, שכותרתו “איסור טובת הנאה” ולפיו:

“(א) נאמן לא ירכוש לעצמו או לקרובו נכס מנכסי הנאמנות או כל זכות בו, לא יפיק לעצמו או לקרובו טובת הנאה אחרת מנכסי הנאמנות או מפעולותיה, ולא יעשה דבר שיש בו סתייה בין טובת הנאמנות לבין טובתו שלו או של קרובו.

(ב) ”קרובי” של נאמן, לעניין סעיף זה –

(1) בן זוגו;

(2) הורה, הורה-הורה, צאצא, אח או אחיות של הנאמן או של בן זוגו;

(3) בן זוג של אחד המנוים בפסקה (2);

- (4) שותף של נאמן או של אחד המנוויים בפסקאות (1) עד (3);
 (5) תאגיד שבhoneo, ברוחיו או בשליטתו יש לנאמן או
לmenoויים בפסקאות (1) עד (3) חלק העולה על 5%."(הדגשה שלי
 ע.ס.).

המבקשת תטען, כי מחד, אין בידה מידע באשר לשימושו אותו עשתה המשיבה בכיספים מאידך, במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, לא פטרה המשיבה את רוב רובם של ניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירותם הביריאות, וזאת למורת הכספיים ששולם לה על ידי רשות הפיזי הגרמניות.

ד.6. על כל אלה תוסיף המבקשת ותטען, כי בהתאם לסעיף 12 לחוק הנאמנות, אחראי הנאמן לנזק שנגרם לנכסי הנאמנות ו/או הנגנים עקב הפרת חובתו כאמור.

לא לモתר לציין כי סעיף 15 לחוק הנאמנות קובע בנוסף לאמור לעיל, כי "ריווח שהפיק נאמן שלא כדין עקב הנאמנות, דינו בחלוקת מנכשי הנאמנות.".

20. עשיית עושר ולא במשפט:

המבקשת תטען כי במעשיה ו/או מחדליה המפורטים בבקשת זו, עשתה המשיבה עושר ולא במשפט על חשבונם של ניצולי השואה הזכאים, כשהשתמשה בכיספים (וככל שהשתמשה) שילמו לה רשות הפיזי הגרמניות שלא לצורך מימון שירותם הביריאות, וזאת בגין מוחלט להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תש"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").

כאן המקום לציין, כי בהתאם לסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, הנושא את הכוורת "חובת ההשבה":

- (א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מזרים אחר (להלן - המזוכה), חייב להסביר למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שווייה.**
(ב) אחת היא אם באה הזכיה מפעולות הזוכה, מפעולות המזכה או בדרן אחרת.

המבקשת תטען כי בנסיבות המפורטוות בבקשת זו דהיינו, מקום בו ניצולי השואה הזכאים שילמו עבור שירותם הביריאות אותן הילת תביעה על המשיבה להעניק להם חינם אין כסף, כמה לניצולי השואה הזכאים עילית תביעה על פי חוק עשיית עושר ולא במשפט שכן, המשיבה זכתה לקבל מאות ניצולי השואה הזכאים, כספים לא לה, אותן עליה להסביר.

המבקשת תוסיף ותטען, כי באשר לעקרון ההשבה מקום בו נעשה עושר ולא במשפט ולטעמים לחוב בהשבה, נפק כי:

"על השופט לפרש את הוראות המחוקק על-פי תכליית החוקיקה. התכליית היא, בין השאר, מניעת התעשרות שלא כדין, ועל רקע תכליית זו יש לפרש את

הוראתו הכללית של המחוקק. ביסודות תכילתית זו עומדת התפיסה, שלא נתן ביטוי הlord Mansfield (mansfield) בפרשת [47] moses, לפיה יש להוראות על השבה, מקום שתוחשת המצפון והיוושר (aequo et bono ex) מחייבת השבה. "יוושר" זה אינו "יוושר" טכני. הוא אף אינו עניין סובייקטיבי של השופט. "לא רגש הצדק של השופט האינדיידואלי קבוע אלו הן נסיבות המחייבות השבה על-פי כללי היוושר..." (הנשיא יוסמן בע"א 827/76 [3], עמ' 157), ואין אנו תלויים במא שמי הנשיא השופט יוסמן כינה "צדקה פרטיזנית", של שופט אינדיידואלי" (ע"א 280/73 [2], עמ' 603). **אמת המבחן המדריכת אונטו היא תוחשת הצדק וההגינות של העיבור הנאור בישראל** (ראה ע"א 461/62 [43]). במתן תוכן לעקרון הכללי, יש להתחשב במסכת רחבה של שיקולים. עמד על כך פרופסור פרידמן, בספרו הנ"ל בעמ' 46:

"**השיקולים בהחלת העקרון הכללי כוללים את עצמת זכותו של התובע, את אופי הפגיעה באינטרס שלו, את התנוגות הצדדים ואת טיב הפעולות שמכוחה זכה לנتابע ברוחו.**"

(ראה דנ' 20/82, אדרס חמרי בניין בע"מ נ' הרלו אנדו גונס ג.מ.ב.ה, פ"ד מב(1), 221, עמ' 273) (הדגשה שלי ע.ס.).

21. חוק השליךות, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק השליךות") :

המבקשת תטען כי יש לראות במשיבה בין היתר, כשלוחה של ניצולי השואה הזכאים ככל שהדבר נוגע להסדרים אליהם הגיעו עם רשותות הפיצוי הגרמניות ולפיהם, רשותות אלה משלמות לה כספים שאמוריהם היו לשמש אותה למימון שירות הבריאות, כאמור.

לענין זה תטען המבקשת כי סעיף 8 לחוק השליךות, קבוע בלשון שאינה משתמשת לשתי פנים כי:

"**קיבל אדם עליו להיות שלוח, חייב הוא לנוהג כלפי השולח בנאמנות ולבועל בהתאם להוראותיו; ובאיו כוונה אחרת משתמשת ממהות השליךות או מתנהיה יהולו עליו חובות אלו:**

- (1) **יגלה שלוח כל ידיעה וימסור לו כל מסמך הנוגעים לנושא השליךות וייתן לו דין וחשבון על פעולותיו;**
- (2) **לא יהיה שלוח של שליחים שונים לנושא שליחות אחד שלא על דעת שלחו;**
- (3) **לא יעשה פעולות שליחות עם עצמו;**
- (4) **לא יקבל מכל אדם טובת הנאה או הבטחה לטובת הנאה בקשר לנושא השליךות שלא בהסכמה של השולח;**
- (5) **לא ישתמש לרעת השולח במידיעות או במסמכים שבאו לידי עקב השליךות, ובדרך כלל יימנע מכל דבר שיש בו ניגוד בין טובת השולח ובין טובתו שלו או של אדם אחר.**

סעיף 9 לחוק השליךות מוסיף וקבע בין היתר כי:

"**(א) הפר שלוח אחת החובות המוטלות עליו לפי סעיף 8, זכאי השולח**

لتוצאות הנינוגנות בשל הפרת חוזה".

סעיף 10 לאותו החוק, מבHIR כי :

- "(א) כל נכס שבא לידי השולח עקב השליחות מוחזק בידו כנאמן של השולח;
והוא, אף אם לא גילה השולח לצד השלישי את קיומה של השליחות או
את זהותו של השולח.
- (ב) השולח זכאי לכל ריווח או טובת הנאה שבו לשולח בקשר לנושא
השליחות."

המבקשת תטען, כי לעניין החובות המטלות על השולח, ביחסים שבינו לבין
השולח ובכלל, נפסק בין היתר כי :

"חובתו המרכזית של השולח כלפי שולחו כפי שהיא משתקפת מחוק השליחות הינה
חובת הנאמנות (סעיף 8 לאותו חוק). לפיה על השולח לפעול בהגינות ובנאמנויות, עליו
להשתחרר מכל אינטרס אישי תוך העדפה מלאה של אינטרס השולח, וכן
להימנע מניצול כוח השליחות שבידו לרעה.

יאמר, כי עצם ייצירת השליחות פותחת בפני השולח שדה נרחב לניצול לרעה
ומעניק לו כלי לפגיעה קשה בשולח. עניין זה ראה ספרו של א' פרוקצ'ה דיני
חברות חדשות לישראל [12], בעמ' 338 :

"כאשר רואבן נותן לשמעון כוח וסמכות לנהל עבورو את עסקיו ורכשו,
בשולח, כנאמן, בשותף... שמעון עלול להיתפס לייצרו הטבע של כל בן'
תמותה ולהעדיף את האינטרסים האישיים שלו על פני האינטרסים של
שולחו רואבן".

על חובת הנאמנות נאמר מפיו של כבוד השופט מ' חשין בע"א 90/92:

מייטלברג נ' נייגר [4], בעמ' 553-554 :

"שליחות נבנית על נאמנות ועל אמון, ובאיין נאמנות לא תיקון שליחות. שלוח
הוא זורעו הארוכה של שולחו, וכשם שזרוע אין לה משל עצמה ולא כלום,
נתונה היא לפקודתו של הרראש ולא תעשה אלא דבר שהראש יפקוד עלייה
(או ייתיר לה) לעשות, כך דינו של שלוח (שלא בשליחות הבטחת זכותו של
אחר), החב את עצם קיומו לשולחו".

סעיף 8 לחוק שליחות מונה בגופו אילו חובות נכללים בגדירה של חובת
הנאמנות, וקובע כדלהלן :

"קיים אדם עליו להיות שלוח, חייב הוא לנוהג כלפי השולח בנאמנות ולפעול
בהתאם להוראותיו; ובאיין כוונה אחרת משתמעת ממהות השליחות או
מתנאייה יחולו עליו חובות אלו :

(1) יגלה לשולח כל מידע וימסור לו כל מסמך הנוגעים לנושא השליחות
ויתן לו דין וחשבון על פעולותיו;

...

(5) ...ובדרץ כלל יימנע מכל דבר שיש בו ניגוד בין טובת השולח ובין טובתו
שלו או של אדם אחר".

באשר לחובת הגילוי אומר, חובת הגילוי نوعה להבטיח כי השולח לא ינצל את השילוחות להגשה אינטראסיט של עצמו. על חשיבותה של חובת הגילוי ראה דבריו של פרופסור ברק בספרו *חוק השילוחות* (פרק ב) [13], בעמ' 1053-1054:

"ביסוד השילוחות מונחת ההנחה כי השילוחות نوعה לקיים ולקדם את עניינו של השולח, שכן טبعי הוא כי הדין מטיל על השולח חובת גילוי בכל עניין הנוגע לנושא השילוחות. ללא גילוי זה עשוי השולח לגشاش באפליה, והשילוחות עשויה לפעול שלא בהתאם לאינטראסיטים שלו. משיגלה השולח לשולח כל עניין הנוגע לשילוחות, יכול השולח לקבל החלטה בעניין השילוחות המבוססת על ידיעת העובדות והערכתן".

משמעות לכך מסביר פרופ' ברק "חובת השולח לגלוות לשולח כל ידיעה ולמסור לו כל מסמך הנוגעים לנושא השילוחות, היא רחבה בהיקפה" (שם [13], בעמ' 1054). היא משתרעת על כל ידיעה ועל כל מסמך הנוגעים לנושא השילוחות. הדבר כולל חוות, הודיעות, מכתבים וכו'.

חובת הגילוי אינה מותנית בבקשת הצד השולח, ובן-ו- "במצב הדברים הרגיל על השולח להנaging שיטת עבודה לפיו יימסר סדר מיידע לשולח" (שם [13], בעמ' 1058). "(ראה ת"א (נכ') 621/95, סרוגי נ' סרוגי, פ"מ תשס"א (1) 769, עמ' 794-795).

המבקשת תשוב ותטען, כי מעשיה ו/או מחדריה של המשיבה, המפורטים בבקשת זו, מלמדים על כך כי המשיבה הפרה את חובת האمانות שלה כלפי ניצולי השואה הזכאים, וזאת בין היתר, מכוח העובדה שלهما ולפיכך, כמה מהם עילית תביעה אף מכוח חוק השילוחות.

22. דיני החזויים:

המבקשת תטען כי ההסכם שנכרכטו בין המשיבה לרשויות הפיצוי הגרמניות, הינם בין היתר, בגין חוזה לטובה אדם שלישי, הם ניצולי השואה הזכאים.

23. בהתאם להוראות פרק ד' לחוק החזויים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החזויים"), "חייב שהתחייב אדם בחוזה לטובה מי שאינו צד לחוזה (להלן - המוטב) מוקנה למוטב את הזכות לדריש את קיום החיבור, אם משתמשת מן החוזה כוונה להקנות לו זכות זו". (סעיף 34 שם).

המבקשת תטען, כי עם כריתתם של ההסכם בין המשיבה לרשויות הפיצוי הגרמניות בעניינים של ניצולי השואה הזכאים, הפכה זכותם של ניצולי השואה הזכאים, שהינם בגין "מוטב" על פי הוראות חוק החזויים, לבלי הדירה.

המבקשת תטען בנוסף, כי הלכה היא כי תנאי להענקתה של זכות לצד שלישי, הוא כי על פי החוזה המסויים, נתלו על עצם הצדדים לחוזה, או אחד מהם, חיבור כלפי הצדדים השלישי ובכך העניקו לו זכות כלפייהם (ראה בין היתר, ע"א 3755/03, שמעון בן חמו נ' טנא נגה שיוק 1981 בע"מ (פורסם במאגר נבו), עמ' 10-9).

המבקשת תוסיף ותטען, כי על אף שההסכם בין המשיבה לרשויות הפיצוי הגרמניות אינם ברשותה, לאור סיורובה של המשיבה להמציא עותק מהם לעיינה, הרי שמרוחה ההסכמה בין המשיבה לרשויות הפיצוי הגרמניות, עולה לכל הפחות, כי שני הצדדים נטלו עליהם התחביבות כלפי ניצולי השואה הזכאים דהינו, רשות הפיצוי

הגרמיות הכירו בחובותן לממן את שירותי הבריאות באמצעות תשלומים למשיבה, וחמשיבת מצדה, נטלה על עצמה לשאות בעלות שירותי הבריאות, כאמור, ובכך העניקו לאוטם הניצולים, זכות לפניהם.

24. על כל אלה תוסיף המבקשת ותטען, כי היה על המשיבה לקיים התחייבותיה על פי ההסכמים בין לבין רשות הפיצו הגרמיות, בדרך מקובלת ובתום לב.

למרבה הצער, המשיבה הפרה את חובהה על פי דיני החוזים, כעשהה בין היתר, להטעה ניצולי השואה הזכאים דהינו, מחד לא ידעת אותם באשר לזכויותיהם ולא פטרה אותם מתשולם עבור שירותם הרפואיים ומאידך, גבתה מהם כספים עבור אותם שירותים רפואיים. בمعنىיה ואו מחדליה אלה של המשיבה, לא-קיימה המשיבה את ההסכמים הנ"ל בדרך מקובלת ובתום לב, כמתחייב.

לא לモתר לציין, כי החובה לקיים הסכמים בתום לב ובדרך מקובלת, מוסדרת בין היתר בסעיף 39 לחוק החוזים(חלק כללי), התשל"ג-1973.

25. המבקשת טענו, כי כפועל יוצא האמור לעיל, כמה לניצולי השואה הזכאים עילית תביעה מכוח דיני החוזים ובכללה, עילה שענינה אכיפה ההסכמים בין המשיבה לרשות הפיצו הגרמיות, שהיננס הסכמים לטובת אדם שלישי – ניצולי השואה הזכאים כאמור, לרבות, השבת הכספיים שנגנו מהם במהלך השנים שלא כדין עבור שירותים רפואיים ועל ידי המשיבה.

המבקשת תוסיף ותטען כי במסגרת התביעה הייצוגית אותה היא מבקשת לאשר, מתבקש בית הדין הנכבד לאכוף על המשיבה את קיומ התחייבותיה כלפי ניצולי השואה הזכאים בהתאם להסכמים, במלואן, בתום לב ובדרך מקובלת, כאמור.

לא לモתר לציין כי לניצולי השואה הזכאים, כמה אף עילה שענינה פיצו בגין הפרת חוזה.

26. על כל אלה תוסיף ותטען המבקשת, כי המשקנה ולפייה המשיבה אינה מקיימת את הוראות ההסכמים שבינה לבין רשות הפיצו הגרמיות כאמור, מקבלת חיזוק אף מלחמת סירובה להמציא לעוניה של המשיבה, עותק מאותם ההסכמים, כמו גם מהודעתה לפיה בכוונתה להשיב למבקשת, חלק מהכספיים שגבתה שלא כדין ממך בויטר ז"ל.

לא לモתר לשוב ולהציג, כי המבקשת שומרת על זכותה לעשות לתקן בקשה זו מיד עם קבלת עותק מההסכמים האמורים לעוניה.

עלות התביעה האישיות של המבקשת:

27. המבקשת טענו, כי בהתאם להלכה הפסקה, בשלב הבקשה לאישור התביעה ייצוגית, בוחן בית הדין הנכבד האם למבקש עילית התביעה לכארה דהינו, האם טובים סיכון של התביעה הייצוגית שאישורה מתבקש, להצלחת.

בנוסף לפסק, כי לשם הכרעה בבקשת האמורה, בוחן בית דין הנכבד, **ברמה הלכואית**, אף את חומר הראיות שבאמתחו של המבקשת.

לענין זה ראה בין היתר ת.א. (ת"א) 07-1554, **שלמה בן זכאי נ' ערוץ הספורט בע"מ**, עמי 5-4, פורסם במאגר "נבו".

28. המבקשת תקדים ותטען, באשר לחומר הראיות ולסיכון התובענה הייצוגית, כי לרובה הצער, המידע מלא באשר לזכויותיהם של ניצולי השואה הזקנים, מצוי באופןם ההסתכמים שבין רשות הפיצוי הגרמניות לבין המשיבה, הסכמים אוטם מסרבת המשיבה לחשוף בפני המבקשת, כאמור.

עם זאת, המבקשת תוסיף ותטען, כי יש בסירובה זה של המשיבה לחשוף את ההסתכמים האמורים, משומן חיזוק של ממש לטענותיה שבבקשה זו ובתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש.

לגוףו של עניין, מתכבדת המבקשת להמציא לכבי בית הדין ראיות שונות, מכוחן קМОות לה עילות התביעה המפורטות לעיל.

29. המבקשת חברה וمبرוחת במשיבה:

המבקשת תשוב ותטען, כי הינה חברה וمبرוחת במשיבה, וזאת מאז שנת 1946.

דומה כי על עובדה זו אין עוררין.

30. המבקשת – ניצולות שואה זכאיות:

המבקשת הינה ניצולות שואה, אשר שרדה את הזועמות שביצעו הנאצים ועוזריהם בעם היהודי ובכלל זה, עבודות פרך ומחנה ריכוז / הרעה.

רשות הפיצוי הגרמניות, הכירו בבקשת כזאת לרנטה בגין נזקי בריאות בתחום בריאות הנפש, נזקים שהינן תולדת רדיופטם של הנאצים ועוזריהם, כמפורט באישורן של רשות הפיצוי הגרמיות, נספח 2 לבקשת זו.

פועל יוצא לכך הוא כי מכוח ההסתכמים שבין רשות הפיצוי הגרמיות לבין המשיבה, המבקשת זכאית לפטור בגין שירותיה הבריאותי, כאמור וככזו, נכללת המבקשת בקבוצת ניצולי השואה הזרים.

31. מר בוייטלר ז"ל היה חבר וمبرוחת במשיבה:

המבקשת תשוב ותטען, כי מר בוייטלר ז"ל, היה חבר וمبرוחת במשיבה מאז שנת 1937 ועד ליום מותו, 7/7/2008.

דומה כי על עובדה זו אין חולק.

32. מר בוייטלר ז"ל – ניצול שואה זכאי:

המבקשת תטען, כי מר בוייטלר ז"ל, בעל המנוח, אף הוא בגדר ניצול שואה זכאי.

מר בוייטלר ז"ל, שרד אף הוא את רדיופט הנאצים והוכר על ידי רשות הפיצוי הגרמיות, כזאי לרנטה בגין נזקי בריאות ובכללם, נזק לכבד ושינויים ניווניים בעמוד השדרה, כמפורט באישור הלשכה לפיצויים אישיים מחו"ל, נספח 3 לבקשת זו.

לאור זאת, אך בר依 הוא כי מר בוייטלר ז"ל ולמעשה, יורשו, נכללים בקבוצת ניצולי השואה הזרים, כהגדתכם בבקשת זו.

33. המבוקשת – יורשת של מר בויטלר ז"ל:

ביום 08/7/7, הlek מר בויטלר ז"ל, בעלה של המבוקשת כאמור, לעולמו.
ביום 08/08, נתנה כב' הרשות לענייני ירושה בחיפה, צו קיום צוואת לצוואת מר
בויטלר ז"ל, מכוחה המבוקשת הינה יורשת עזובונו.
ראה עותק מצו קיום הצוואת הנ"ל, אליו מצורפת הצוואת האמורה, נספח 4 לבקשת
ז".

34. שיעור התשלומים ששילמו ומשלמות רשות הפיצוי הגרמניות למשיבת:

המבקשת תשוב ותטען, כי אישורן של רשות הפיצוי הגרמניות בעניינו של מר
מרקוס טוקר ז"ל, נספח 7 לבקשת זו, עולה כי רשות אלה שילמו למשיבת בנת 2008,
סך של 350 יורו לשנה, עבור כל ניצול שואה זכאי המבוטח אצל ובכלל זה, עבור מר
בויטלר ז"ל ועבור המבוקשת.

מן האמור עולה כי מר בויטלר ז"ל והմבוקשת, זכאים לכל הפחות, לתשלום שנתי בסך
של 350 יורו, החל משנת 1967 ואילך, בגין שירות הבריאות.

35. האם המשיבה הייתה מודעת לדבר זכאותם של מר בויטלר ז"ל והמבקשת?

א. המבקשת תשוב ותטען, כי המשיבה מעולם לא פנתה אל מר בויטלר ז"ל ו/או
אליה, וידעה אותם באשר לזכאותם לפטור מתשלום עבור שירות הבריאות.
המבקשת תוסיף ותטען, כי כפועל יוצא מן האמור בסעיף זה, נשאו מר בויטלר ז"ל
והמבקשת, במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, בעלותם של שירות הבריאות.
המבקשת תטען בנוסף, כי דבר היותם של מר בויטלר ז"ל והמבקשת, ניצולי שואה
זכאים, היה ידוע למשיבת במהלך כל השנים.

ב. המבקשת תוסיף ותטען, כי ככל הפחות היה מצופה ממנה את המשיבה, לפניות אל
ニיצולי השואה הזוכים ולhidע אותם בדבר זכאותם ולהיכלופין ככל שלא
היה בידה להזות את מבוטחיה ניצולי השואה הזוכים, לפניות בפניהם
מתאימה לקהל מבוטחיה, בקריאת כל אלה שהינן ניצולי השואה הזוכים,
ליידעה על דבר היותם כאלה.

ג. באשר לחובה לידע ו/או לארור את ניצולי השואה הזוכים, תוסף המבוקשת
ונטען, כי ביום 10/4/1, עשרה ימים בלבד ממועד בו הגישה המבוקשת את
בקשתה לאישור התובענה הייצוגית לבב' בית המשפט המחוזי בחיפה (בגלגולו
הקודם), וככל הנראה בעטיה של הגשת הבקשה האמורה, שלחה המשיבה
למבקשת, באמצעות הדואר, מכתב חתום על ידי מנכ"ל המשיבה, שאינו נשא
תאריך, אשר זו לשונו :

"גאולה שלום,

אננו בשירותי בריאות כללית שוקדים על העברת מידע ללקוחותינו וסיווע בקבלת
מידע על זכויותיהם. אננו רוצים להמשיך ולתמוך בניצולי השואה, במימוש
זכויותיהם בכללית ובארגוני סיוע נוספים.

**בכללית מחייבים לכם צוותי המרפאות ועובדים סוציאליים הנכונים להקשיב,
لتמוך וללוות אתכם כדי שתטמעו את זכויותיכם.**

למכتب זה מצורף שאלון המוביל מספר שאלות. שאלון זה יסייע לכם ולנו בבירור
זכויותיכם שמומשו ואלו שטרם מומשו. נזדה לכם על מילוי השאלון, אותו ניתן
לשוחח או במעטפה המצורפת (אין צורך בפועל) או להעבירו אישית למרפאה אליה
אתם משתמשים.

אנו ניזור עמכם קשר לצורך המשך טיפול.

ברכת בריאות טובה,

אלן דפס

(חתימה)

מנכ"ל הכללית"

למייטב ידיעתת של המבוקשת, המשיבה שלחה מכtab זה, על מצורפיו, למבוטחים
נוספים שלה.

**ד. למכtabו של מנכ"ל המשיבה, צורף שאלון ועלון מידע, שאנו הוא נושא
תאריך שכותרתו "דווגאים לכם, תומכים בכם, מלאוים אתכם".**

הmbוקשת טועה, כי אין באותו השאלון, שעניינו ניצול השואה הזכאים, שאלת
אחדת באשר למחלות המוכרות של המבוקשת ו/או דרישת לקבלת אישור באשר
למחלותיה אלה, ולא בכך, שכן המידע מצוי בידי המשיבה זה מכבר.

כל שהתבקשה המבוקשת לציין הוא, איזה סוג רנטה היא מקבלת, ולענiot דעתה
של המבוקשת, מידע זה מצוי אצל המשיבה זה מכבר, כאמור.

צוין, כי המבוקשת מילאה השאלון ושלחה אותו בדו"ר חוזר למשיבה, ימים
ספריים לאחר קבלתו (תחילת חודש אפריל שנת 2010).

עו"ת מהמכtab הנ"ל, על נספחו ובכללים עותק מתשובה של המבוקשת לשאלון,
מצ"ב, מסומן "13" ומהווע חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

ה. על דבר ידיעתת האמורה של המשיבה באשר להיות המבוקשת ניצול שואה
זכאית, ניתן למודד למשל ולשם הדוגמא, ממסמך רפואי מיום 19/12/1990 בתחום
הנפש, בעניינה של המבוקשת, שעריך ד"ר סייפריס מטעם המשיבה והמצוי בתיקה
של המבוקשת אצל המשיבה, אשר הומצא לבקשת ורק בחלוקת על ידי המשיבה, בו
מצין ד"ר סייפריס בין היתר, כהאי לישנה:

**"...בהתחשב שמדובר על תיזומנות פוטראומטית (DELAYED) לאחר חווית
תרואומטיות במחנה ריבוז..."** (הדגשה שלי ע.ס.).

עו"ת מהמסמך הרפואי הנ"ל מצ"ב, מסומן "14" ומהווע חלק בלתי נפרד מבקשת
זו.

ו. באשר למר בויטלר זיל, הרי שמתגובה שהగישה המשיבה לכבי בית המשפט
המחוזי בחיפה ביום 29/4/2002, במסגרת הליך הבקשה לאישור הגשתה של תובענה
ייצוגית שם, כאמור (להלן: "תגובה המשיבה"), עולה כי במהלך שנת 2006, פנו
רשויות הפסיכיאטריות למשיבה, והודיעו לה כי הן מקצועות מהתשלומים השנתיים

לה, החזר כספי חד-פעמי ששולם על ידו ישירות למר בויטלר ז"ל, בסך של 139.08 יורו.

המבקשת תטען, כי אין חולק על כך, שעד שנת 2006 ולאחריה, לא זכה מר בויטלר ז"ל לקבל החזרים נוספים שכאלה ו/או לפטור מתשלום עבור שירותி הבריאות, כאמור.

לא זו אף זו, החזר בו מדובר, בא לעולם לאחר שמר בויטלר ז"ל ביקש מנת רשות הפיצוי הגרמניות, הכרה בהחמרה מצבו הרפואי (קרדיולוג). לצורך בחינת בקשו, נדרש מר בויטלר ז"ל על ידי הרשות האזרחית, להמציא להן אסמכתאות רפואיות, לרבות קבלות בגין התרופות שהוא כורך, וכך עשה. למקרה הצער, הבקשה נדחתה ואולם, רשות הפיצוי הגרמניות, השיבו למר בויטלר ז"ל החזר כספי בגין קבלות שונות שהמציא להן, לרבות קבלה בגין נסיעה במוניות. מר בויטלר ז"ל סבר בתמיומו, כי מדובר בחזר חד-פעמי, שהינו חלק מהליך הדיון בבקשתו להחמרה, שכן הוא לא ידע דבר על דבר זכאותו.

יתרה מכך, מר בויטלר ז"ל לא ידע דבר, אף על עובדות קיוזו של הסכם האמור מכיספים ששילמו רשות הפיצוי הגרמניות למשיבה.

לא לモותר להציג, כי עצם הקיוזו הנ"ל מלמד על מהות ההסכם שבין המשיבה לרשות הפיצוי הגרמניות דהיינו, על כך שעל המשיבה לפטור מכוחם את ניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירותி הבריאות.

עותק מהתגובה הנ"ל מצ"ב, מסומן "14א'" ומஹוה חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

. ז. על כל אלה תוסיף ותטען המבקשת, כי בתגובה המשיבה טענה המשיבה, כי עד לשנת 1977 היא פטרה את כל ניצולי השואה הזכאים, אותן היא מכנה בתגובהה "נכדים", מתשלום עבור שירותי בריאות ותרופות, ורק מאותה השנה ואילך, היא החלה גובה מהם תשלוםיהם (ס' 7 לתגובה האמורה).

המבקשת תטען כי טענות זו של המשיבה, מובילה למסקנה ולפיה, המשיבה ידעה ויודעת את זהותם של ניצולי השואה הזכאים, שכן אחרת לא הייתה היא יודעת לפטור אותם לכואורה מהתשלום האמור, עד לשנת 1977.

המבקשת רואה לנכון לשוב ולצין, כי מר בויטלר ז"ל היה חבר וمبرטת במשיבה מאז שנת 1937 ועד יום מותו, 7/7/2008, והמבקשת הינה חברה וمبرטת במשיבה מאז שנת 1946.

36. תשלוםם עבור שירותים רפואיים, בהם נשאו מר בויטלר ז"ל והמבקשת:

א. המבקשת תשוב ותטען, כי במהלך השנים שמאז שנת 1967, נשאו הן מר בויטלר ז"ל והן המבקשת, בעלות שירותים רפואיים, וזאת על אף שהיה על המשיבה לפטור אותן, מכוח ההסכם שבינה לבין רשות הפיצוי הגרמניות, מהתשלומים האמורים.

ב. המבקשת תטען, כי ככל שהדבר נוגע למר בויטלר ז"ל, הרי שלאחר שהמבקשת פנתה למשיבה בבקשת לבורר את זכויותיה כירשת שלו, ובקבות דין ודברים בין הצדדים, הודיעה המשיבה לבקשת, כי בכוונתה לחזרה לבקשת, ס' 134, 18, ש, וזאת בהतבסס על תחישיב שעריכה באשר לצוריכת התרופות של מר בויטלר ז"ל.

השתלשות האירועים בעניין זה, מפורטת בהרחבה לעיל.

המבקשת תטען, כי לאור הודעתה האמורה של המשיבה, אין ספק כי מר בויטלר ז"ל, נשא בתשלומים עבור שירותי הבריאות, בה בשעה שהיה על המשיבה לפטור אותו מתשלומים אלה, והודעתה זו של המשיבה לבקשת, באשר לכוונתה להחזיר כספים כאמור, אינה אלא בוגדר הودאת בעל דין.

ראה עותק מהודעת המשיבה באשר לכוונה האמורה, נספח 12 לבקשת זו.

ג. בנוסף תטען המבקשת, כי במסגרת תגבורת המשיבה, העלתה המשיבה טענות שונות, באשר לצריכת התרופות של מר בויטלר ז"ל ובכללן, טענה ולפיה אינה יכולה להפיק דוח צריכת תרופות ממוחשב, אלא משנהת 1998 בלבד ואילך (ס' 19 שם).

על אף האמור, הרי שבידי המבקשת, דוח צריכת תרופות ממוחשב של מר בויטלר ז"ל, שהפיק המשיבה, שעניינו צריכת התרופות לשנים 1996 ו-1997, כמפורט לעיל.

לא לモתר להציג, שהנתונים בדוח זה אינם מתיישבים עם נתונים בדוחות אחרים שמסרה המשיבה לבקשת. לא זו אף זו, מהדוחות החלקיים הנ"ל עולה במפורש, שהמשיבה גבתה מאות מר בויטלר ז"ל, תשלום עבור שירותי הבריאות.

המבקשת תוסיף ותטען, כי בידי המשיבה נתונים מלאים ומפורטים באשר לצריכת התרופות על ידי בעל המנוח, והוא עותרת לבית הדין הנכבד, להורות למשיבה להוציאם לבקשת.

למען הסר ספק מתכבדת המבקשת לצרף עותק מהדוחות שמסרה המשיבה בידה, שעניינים מר בויטלר ז"ל, מסומן "15" ומהוועה חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

37. המבקשת תוסיף ותטען, כי ככל שהדבר נוגע לתשלומים עבור שירותי בריאות להם היא נזקקה, ובנסיבות היא נשאה, למטרות שהיה על המשיבה לידע באשר לזכאותה ולפטור אותה מתשלומים אלה, הרי שבמהלך כל השנים היא מטופלת בתרופות פסיכיאטריות ובכללן, תרופות נוגדות חרדה ודיכאון, וזאת בשל נוכחת הנפשית, שהוכחה על ידי רישיונות הפסיכיאטריים הגרמניים ככזו שמקורה ברדייפות הנאצים ועווזירותם וbezoozutot shehiyo manet chalqa b'shuah.

בין יתר התרופות להן נזקפת המבקשת, נטלה ונוטلت המבקשת תרופות פסיכיאטריות נוגדות דיכאון וחרדה ובכללן, בולבידזון, BONSERIN, XANAX ו-XANAGIS, כפי שהמשיבה יודעת ידוע הטיב.

המבקשת תשוב ותטען כי המשיבה מעולם לא ידעה אותה על דבר זה או אותה לפטור מתשלום עבור שירותי בריאות, ומאליו אף לא פטרה אותה מתשלום עבור שירותי הבריאות האמורים ובכללם, התרופות הנ"ל.

למען הסר ספק, מתכבדת המבקשת להפנות את כב' בית הדין לנספח 12 לבקשת זו, ממנו עולה כי המשיבה ידעה על דבר היוותה של המבקשת ניצולות שואה זכאית, כמו גם למסמכים הבאים:

א. עותק מקובלות הנוגעות לרכישת התרופות הפסיכיאטריות, שעלה בידי המבקשת לאתר מצ"ב, מסומן "16" ומהוועה חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

ב. עותק מהוראות רופא הדיוור המוגן בו מתגוררת המבוקשת, בו מצוי פירוט מלא של התרופות אותן היא נוטלת, ותדירות נטילתן מצ"ב, מסומן "71" ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

ג. עותק מאישור רפואי מאת ד"ר ישעיהו שורץ, פסיקותרפיסט, שענינו דוח טיפול-תרופתי במבקשת מצ"ב, מסומן "18" ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

המבקשת תוסיף ותטען, כי מדובר בمدגם מייצג של הוצאהות, עבור שירות הבריאות, אותו עליה בידה לאייר.

38. לאור האמור, אך בר依 הוא כי לבקשת קמות באופן אישי, עלילות התביעה המפורטוות לעיל, בין היתר, מחות כל אחת ואחת מן העובדות הבאות (בתמצית):

א. המבקשת הינה ניצולת שואה מקבלת רנטה מאות רשות הפיזי הגרמניות, וחברה ומボוטחת אצל המשיבה מאז שנת 1946.

ב. המבקשת הינה היורשת של מר בויטל זיל, שקיבל אף הוא רנטה מאות רשות הפיזי הגרמניות, בתוצאה מרדייפות הנאצים, והיה בחיו חבר ומボוטח אצל המשיבה מאז שנת 1937.

ג. בהתאם להסכם בין המשיבה לרשות הפיזי הגרמניות, היה על המשיבה לפטור את ניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירות הבריאות, כמפורט לעיל.

ד. המשיבה לא ידעה את ניצולי השואה הזכאים ובכללם, את מר בויטל זיל ואת המבקשת, על דבר זכאותם לפטור מתשלום עבור שירות הבריאות.

ה. כפועל יוצא מן האמור לעיל, מר בויטל והמבקשת, נשאו במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, בעלות שירות הבריאות, כאמור.

ו. לאור האמור, עלילות התביעה המפורטוות בהרחבה לעיל, אשר קמות לניצולי השואה הזכאים, קמות אף לבקשת, וזאת מחותה היותה של המבקשת ניצולות שואה זכאיות, וכן מחותה היותה היורשת של מר בויטל זיל שהיה אף הוא בחיו, ניצול שואה זכאי.

39. על כל אלה תוסיף ותטען המבקשת, כי בתוצאה מהתנהלותה של המשיבה, נגרם למր בויטל זיל ולבקשת (בצורתה), חסרונו כי בסך של 170,721 ₪ לפחות, וזה מכוח הוצאהותיהם עבור שירות הבריאות כמפורט בסופים 15 ו-16 ומכוון אישורן של רשות הפיזי הגרמניות ולפיו הן משלמות למשיבה לפחות 350 ₪ יורו לשנה, עבור כל ניצול שואה זכאי (נספח 7 לבקשת זו).

לחילופין, לשם זהירות בלבד וمبלי להזכיר בדבר, ככל שיקבע כי הוראות חוק ביטוח בריאות אין חלות על תקופת הזמן שקדמה לחקיקתו, הרי שלמר בויטל זיל ולבקשת (בצורתה), נגרם חסרונו הכיס בסך של 63,524.16 ₪ לפחות, וזאת מכוח הוצאהותיהם עבור שירות בריאות כאמור, החל ממועד חקיקתו של חוק ביטוח בריאות, 1/1/1995 ואילך.

ראה לעניין זה, פירוט התחשיב בסעיפים 34 ו-37 ל佗וננה הייצוגית שאישורה מבקשת, נספח 1 לבקשת זו.

40. לסייעים פרק זה תטען המבוקשת, כי עילות תביעתה האישית, הוכחו באופן לכוארי, ואף לעללה מזהה, כדרישת סעיף 4(א)(1) ו-4(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגית.

סיכום הצלחה של התובענה הייצוגית:

41. המבוקשת טוען, כי האפשרות ולפיה התובענה הייצוגית נשוא תיק זה, תוכרעה לטובה **ניתולי השואה הזכאים**, הינה יותר מאשר סבירה.

42. המבוקשת תוסיף בעניין זה, כי השאלה העיקרית העומדת לפתחו של כב' בית הדין הינה, האם יש ממש בטענה ולפיה, המשיבה לא פטרה את ניצולי השואה הזכאים מתשולם עבור שירותי הבריאות, וזאת על אף ההסכם בין לבני רשות הפיזיו הגרמניות ולמרות העובדה ולפיה מאז שנת 1967 ומדי שנה בשנה, שילמו רשות הפיזיו הגרמניות למשיבה, סכומי כסף ניכרים לצורך מימון של אותם שירותים בריאות.

43. המבוקשת תשוב ותטען, כי בנסיבות המפורטוות לעיל דהינו, מקום בו המשיבה לא ידעה את ניצולי השואה הזכאים על דבר זכאותם לפטור מתשולם עבור שירותים הבריאות, ומוקם בו המשיבה עשתה לגבייה כספים מאות ניצולי השואה הזכאים עבור אותם שירותים רפואיים, כל זאת שעה שהיה עליהם לפטור אותם מתשולים אלה מכוח ההסכם בין לבני רשות הפיזיו הגרמניות, כאמור, עולה ומתבקשת המסקנה ולפיה לניצולי השואה הזכאים עילות תביעה כמפורט לעיל, וסיכום הצלחתה של התובענה הייצוגית, טובים המא.

המבוקשת תוסיף ותטען, כי לנוכח הנזונים החלקיים שבידה (בהעדרכם של ההסכם בין המשיבה לרשות הפיזיו הגרמניות, אותן מסרבת המשיבה לחסוף) דהינו, העובדה שהמשיבה פטרה רק חלק מזעריר מניוצלי השואה הזכאים (11%), מספרם של ניצולי השואה הזכאים (9,815 נכון לשנת 2007) והכספים ששילמו למשיבה לרשות הפיזיו הגרמניות תשלים שנה סך 350 יورو עבור על ניצול שואה זכאי), הרי שהסכום הנקוב בתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, סך של 748,270,931.9 ₪, ולהילופין, הסך של 278,426,393.28 ₪, וזאת ככל שיקבע כי הוראות חוק ביטוח בריאות אינןחולות על תקופת הזמן שקדמה לחקיקתו, הינו סכום המינימום שעל המשיבה לשלם לניצולי השואה הזכאים, כקבוצה, כמפורט בסעיף 37 לתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, נספח 1 לבקשת זו.

44. המבוקשת טוענו בנוסף, כי לאור כל האמור, אךברי הוא כי התובענה הייצוגית מעוררת שאלות מהותיות של עבודה ו/או משפט.

לענין זה תוסיף המבוקשת ותטען, כי השאלה המתעוררת בהקשר לתנאי זה, הינה כיצד יש להגדר את חברי הקבוצה (ניתולי השואה הזכאים) בשם מוגשת התובענה הייצוגית.

הלכה היא וכן פוסקין, כי הגדרת חברי הקבוצה צריכה לכלול רק את אלה שלאם עילות תביעה טובות, דומות לאלה של המבוקשת (ראיה ת.מ. 106/06, בשי"א 31032/06, סדרייני שלום ומילכה בע"מ נ' עיריית תל אביב-יפו, פורסם במאגר "ນבו").

בענייננו וכמפורט בהרבה, אין ולא יכול להיות ספק באשר להגדרת חברי הקבוצה כניתולי השואה הזכאים, ולהיותם בעלי עילות תביעה טובות ודומות (שלא לומר זהות) לאלה של המבוקשת.

45. לנוכח כל המפורט בבקשת זו,تطען המבוקשת, כי בקשהה זו ממלאת בין יתר התנאים שבוחוק תובענות ייצוגיות, אף אחר התנאים הקבועים בסעיף 8 (א)(1) לחוק האמור.

46. על כל אלה תוסיף המבוקשת וتطען, כדלקמן:

א. התובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, מעוררת שאלות משותפות של עובדה ושל משפט, לכל ניצולי השואה הזכאים שכון בין השאר:

א.1. המשיבה לא ידעה את ניצולי השואה הזכאים באשר לזכאותם לפטור מתשולם עבור שירותיהם הבריאות.

א.2. ניצולי השואה הזכאים, נשאו במהלך כל השנים, בעלות שירותים הבריאות, מקום בו היה על המשיבה לפטור אותם מעילות זו, לנוכח החסמים בין רשותות הפיזי הגרמניות, מכוחם שלימנו לה הרשותות האמורתי, סכומי כסף ניכרים מאז שנת 1967 ואילך, לשם מימון אותם שירותים בריאות ומטען הפטור האמור לניצולי השואה הזכאים.

א.3. כפועל יוצא מהתנהלותה של המשיבה במהלך כל השנים שמאז שנת 1967 הרו שני ניצולי השואה הזכאים, זכאים בין השאר לפיצוי בגין הוצאותיהם עבור שירותים הבריאות ו/או להשבת מלאה הכספיים ששילמו למשיבה עבור שירותים הבריאות, כמו גם לפטור מתשולם עבור אותם השירותים, וזאת מחמת כל אחת ואחת מעילות התובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, כאמור לעיל.

ב. תובענה ייצוגית הינה הדרך וההוגנת להכרעה בחלוקת בניסיבות העניין.

באשר לכך טען המבוקשת, כי מאZN הנוחות מביא למסקנה ולפיה התועלות בניהולה של התובענה כתובענה ייצוגית, גבולה מהתועלת בניהול אלפי תובענות מפוצלות על ידי כל אחד מניצולי השואה הזכאים.

לא לモתר להציג לעניין זה, כי רובם המכريع של ניצולי השואה הזכאים, בא בימים, והדעת נותרת, וכי ניהול תובענות מפוצלות, קשה עד בלתי אפשרי עבור ניצולים אלה, הן מחמת נוכחות המוכרת על ידי רשותות הפיזי הגרמניות והן מחמת גילם המתוקדים, קשיים פיזיים, נפשיים וכלכליים (יש לציין כי מדובר בניצולי שואה). בנסיבות אלה, אך ברו הוא כי התובענה עונה על תכליתו של חוק תובענות ייצוגיות, אשר באקדם בין השאר, את "מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסייה המתknים לפנות לבית המשפט". (ראה סעיף 1 (1) לחוק תובענות ייצוגיות).

ג. גודלה של קבוצת ניצולי השואה הזכאים, עולה על 10,000 איש, שכון הוא כולל בחובו הן את ניצולי השואה הזכאים שהינם בחיים, והן את יורשיהם של אוטם ניצולי שואה זכאים, אשר הילכו לעולמם.

לא לモתר להציג, כי קיימים קושי, לזיהות כל אחד ואחד מחברי קבוצת ניצולי השואה הזכאים והלכה היא וכך פוסקין כי, מכשיר התובענה הייצוגית נועד מעצם טיבו, לתביעתם של מספר גדול של תובעים פוטנציאליים, אשר קשה לזיהותם ולאתרם ואף מן הטעם הזה, דין הבקשה להתקבל.

ד. קיימים יסוד סביר להניח ולפיו, עניינים של כלל ניצולי השואה הזכאים ייוזג ויונח בדרך הולמת, באשר המבוקשת עצמה הינה ניצולת שואה זכאית, על המשתמע

ובאשר, באי כוחה של המבוקשת הינס עתירי ניסיון בניהול הליכים משפטיים מורכבים.

ח. קיימים יסוד סביר להניח, כי עניינים של כלל ניצולי השואה הזכאים ייווצג וינוהל בתום לב שכן, המבוקשת הינה ניצולת שואה זאת, עניינים של ניצולי השואה הזכאים נוגע לה באופן אישי, ולמרות גילו המתקדם והתלאות הרבות שעברה בחיה, היא מוכנה ומזומנה להיאבק לשם הוצאה צדקת חבריה שותפי הגורל, הם ניצולי השואה הזכאים, לאו.

הסיכום הנתבעים:

748,270,931.9 סך של הפיצוי הנתבע, הינו לכל הפחות 278,426,393.28 ש"ל לפחות, כמפורט בסעיף 43 לעיל.

48. המבוקשת תקדים ותטען בעניין זה, כי סעיף 20 (א) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע את מגנון הפיצוי הרצוי של חברי הקבוצה, תוך מתן עדיפות לפיצוי כספי או מתן סעד אחר, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו.

המבקשת תטען, כי הוכחת זכאותם של חברי הקבוצה – ניצולי השואה הזכאים, בתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש דהיננו, קביעת שיעור הפיצוי לכל אחד מחברי הקבוצה, עלולה להסתבר ככעיהית, וזאת מן הטעם ולפיו ספק רב, אם בכלל, אם ניצול כלשהו מניצולי השואה הזכאים, שמר ברשותו, על פני למעלה מ-40 שנה, את כל הקבלות בגין הוצאות שהוציא עבור שירותו הבריאות.

פועל יוצא לכך הוא, כי ככל שההתובענה הייצוגית תתקבל, על בית הדין הנכבד, לקבעו מגנון הוכחת שיעור הפיצוי לכל אחד מניצולי השואה הזכאים, אשר יכול שיטבסס על גובה הסכום השנתי שילמו ומשלמות רשותות הפיצוי הגרמניות עבור כל ניצול שואה זכאי ו/או על שיעור נכוטו המוכרת על ידי אותן הרשותות, של כל ניצול שואה שכזה.

באשר לכך תשוב המבקשת ותטען, כי קרוב לוודאי שחייבת ההסכם שבין המשיבה לבין רשותות הפיצוי הגרמניות, תשפוך אור אף על סוגיה זו ותסייע בידיו של בית הדין הנכבד, בקביעת מגנון הפיצוי.

49. בנוסף ולחילופין תטען המבקשת, כי המחוקק, אשר היה עיר לקושי בקביעת שיעור הפיצוי של כל אחד ואחד מחברי הקבוצה, חוקק את סעיף 20 (א) לחוק תובענות ייצוגיות ולפיו:

”**מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משומות שלא ניתן להזותם ולבצע את התשלומים בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובות הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין.”**

באשר לכך תטען המבקשת בנוסף, כי הלה פסוקה היא ולפיה, לבית דין הנכבד, סמכות רחבה לקבע את הסעד בתובענות ייצוגיות. עוד נפסק כי מקום בו עלול להתעורר קושי בהבאת ראיות שבידיהם של תובעים פוטנציאליים, הרי שהפרטון האפשרי העומד לרשותו של בית דין הנכבד, הינו קביעת פיצוי לטובת הקבוצה כולה, כמפורט בסעיף 20 (א) הניל.

בהקשר לכך מצא כב' בית המשפט העליון להויסיף ולקבוע, כי ישנים מוצרים רבים, **בגון תרופות**, אשר לגביהם, אין זה ממנהגם של הבריאות לשמר קובלות לאורך זמן. בהתאם לכך, וככל שהדבר נוגע לניצולי השואה הצעירים, תען המבקשת כי אין לצפות מNICOLY שואה אלה, לשמר ברשותם קובלות הנוגעות לתשלומים ושילמו עבור שירותם הרפואי על פניה לעלota מ-40 שנה דה היינו, משנת 1967, עת נחתם ההסכם הראשון בין רשותות הפיזיו הגרמניות לבני המשיבה.

יפה לעניין זה פסיקתה של כב' השופט מי' נאור, בע"א 1338/97, **תנובה מרץ שיתופי לתוצאות חקלאית בע"מ נ' ראבי, פ"ד נו (4)** :

"**שאלת הסעיף ושאלת הגדרתה של ה"קבוצה"** הן שאלות שיש בינהן, כפי שנראה, קשור גומלין הדוק. ביטת'-המשפט עמד בצדך על כך שאין דרכם של צרכנים לשמר קובלות בגין רכישת חלב, וכייה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי כי פתרונו אפשרי לקושי ביזהוי חברי הקבוצה, שסביר שכן יתעורר, הוא שיקבע פיזוי לטובת הקבוצה או לטובת הציבור". (שם, עמ' 685)(הדגשה שליל, ע.ס.).

ובהמשך :

"**אכן, ישנים עניינים שלגביהם מתנהל רישום של הרוכשים, כגון רוכשי מכוניות, רוכשי בתים וכיוצא באלה, ואולם לגבי מוצרי דביט עד למאוד, כגון מוצרי מזון, תרופות וכל וכיוצא באלה, אין מתנהל שום רישום של הצרכנים, ואין זה גם ממונגן של הבריאות לשמר קובלות לאורך זמן.** חיששתני שאם לא נקבע בתביעות מעין אלה את האפשרות לسعد לטובת הציבור או לטובת הקבוצה, נימצא מעקריות מתוכן את האפשרות להגשת תביעות ייצוגיות בעניינים צרכניים. אם כך נקבע, תהיה אפשרות מעשית להגשת תביעה ייצוגית רק בעניינים שמתנהל בהם רישום של הצרכנים. הפתרון המצוי בחוקים אחרים של סעד לטובת הציבור, שהוא פתרון שהיה ניתן, להשקפתי, ליצור אותו בלי קשר לחוקים שהוזכרו, הוא פתרון ההולם במיוחד תביעות צרכניות".(שם, עמ' 688)(הדגשה שליל, ע.ס.).

טענת ההתישנות:

המבקשת מוצאת לנכון להידרש לשאלת ההתישנות, לאחר ובתגובה המשיבה, נספח 14א' לבקשת זו, ציינה המשיבה כי יש בכוונתה להעלות טענת ההתישנות כזו או אחרת (ס' 48 שם).

המבקשת תען כי אין לה אלא להציג על הצהרותה זו של המשיבה, שכן לדידה, אין זה ראוי לטען טענה כגון דא, מקום בו עסקין בניצולי שואה.

על כל פנים, המגמה בפסקת בית המשפט הינה הצרתו של המחותם הדינוי הקם בגין התישנות, כפי שນפק בע"א 9413/03, אילן אלנקווה נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (פורסם במאגר "נבו") :

"...סילוקה על הסף של תביעה מחייבת ההתישנות מציריך זהירות מרובה, מן הטעם שתוצאתה היא מניעת הכרעה בזכויות המהותיות של התובע בשל מחסום דיןוני. תכלית הזכות החוקתית של גישה לערכאות, הנזונה לאזרוח, מחייבת הצרה ולא הרחבה של המחותם הדינוי בגין התישנות, המונע הכרעה בתביעה לגופה, והכל "תוך" כיבוד המוסגרת המתחייבת של ההתישנות, אשר נועדה להגן על האזרח מפני חשיפה בלתי מוגבלת בזמן ל התביעה, בשל העדר יכולת אפקטיבית להציגן מפניה" כדבריה של השופט בינייש בפרש אברם נ' רשאדי, שם."(שם, עמ' 17-16).

לגוף של עניין תטען המבוקשת, כי טענת ההתיעישנות לא תעמוד למשיבה, בין השאר, מלחמת כל אחד ואחד מהטעמים הבאים:

א. בנוספ' ולחילופין, קובע סעיף 8 לחוק ההתיעישנות כהאי לישנה:

"עלמו מן התובע העובדות המהוות את עילת התובענה, מסיבות שלא היו תלויות בו ושאף בזיהירות סבירה לא יכול היה למנוע אותן, תחילת תקופת ההתיעישנות ביחס שבו נודעו לתובע עובדות אלה."

המבקשת תשוב ותטען, כי העובדות המהוות את עילות התובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, נעלמו ממנה, כמו גם מניצולי השואה הזוכים בכללותם, מסיבה שאינה תלולה בה ושאף בזיהירות סבירה לא יכול היה למנוע אותן שכן, המשיבה לא דאגה לידע את ניצולי השואה הזוכים ובכללם, המבקשת ומר בויטר ז"ל, על דבר זכאותם לפטור מתשולם עבור שירותן הבריאות, כמפורט בהרחבה בבקשת זו.

ב. בנוספ' ולחילופין, סעיף 9 לחוק ההתיעישנות קובע, כי:

"הודהה הנتابע, בכתב או בפני בית משפט, בין בתוקף תקופת ההתיישנות ובין לאחריה, בקיים זכות התובע, תחילת תקופת ההתיעישנות מיום הודהה; ומעשה שיש בו ממשות ביצוע מקטת הזכות, דיןו כהודהה לעניין סעיף זה.
בסעיף זה, "הודהה" – למעט הודהה שהיה עמה טיעון התיעישנות."

המבקשת תטען, כי יש לראות בהודעתה של המשיבה לבקשת, כי בדעתה להשיב לה סך של 18,134 ש"ח, אשר מהווים לשיטתה את כלל הכספיים ששילם מר בויטר ז"ל עבור שירותן הבריאות מאז שנת 1967 ועד ליום מותו בשנת 2008, (נספח 12 לבקשת זו) כ"הודהה" כהגדרתה בסעיף 9 לחוק האמור, ואףמן הטעם הזה, טענת ההתיעישנות לא תעמוד למשיבה.

ג. על כל אלה תוסיף המבקשת ותטען, כי מקום בו המשיבה שימה ומשמשת כנאמנה של ניצולי השואה הזוכים על הכספיים ששילמו לה רשות הפיזי הגרמיות, מושתתת המשיבה מלטוען להתיישנות עילות התביעה.

המבקשת תטען עוד בעניין זה, כי המשיבה מעולם לא הופטרה מחובת הנאמנות שלה על הכספיים האמורים, וכי חזקה עלייה, כי כספים אלה מוחזקים על ידה לטובתם של הנהנים, ניצולי השואה הזוכים.

ד. המבקשת תוסיף, לשם זהירות בלבד ומבליל שמדובר יהוה וייתור כלשהו על טענה מטענותיה, כי עניין לנו במעשים ו/או מחדלים מתמשכים של המשיבה נגד המבקשת וניצולי השואה הזוכים, ולאור זאת, אין במקרה התיעישנות או, לכל הפחות, לשם זהירות בלבד ומבליל להודות בדבר, לבקשת ולニצולי השואה הזוכים, עילות תביעה באשר לתקופה רטרואקטיבית, בת שבע שנים לפחות.

55. לבית הדין הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בבקשת זו ובתובענה הייצוגית, מflat סכומה ומקום מושבה של המשיבה.

52. לבקשת זו נדרש תצהירה של גבי יעל קובו, ביתה של המבוקשת.

53. אשר על כן, מתבקש בית הדין הנכבד לאשר הגשתה של התביעה היעילה, נספח "1" לבקשת זו.

בנוסף מתבקש כב' בית הדין לפרט בהחלטתו כדלקמן:

א. להגדיר את ניצולי השואה הזוכים לכאלת שבשים תנוהל התביעה היעילה.

ב. לקבוע כי המבוקשת הינה בגדר הנתבע המציג בתובענה היעילה וכן כי הח"מ הינו בא הכוח המציג בתובענה היעילה.

ג. לקבוע את עילות התביעה היעילה, ואת השאלות של עבודה ו/או משפט המשותפות לניצולי השואה הזוכים, כמפורט בסעיפים 16 עד 36 כולל לבקשת זו ובתובענה היעילה, נספח "1" לבקשת.

ד. לקבוע כי הסעדים הנتابעים בתובענה היעילה, הינם אלה המפורטים בבקשת זו, לרבות בסעיפים 53 ו-57 עד 59 כולל לבקשת זו ובתובענה היעילה, נספח "1" לבקשת.

ה. ליתן הוראות באשר לאופן פרסום החלטתו ולנוסח הפרסום, כמו גם לחייב את המשيبة בהוצאות פרסום ההחלטה.

ו. לחייב את המשيبة לשלים לבקשת הוצאות בקשה זו ושכ"ט ע"ז בתוספת מע"מ, הכל בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד מועד התשלום המלא בפועל.

54. מון הדין ומון הצדקה להיעתר לבקשת.

ulf solomono, עורך דין
ב"כ המבוקשת

תצהיר

אני הח"מ, יעל קובו, הנושאת ת.ז. מס' 052370798, לאחר שהזהרתי כי עלי להצהיר אמת, שams לא כן אהיה צפוייה לעונשים הקבועים בחוק, הנני מצהירה בזוה כדלקמן:

1. הנני ביתה של גבי גאולה בויטלר (להלן: "המבקשת") ושל מר שמעון בויטלר ז"ל (להלן: "מר בויטלר ז"ל" או "אבא ז"ל") ואני עושה תצהيري זה, בתמיכה בבקשתה של המבקשת לאישור הגשתה של תובענה "ייצוגית נגד שירות בריאות כללית" (להלן: "המשיבה").

הבקשה לאישור התובענה הייצוגית, תוכונה להלן ו לשם הנוחות: "הבקשה".
העובדות נשוא תצהيري זה ידועות לי מידיעה אישית.

2. בפתח תצהيري, אקדמי ואצין כי אני זו שעמדה בקשר עם המשיבה, בעניינים של המבקשת ומר בויטלר ז"ל, הוא העניין נשוא הבקשה והתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש.

לא זו אף זו, בעטיו של מצבם הרפואי, ובכללן מחלותיהם ונכויותיהם הקשות, אני זו שטיפולתי בענייניהם במהלך כל השנים ובכלל זה, בעניינים הרפואיים לרבות, התלות לביקורים אצל רופאי המשיבה ורכישת תרופות עבורם, ומכאן שהפרטים העובדיתיים נשוא הבקשה, מצויים בידיעתי האישית.

עתוק מהתובענה הייצוגית אותה מבקשת המבקשת להגיש מצ"ב, מסומן "1" ומהווה חלק בלתי נפרד מຕצהירי.

רקע כללי:

3. בפתח תצהيري זה, בהתאם לעצה משפטית שקיבלתי, אצין כי הבקשה, עניינה בעילות תביעה אותן זכאיות המבקשת לתבע, מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994 (להלן: "חוק ביטוח בריאות") דהינו, כל עילה שאינה עילה בנזקון, וזאת מכוחו של סעיף 54 (ב) לחוק ביטוח בריאות, שזו לשונו:

"(ב) לבית הדין לעבודה תהיה סמכות ייחודית לדון בכל תובענה
למעט תביעה נזקון, שבין מבוטח או מי שהוא טוען שהוא
מבוטח לבין שר הבריאות, המנהל, המוסד, קופת חולמים, נתן
שירותים לפי חוק זה, או הוועדה שהוקמה לפי סעיף 3א, או
שבין המוסד לבין קופת חולמים או בין מי שחייב בתשלום
דמי ביטוח בריאות".

يُצוין כי בהתאם להחלטת כב' בית המשפט המחויזי בחיפה מיום 10/5/23, העילות שמכוחו חוק ביטוח בריאות ממלכתי, הינו בסמכותו של כב' בית הדין לעבודה. לא לモותר להוסיף ולצין, כי במקביל להגשת הבקשה, הגישה המבקשת, בקשה מתאימה לאישור תובענה "ייצוגית", לכב' בית המשפט המחויזי בחיפה, שעניינה עילות שאין מכוחו של חוק ביטוח בריאות.

בנוסף לכך, כי ככל שכבי בית המשפט המחויזי בחיפה יחייב את המשיבה בתשלום הסכום הנקבע בתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש בפניו, או בחלקו, תעשה המבקשת לקיווזו מהסכום הנקבע בתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש בבקשתה זו.

אוסף ואצין, כי אינני משפטנית וככל שישן בתצהيري זה טענות משפטיות, הרי שהצחירותיי באשר להן, הינן בהתאם לעצת יועציו המשפטיים.

עותק מהחלטת כב' בית המשפט המחויז בחיפה מיום 10/5/23 מצ"ב, מסומן "א'" ומהויה חלק בלתי נפרד מתצהيري זה.

4. בהתאם לעצת יועציו המשפטיים, קבוצת בני האדם, לצורך הבקשה והטופענה הייצוגית, הינה ניצולי שואה המקבלים רנטה וחברים ומボטחים אצל המשיבה, אשר זכאים לפטור מתשולם עבור טיפולים רפואיים, תרופתיים ואגרות שונות, בגין מחלות שהוכרו להם עקב רדיפת הנאצים ועווזריהם (להלן: "שירותי הבריאות"), וירושיהם של ניצולי שואה שפלה, שהלכו לעולם (להלן: "ניצולי השואה הזכאים").

"רנטה" ממשעה, הקצבה שמקבלים ניצולי השואה הזכאים מעת רשויות הפি�צוי הגרמניות (BEG) (להלן: "רשויות הפি�צוי הגרמניות"), וזאת בגין נזקי בריאות שמקורם ברדיפת הנאצים ועווזריהם.

5. המבקשת הינה ניצלות שואה, מקבלת רנטה מעת רשויות הפיכוי הגרמניות וזאת בגין נזקי בריאות שמקורם ברדיפת הנאצים ועווזריהם ובזועמות השואה שהיו מנת חלקה. על מיקצת הzuות שחוותה המבקשת, בעצם לכתה בגין נזקי בריאות קשים, ראה קטע מזכרוןיה, המצווט בסעיף 4 (א) לבקשת.

המבקשת חברה ומבווטחת במשיבה מאז שנת 1946.

בנוספ' כאמור, המבקשת הינה אלמנתו והירושת מכוח צוואתו של מר שמעון בויטלר ז"ל ת.ז. מס' 002686962, ניצול רדיפת הנאצים ועווזריהם, שקיבל בגין רנטה, ואשר היה אף הוא חבר ומבווטח במשיבה מאז שנת 1937 (להלן: "מר בויטלר ז"ל").

מר בויטלר ז"ל, הלך לעולמו ביום 7/7/2008.

עותק מאישורן של רשויות הפיכוי הגרמניות באשר להיות המבקשת ניצלות שואה הזכהית לרנטה, כמו גם עותק מאישור משרד האוצר - הלשכה לענייני פיצויים אישיים מהוויל באשר למר בויטלר ז"ל ומזו ירושה בעניין עזובונו של מר בויטלר ז"ל מצ"ב, מסומן "2"- "4" בהתאם, ומהויה חלק בלתי נפרד מתצהירי.

6. במהלך שנת 2008 נודע לבקשת ולי, בדרך אكريאי (כתבה עיתונאית), כי רשויות הפיכוי הגרמניות חתמו על שורה של הסכמים עם המשיבה, במסגרתם קיבלה מהן המשיבה מדי שנה, סכום שנתי בסך של מיליון שקלים חדשים, וזאת מעת שנת 1967, בכפוף להתחייבתה לשאת בעליות שירות הבריאות בניצולי השואה הזכאים דהינו, לפטור את ניצולי השואה הזכאים מתשולם עבור שירותים אלה.

7. אטען, כי המשיבה מעולם לא מסרה למר בויטלר ז"ל ו/או לבקשת דבר וחצי דבר, באשר לזכאותם של השנאים לפטור מתשולם עבור שירותי הבריאות, בגין המחלות והנכויות שהוכרו אצלם על ידי רשויות הפיכוי הגרמניות, שהיינו תולדות רדיפות הנאצים ועווזריהם. זאת ועוד, עד לשנת 2008, לא טרחה המשיבה לידע את ניצולי השואה הזכאים מבין מボוטחה, על דבר זכאותם.

לא לモותר להציג, כי במהלך כל שנות חברותם במשיבה, שיממו מר בויטלר ז"ל והבקשת, תשלוםם שונים עבור שירותי הבריאות ועל כך עוד יותר רחב בהמשך.

לענין זה אשוב ואצין, כי על דבר זכאותם של מר בויטלר ז"ל ושל המבקשת לפטור מתשולם עבור שירותי הבריאות, נודע לנו באكريאי, במהלך שנת 2008.

8. בסמוך לאחר שנודע לבקשתו וליד דבר זכאותם האמוריה של מר בויטר ז"ל ושל המבוקשת, פנתה המבוקשת למשיבה וביקשה אותה, בין היתר, להמציא לעיינה עותק מההסכם בין לבינה לבין רשות הפיזי הגרמניות, בהם מוסדרות זכויותיהם למימון שירותים רפואיים.

בהתאם לעצת יועציו המשפטיים, ההסכם האמוריה הינט בגדר הסכמים לטובת צד שלישי, ניצולי השואה הזכאים.

למרבה הצער, עד למועד הגשת הבקשה, עומדת המשיבה בסירובה להמציא לבקשתו עותק מההסכם האמוריה.

עותק מפניאת בא כוח המבוקשת למשיבה ומתשובה ב"כ המשיבה מצ"ב, מסומן "5" ו- "6" בהתאם, ומהוות חלק בלתי נפרד מתצהיריה זהה.

9. למיטב ידיעתי, בשנת 2007, בוטחו אצל המשיבה כ-15,815 ניצולי שואה זכאים.

בנוסף ולmäßig ידיעתי, באותה השנה פטרה המשיבה רק כ-11% מניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירותים רפואיים.

זאת ועוד, נתוניים שמסרו רשות הפיזי הגרמניות לגבי מטילדת טוקר, אלמנתו של מר מרקוס טוקר ז"ל, ניצול שואה שהיה זכאי בחיו לרנטה, עולה, כי בשנת 2008 הן שילמו למשיבה עבור כל אחד מניצולי השואה הזכאים, סך של 350 יורו דמיינו, ולאחר האמור, באותה השנה הן שילמו למשיבה סך של 3,435,250 יורו לפחות, אשר שווים בשקלים חדשים נכון ל-2/1/2008, הסתכום בסך של 19,484,050 ₪.

נתוניים אלה עולה כי מכלל הכספיים ששולם למשיבה, עשתה המשיבה שימוש ב- 11%, בהתאם למספר הניצולים שפטרה, בעוד אין זה ברור מה נעשה ביתרה. המסתכמת נכון לאותה השנה בסך של 17,340,804 ₪ לפחות.

לעניין הנתוניים שמסרו רשות הפיזי הגרמניות לגבי טוקר, ראה עותק ממכתבן לגבי טוקר, כמו גם עותק מאישור רשות הפיזי הגרמניות באשר לזכאותו של מר טוקר ז"ל לרנטה ותצהירה של גבי סלי טוקר בitem של מר טוקר ז"ל וגבי מטילדת טוקר מצ"ב, מסומן "7"- "9" ומהוות חלק בלתי נפרד מתצהיריה זהה.

10. אוסיף ואטען, כי מעשייה ו/או מחדליה אלה של המשיבה, מותמכים מאז שנת 1967, מזה ב- 43 שנה, כשבכל אותה התקופה, המשיבה פוטרת רק חלק מזעריו מניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירותים רפואיים. אני איני יודעת מה עשתה ועושה המשיבה ביתרת הכספיים.

לא זו אף זו, הדעת נותנת כי בשנים קודמות, עלה מספר ניצולי השואה הזכאים, החברים ומבוטחים במשיבה, על מספרם כיום דהינו, המשיבה זכתה לקבל בעבר מאות רשות הפיזי בגרמניה, סכומי כסף שנתיים העולים על הסך אותו קיבלה בשנת 2008. למרבה הצער, חלק מאותם ניצולי שואה זכאים, אשר היו חברים ומבוטחים במשיבה, כדוגמת מר בויטר ז"ל, הלכו לעולמם מבלי לדעת על דבר זכאותם למימון שירותים רפואיים, כאמור, וכיום נותרו רק יורשיהם, שהינם חלק מהקבוצה שבסמלה מתבקש אישור התובענה הייצוגית.

אשוב ואטען, כי המשיבה מסרבת בתוקף להמציא לעיינה של 请求 המבוקשת עותק מההסכם בין לבינה לבין רשות הפיזי הגרמניות ולפיכך, הנתוניים המהותיים באשר להיקף הסכומים ששלמו אותן לרשות למשיבה במהלך כל אותן שנים, מצויים בידיעתה של המשיבה בלבד, על המשמע.

זאת ועוד, בהתאם לעצה משפטית שקיבلت, המבקשת זכאיות לocket עותק מההסכם
אליה, והיא עותרת לבית המשפט הנכבד בבקשת להורות למשיבת להמציאו לה.

11. אשוב ואטען, כי במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, לא טרחה המשיבה לפנות לניצולי
השואה הזוכים ו/או לעשות לאייטורם של ניצולים אלה ו/או לא עשתה די בכך
לאתרים, ולידייע אוטם בדבר זכאותם לפטור מתשולם עבור שירות הבריאות.

12. בסמוך לאחר הכתבה הנזכרת בסעיף 6 לעיל, פנתה המבקשת למשיבת באמצעות
וביקשה לברור את דבר זכאותה כיוורשת של מר בויטלר ז"ל. בתחילת השיבה המשיבה
לבקשת, כי אין היא זכאית לדבר.

למרות האמור, ולאחר שההבקשת שבה ופנתה למשיבת באמצעות, שלחה לה
המשיבה שיק באמצעות הדואר, על סך של 7,182.11 נס, כאשר בצדו פירוט כמתchiaיב,
באשר לאופן חישובו של סכום החזר הנקוב בו.

המבקשת פנתה למשיבת באמצעות וביקשה לקבל פירוט מלא של החישוב האמור,
כמו גם את ההסכם בין המשיבה לרשות הפיזי הגרמניות, מכוחם כמה לה
זכאות האמורה.

עותק ממכתבה של הבקשת מיום 4/11/2008 למשיבת בעניין זה ומתשובה המשיבה
מיום 19/11/2008 לבקשת מצ"ב, מסומן "10" ו-"11" בהתאם ומהוות חלק בלתי
נפרד מתחבירי זה.

13. לאחר דין ודברים בניינו לבין המשיבה, במהלך סירבה המשיבה להמציא לבקשת
עותק מההסכם בין רשות הפיזי הגרמניות כאמור, והודיעה המשיבה
לבקשת, כי החלטה להשביל לעיזובנו של מר בויטלר ז"ל, סך נוסף המשלים לסך
כולל של 18,184.37 נס בלבד, על בסיס פירוט כללי באשר לתשלומים ששילם לכואורה
מר בויטלר ז"ל עבור שירות הבריאות, משנת 1967 ואילך.

**בהתאם לעצה משפטית שקיבلت, עצם הודעתה זו של המשיבה לבקשת, הפירה
המשיבה בזכותו של הבקשת, ولو מטעט זה רואיה בקשה זו להתקבל.**

הודעתה זו של המשיבה נדחתה על ידנו, בין היתר מחמת כך שהמשיבה אינה נהגת
בشكיפות כמתchiaיב בנסיבות העניין כאמור, אינה ממציאה את ההסכם בין
רשות הפיזי הגרמניות, שהינם הסכמים לטבות ניצולי השואה הזוכים, בהם
מפורטות זכויותיהם של אוטם ניצולי שואה, לעיינה של הבקשת.

לא מותר לציין, כי הבקשת שומרת על זכאותה לתקן בקשהה זו והובעה הייצוגית
אותה מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר, עם קבלת ההסכם האמורים לעיינה.

עותק ממכתבה של המשיבה אליו מצ"ב, מסומן "12" ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת
זו.

14. בהתאם לעצת יועצבי המשפטים, התובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, נמנית על
אותן התובענות המותרכות להגשה על פי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006
(להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

בנוסף ובהתאם לעצה משפטית שקיבلتி, עלות התובענה הייצוגית שאישורה מותבקש, הינו אלה:

א. גבית כספים שלא כדין מאי ניצולי השואה הזוכים, עברו שירותים הבריאות (להלן: "గבית כספים שלא כדין").

ב. עשיית עשר ולא במשפט על חשבונם של ניצולי השואה הזוכים (להלן: "עשיות עשר ולא במשפט").

ג. הפרת חובת השילוחות החלה עליה (להלן: "הפרת חובת השילוחות").

ד. הפרת חובת הנאמנות החלה עליה (להלן: "הפרת חובת הנאמנות").

ה. הפרת חובותיה על פי דיני החוזים (להלן: "הפרת חובות שמכוח דין החוזים").

עלות אלה מפורטות בהרחבה בקשה ובתובענה הייצוגית שאישורה מותבקש, נספח 1 לתחיiri זה ומאחר ומדובר בעוונות משפטיות שאינן בתחום מומחיות, אין עשו לניטחון בתחיiri זה.

עלות התביעה האישיות של המבוקשת:

15. אקדמיים ואطن, באשר לחומר הראיות ולטיכויי התובענה הייצוגית, כי למרבה הצער, המידע מלא באשר לניצוליהם של ניצולי השואה הזוכים, מצוי באופן ההסכם שבין רשות הפיזיו הגרמניות לבין המשיבה, הסכמים אותם מסרבת המשיבה לחשוף בפני המבוקשת, כאמור.

עם זאת ובהתאם לעצה משפטית שקיבلتி, יש בסירובה זה של המשיבה לחשוף את ההסכם האמורים, מושם חיזוק של ממש לטענותיה של המבוקשת בקשה ובתובענה הייצוגית שאישורה מותבקש.

לגוף של עניין, הנני מתכבד להציגו לכבי בית המשפט ראיות שונות, מכוחן, בהתאם לעצת יועציו המשפטיים, קומות לבקשת עלות התביעה המפורטות לעיל.

16. המבוקשת חברה ומובוטחת במשיבה:

ашוב ואطن, כי המבוקשת הינה חברה ומובוטחת במשיבה, וזאת מאז שנת 1946.

דומה כי על עובדה זו אין עוררין.

17. המבוקשת – ניצולות שואה זכאיות:

המבקשת הינה ניצולות שואה, אשר שרצה את הזועות שביצעו הנאצים ועוזריהם בעם היהודי ובכלל זה, עבודות פרך ומחנה ריכוז / הרעה.

רשות הפיזיו הגרמניות, הכוו בבקשת כזאת לרנטה בגין נזקי בריאות בתחום בריאות הנפש, נזקים שהינן תולדות רדיופטם של הנאצים ועוזריהם, כמפורט באישורן של רשות הפיזיו הגרמניות, נספח 2 לתחיiri.

בהתאם לעצה משפטית שקיבلتி, פועל יוצא מכך הוא כי מכוח ההסכם שבין רשות הפיזיו הגרמניות לבין המשיבה, המבוקשת זכאית לפטור בגין שירותים הבריאות, כאמור וככזו, נכללת המבוקשת בקבוצת ניצולי השואה הזוכים.

18. מר בוייטלר ז"ל היה חבר וمبرught במשיבת:

ашוב ואטען, כי מר בוייטלר ז"ל, היה חבר וمبرught במשיבת מאז שנת 1937 ועד ליום מותו, 7/7/2008.

דומה כי על עובדה זו אין חולק.

19. מר בוייטלר ז"ל – ניצול שואה זכאי:

מר בוייטלר ז"ל, בעלה המנוח של המבוקשת, אף הוא בגדר ניצול שואה זכאי.

מר בוייטלר ז"ל, שרד אף הוא את רדיפת הנאצים והוכר על ידי רשות הפסיכו הגרמניות, כזכה לרנטה בגין נזקי בריאות ובכללם, נזק לכבד ושינויים ניווניים בעמוד השדרה, כמפורט באישור הלשכה לפיזיולוגיים אישיים מחויל, נספח 3 לתצהיר.

לאור זאת ובהתאם לעצה משפטית שקיבلت, אך ברி הוא כי מר בוייטלר ז"ל ולמעשה, יורשו, נכללים בקבוצת ניצולי השואה הזכאים, כהגדרתם בבקשת זו.

20. המבוקשת – יורשת של מר בוייטלר ז"ל:

ביום 08/07, הlek מר בוייטלר ז"ל, אבי ובעלה של המבוקשת כאמור, לעולמו.

ביום 08/08, נתנה כב' הרשות לענייני ירושה בחיפה, צו קיום צוואת לצוואת מר בוייטלר ז"ל, מכוחה המבוקשת הינה יורשת עיזובנו.

ראיה עותק מצו קיום הצוואה הניל', אליו מצורפת הצוואה האמורה, נספח 4 לתצהיר.

21. האם המשיבה הייתה מודעת לדבר זכאותם של מר בוייטלר ז"ל והמבקשת?

א. אטען אף בזו הפעם, כי המשיבה מעולם לא פנתה אל מר בוייטלר ז"ל ו/או אל המבוקשת, וידעה אותן באשר לזכאותם לפטור מתשלום עבור שירותן הביריאות. כפועל יוצא מן האמור בסעיף זה, נשוא מר בוייטלר ז"ל והמבקשת, במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, בעלותם של שירותן הביריאות.

בנוסף אטען, כי דבר היותם של מר בוייטלר ז"ל והמבקשת, ניצולי שואה זכאים, היה ידוע למשיבה במהלך כל השנים.

ב. על האמור אוסיף, כי לכל הפתוח היה מצופה מאת המשיבה, לפנות אל ניצולי השואה הזכאים ולידען אותן בדבר זכאותם ולהילופין ככל שלא היה בידי להזות את מבוטחיה ניצולי השואה הזכאים, לפחות בפניה מתאימה לקהל מבוטחיה, בקריאת לכל אלה שהינן ניצולי השואה הזכאים, לירדעה על דבר היותם כאלה.

ג. באשר לחובה לידע ו/או לאתר את ניצולי השואה הזכאים אוסף, כי ביום 1/4/10, כעשרה ימים בלבד מהמועד בו הגישה המבקשה את בקשה לאישור התובענה הייצוגית, בגלולה הקודם, וככל הנראה בעיטה של הגשת הבקשה האמורה, שלחה המשיבה למבקש, באמצעות הדואר, מכתב חתום על ידי מנכ"ל המשיבה, שאינו נושא תאריך, אשר זו לשונו:

"גאולה שלום,"

אנו בשירותי בריאות כללית שוקדים על העברת מידע לנזקינו וסיווע בקבלה מידע על זכויותיהם. אנו רוצים להמשיך ולתמוך בניצולי השואה, במימוש זכויותיהם בכללית ובארגוני סיווע נוספים.

בכללית מחכים לכם צוותי המרפאות ועובדיהם סוציאליים הנכונים להקשיב, לתמוך וללוות אתכם כדי שתתמשו את זכויותכם.

למכتب זה מצורף שאלון המוביל מספר שאלות. שאלון זה יסייע לכם ולנו בבירור זכויותיכם ש谟משו ואלו שטרם מומשו. נודה לכם על מיilio השאלון, אותו ניתן לשולח או במעטפה המצורפת (אין צורך בבול) או להעבירו אישית למרפאה אליה אתם משתמשים.

אנו ניזור עמכם קשר לצורך המשך טיפול.

**ברשות בריאות טובה,
אליל דפס
(חתימה)**

מנכ"ל הפללית"

למייטב ידיעתי, המשיבה שלחה המכטב זה, על מצורפיו, למבוטחים נוספים שלה.

ד. למכטבו של מנכ"ל המשיבה, צורף שאלון ועלון מידע, שאף הוא אינו נושא תאריך שכותרתו "זואגיס לכם, תומכית בכם, מלווים אתכם".

באותו השאלון, שעינינו ניצולי השואה הזכאים, אין ولو שאלה אחת באשר למחלות המוכרות של המבקשה ו/או דרישת לקבלת אישור באשר למחלותיה אלה, ולא בכך, שכן המידע מצוי בידי המשיבה זה מכבר.

כל שהתקשה המבקשה לציין הוא,இזה סוג רנטה היא מקבלת, ולעניות דעתך, מידע זה מצוי אצל המשיבה זה מכבר, כאמור.

יצוין, כי המבקשה מילאה השאלון ושלחה אותו בדואר חוזר למשיבה, ימים ספורים לאחר קבלתו (תחילה חודש אפריל שנת 2010).

עוטק מהמכטב הנ"ל, על נספחיו ובכללים עותק מתשובותיה של המבקשה לשאלון, מצ"ב, מסומן "13" ומהוות חלק בלתי נפרד מתצהיריו.

ה. על דבר ידיעתה האמורה של המשיבה באשר להיות המבקשה ניצולות שואה זכאית, ניתן ללמידה למשל ולשם הדוגמא, ממסמך רפואי מיום 19/12/1990 בתחומי הנפש, בעניינה של המבקשה, שעוז ד"ר סייפריס מטעם המשיבה, המצוי בתיקה של המבקשה אצל המשיבה, אשר הומצא לי רק בחלקו על ידי המשיבה, בו מצין ד"ר סייפריס בין היתר, כהאי לישנה:

"...בהתחשב שמדובר על תיזמנת פוסטראומטית (DELAYED) לאחר חוויתת תראומטיות במחנה ריכוז..." (הדגשה שלי י.ק.).

עוטק מהמסמך הרפואי הנ"ל מצ"ב, מסומן "14" ומהוועה חלק בלתי נפרד ממצחيري זה.

ו. באשר לאבא ז"ל, הרי שמכתבי טענותיה של המשיבה עולה כי במהלך שנת 2006, פנו רשותות הפizio הגרמניות למשיבה, והודיעו לה כי הן מקומות מוחתלים השנתיים לה, החזר כספי חד-פעמי ששולם על ידו ישירות לאבא ז"ל, בסך של 139.08 יורו.

אין חלק על כך, שעד שנת 2006 ולאחריה, לא זכה אבא ז"ל לקבל החזרים נוספים שכאה ו/או לפטור מתשולם עבור שירותי הבריאות, כאמור.

לא זו אוף, החזר בו מדובר, בא לעולם לאחר שאבא ז"ל ביקש מאות רשותות הפizio הגרמניות, הכרה בחומרת מצבו הרפואי (קרדיולוג). לצורך בוחינת בקשו, נדרש אבא ז"ל על ידי הרשותות האמורות, להמציא להן אסמכתאות רפואיות, לרבות קבלות בגין התראופות שהוא צורך, וכך עשה. מרובה הצער, ביקש נדחתה ואולם, רשותות הפizio הגרמניות, השיבו לאבא ז"ל החזר כספי בגין קבלות שונות שהמציא להן, לרבות קבלה בגין נסיעה במוניות. אבא ז"ל סבר בתמיומו, כי מדובר בחזר חד-פעמי, שהינו חלק מהליך הדיוון בבקשתו להחמרה, שכן הוא לא ידע דבר על דבר זכאותו.

יתרה מכך, אבא ז"ל לא ידע דבר, אף על עובדות קיווזו של הסכם האמור מכספים ששילמו רשותות הפizio הגרמניות למשיבה.

לא לモתר להציג, כי עצם הקיווזו הנ"ל מלמד על מוחות ההסכמים שבין המשיבה לרשותות הפizio הגרמניות דהינו, על כך שעល המשיבה לפטור מכוחם את ניצולי השואה הזכאים, מתשולם עבור שירותי הבריאות.

ז. על כל אלה אוסיף ואטען, כי מתגובה שהגישה המשיבה לכבי בית המשפט המחויז בחיפה ביום 29/4/2010, במסגרת הליך הבקשה לאישור הגשתה של תובענה י'צוגית שם, כאמור (להלן: "תגובה המשיבה"), עולה כי במהלך שנת 2006, פנו רשותות הפizio הגרמניות למשיבה, והודיעו לה כי הן מקומות מוחתלים השנתיים לה, החזר כספי חד-פעמי ששולם על ידו ישירות למר בויטלר ז"ל, בסך של 139.08 יורו.

אין חלק על כך, שעד שנת 2006 ולאחריה, לא זכה אבא ז"ל לקבל החזרים נוספים שכאה ו/או לפטור מתשולם עבור שירותי הבריאות, כאמור.

לא זו אוף, החזר בו מדובר, בא לעולם לאחר שאבא ז"ל ביקש מאות רשותות הפizio הגרמניות, הכרה בחומרת מצבו הרפואי (קרדיולוג). לצורך בוחינת בקשו, נדרש מר אבא ז"ל על ידי הרשותות האמורות, להמציא להן אסמכתאות רפואיות, לרבות קבלות בגין התראופות שהוא צורך, וכך עשה. מרובה הצער, ביקש נדחתה ואולם, רשותות הפizio הגרמניות, השיבו לאבא ז"ל החזר כספי בגין קבלות שונות שהמציא להן, לרבות קבלה בגין נסעה במוניות. אבא ז"ל סבר בתמיומו, כי מדובר בחזר חד-פעמי, שהינו חלק מהליך הדיוון בבקשתו להחמרה, שכן הוא לא ידע דבר על דבר זכאותו.

יתרה מכך, אבא ז"ל לא ידע דבר, אף על עובדות קיווזו של הסכם האמור מכספים ששילמו רשותות הפizio הגרמניות למשיבה.

בהתאם לעצה משפטית שקיבלת, עצם הקיווזו הנ"ל מלמד על מוחות ההסכמים

שבין המשיבה לרשותות הפיצוי הגרמניות דהיננו, על כך של המשיבה לפטור מכוון את ניצולי השואה הזכאים, מושלום עבור שירות הבריאות.

עוטק מהתגובה הנ"ל מצ"ב, מסומן "4א" ומהוות חלק בלתי נפרד מתצהיריו זה.

22. תשלוםים עבור שירות בריאות, בהם נשואו מר בויטר ז"ל והמבקשת:

א. אטען פעם נוספת, כי במהלך השנים שמאז שנת 1967, נשואו הן מר בויטר ז"ל והן המבקשת, בעלות שירות הבריאות, וזאת על אף שהייתה על המשיבה לפטור אותם, מכוח ההסכם שבינה בין רשות הפיצוי הגרמניות, מהתשלומים האמורים.

ב. ככל שהדבר נוגע למר בויטר ז"ל, הרי שלאחר שהמבקשת פנתה למשיבה בקשה לבקר את זכויותיה כירושת שלו, באמצעותי, ובקבות דין ודברים בין הצדדים, הודיעה המשיבה למבקשת, כי בכוונתה להחזיר למבקשת, סך של 134,18 ₪, וזאת בהתבסס על תחביב שערכה באשר לצריכת התרופות של מר בויטר ז"ל.

השתלשות האירועים בעניין זה, מפורטת בהרחבה לעיל.

לאור הוודעת האמורה של המשיבה, אין ספק כי מר בויטר ז"ל, נשא בתשלומים עבור שירות הבריאות, בה בשעה שהייתה על המשיבה לפטור אותו מתשלים אלה, והודעתה זו של המשיבה למבקשת, באשר לכוונתה להחזיר כספים כאמור, אינה אלא בגדיר הוודאת בעל דין.

ראה עוטק מהודעת המשיבה באשר לכוונה האמורה, נספח 12 לתצהيري זה.

ג. בנוסף אטען, כי המשיבה העלה טענות שונות בכתב התשובה שהגישה ביום 29/4/2010, באשר לצריכת התרופות של מר בויטר ז"ל ובכללן, טענה ולפיה אינה יכולה להפיק דוח צריכת תרופות ממוחשב, אלא משנה 1998 בלבד ואילך (ס' 19 שם).

על אף האמור, הרי שבידי המבקשת, דוח צריכת תרופות ממוחשב של מר בויטר ז"ל, שהפיק המשיבה, שענינו צריכת התרופות לשנים 1996 וAIL, כמפורט לעיל.

לא לモתר להציג, שהנתונים בדוח זה אינם מתישבים עם נתונים בדוחות אחרים שמסירה המשיבה למבקשת. לא זו אף זו, מהדוחות החלקיים הנ"ל עולה במפורש, שהמשיבה גבתה מאות מר בויטר ז"ל, תשלום עבור שירות הבריאות.

עוד אטען, כי בידי המשיבה נתונים מלאים ומפורטים באשר לצריכת התרופות על ידי בעלה המנוח, והיא עותרת לבית המשפט הנכבד, להורות למשיבה להמציאם למבקשת.

למען הסר ספק הנ"י מתוכדות לצרף עוטק מהדווחות שמסירה המשיבה בידנו, שענינים מר בויטר ז"ל, מסומן "15" ומהוות חלק בלתי נפרד מתצהיריו זה.

23. באשר למבקשת אוסף, כי ככל שהדבר נוגע לתשלומים עבור שירות בריאות להם היא נזקקה, ובועלותם היא נשאה, למרות שהייתה על המשיבה לידע באשר לזכאותה ולפטור אותה מתשלים אלה, הרי שבמהלך כל השנים היא מטופלת בתרופות פסיכיאטריות ובכללן, תרופות נוגדות חרדה ודיכאון, וזאת בשל נוכחת הנפשית, שהוכרה על ידי רשות הפיצוי הגרמניות ככזו שמקורה ברדייפות הנאצים ועווריהם וbezoozutot shehiyu manot chalqa boshava.

בין יתר התרופות להן נזקקת המבוקשת, נטלה ונוטלת המבוקשת תרופות פסיקיאטריות נוגדות דיכאון וחרדה ובכללן, בוליבידון, BONSERIN, XANAX ו-SISAG, כפי שהמשיבה יודעת ידוע היטב.

ashob ואטען, כי המשיבה מעולם לא ידעת אותה על דבר זכאותה לפטור מתשולם עבור שירותים בריאות, ומאליו אף לא פטרה אותה מתשולם עבור שירותים הבריאותיים האמורים ובכללם, התרופות הניל.

למען הסר ספק, הנני מתכבד להפנות את כב' בית המשפט לנספח 12 לתצהيري, ממנו עולה כי המשיבה ידעת על דבר היותה של המבוקשת ניצולות שואה זכאות, כמו גם למסמכים הבאים:

א. עותק מקובלות הנוגעות לרכישת התרופות הפסיכיאטריות, שעלה בידנו לאתר מצ"ב, מסומן "16" ומהויה חלק בלתי נפרד מתצהيري זה.

ב. עותק מהוראות רופא הדיוור המוגן בו מתגוררת המבוקשת, בו מצוי פירוט מלא של התרופות אותן היא נוטלת, ותדירות נטילתן מצ"ב, מסומן "17" ומהויה חלק בלתי נפרד מתצהירי זה.

ג. עותק מאישור רפואי מאות ד"ר ישעיהו שורץ, פסיכוטרפיסט, שענינו דוח טיפולית-תרופתי בבקשת מצ"ב, מסומן "18" ומהויה חלק בלתי נפרד מתצהירי זה.

אוסיפ ואטען, כי המדובר בדוגמא מייצג של הוצאהוניה של המבוקשת, עבור שירותים הבריאותיים, אותו עלה בידנו לאתר.

24. לאור האמור, בהתאם לעצה משפטית שקיבلت, אך ברוי הוא כי לבקשת קומות באופן אישי, עילות התביעה המפורטת לעיל, בין היתר, מחמת כל אחת ואחת מן העבודות הבאות (בתמצית):

א. המבוקשת הינה ניצולות שואה מקבלת רנטה מאות רשות הפיזי הגרמניות, וחברה ו מבוטחת אצל המשיבה מאז שנת 1946.

ב. המבוקשת הינה היורשת של מר בויטלר ז"ל, שקיבל אף הוא רנטה מאות רשות הפיזי הגרמניות, כתוצאה מרדייפות הנאצים, והיה בחיו חבר ו מבוטחת אצל המשיבה מאז שנת 1937.

ג. בהתאם להסכם בין המשיבה לרשות הפיזי הגרמניות, היה על המשיבה לפטור את ניצולי השואה הזכאים, מתשולם עבור שירותים הבריאותיים, כמפורט לעיל.

ד. המשיבה לא ידעת את ניצולי השואה הזכאים ובכללם, את מר בויטלר ז"ל ואת המבוקשת, על דבר זכאותם לפטור מתשולם עבור שירותים הבריאותיים.

ה. כפועל יוצא מן האמור לעיל, מר בויטלר והמבקשת, נשאו במהלך כל השנים自从 1967, בעלות שירותים הבריאותיים, כאמור.

ו. לאור האמור, בהתאם לעצה משפטית שקיבلت, עילות התביעה המפורטת בהרבה לעיל, אשר קומות לניצולי השואה הזכאים, קומות אף לבקשת, וזאת מחמת היותה של המבוקשת ניצולות שואה זכאות, וכן מכוח

היותה היורשת של מר בויטלר זיל שהיה אף הוא בתינו, ניצול שואה זכאי.

25. על כל אלה אוסיף, בהתאם לעצצת יועצבי המשפטים, כי כתוצאה מהתנהלותה של המשيبة, נגרם למאר בויטלר זיל ולמבקשת (בצורתא), חסרון כי בסך של 170,721 נס לפחות, וזאת מכוח הוצאותיהם עבור שירותים רפואיים בנסיבות נספחים 15 ו-16 ומוכיח אישורן של רשותות הפיזי הגרמניות ולפניהם משלמות למשיבה לפחות 350 יורו לשנה, עבור כל ניצול שואה זכאי (נספח 7 לבקשת זו).

לחילופין, לשם זהירות בלבד, מבלי להזדמנות בדבר ובהתאם לעצצת יועצבי המשפטים, ככל שיקבע כי הוראות חוק ביטוח בריאות איןןחולות על תקופת הזמן שקדמה לחקיקתו, הרי שלמר בויטלר זיל ולמבקשת (בצורתא), נגרם חסרון הвис בסך של 63,524.16 נס לפחות, וזאת מכוח הוצאותיהם עבור שירותים רפואיים כאמור, החל ממועד חקיקתו של חוק ביטוח בריאות, 1/1/1995 ואילך וכמפורט להלן.

ראה לעניין זה פירוט התחשיב שבסעיף 37 לתובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, נספח 1 לתצהירי.

26. לסיום ובהתאם לעצה משפטית שקיבلت, אטען כי עילות תביעתה האישית של המבוקשת, הוכחו באופן לכוארי, אף לעלה מזה, כדרישת חוק תובענות ייצוגיות, כי התובענה הייצוגית שאישורה מתבקש, עונה על דרישות החוק האמור, וכי סיכוי הצלחתה של התובענה הייצוגית הניל טוביים המא.

27. זהושמי וזו חתימתו ותוכן תצהيري זהאמת.

חן שוקרי
על קובו

הנני מאשר בזאת כי ביום 10/7/21 הופיעה בפני עורך דין עופר סולומונוב, במשרדי בריח' חן שוקרי 24, חיפה, גב' יעל קובו שזוהתה על ידי על פי תעודה זהות מס' 052370798, ולאחר שהזהרתיה כי עליה להצהיר את האמת, וכי תהא צפוייה לעונשים הקבועים בחוק, אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות ההצהרה הניל' וחתמה עליה.

עופר סולומונוב, עו"ד
חן שוקרי
33105
תל: 04-8627819

עופר סולומונוב, עו"ד
חן שוקרי
33105
תל: 04-8627819

גספרת 1

בעניין: גאולה בוייטרלד ת.ז. 0988493
 ע"י ב"כ עוה"ד עמנואל סולומונוב
 ו/or ורד פוארטי-סולומונוב
 ו/or עופר סולומונוב
 ו/or גלית סולומונוב-פוגל
 ו/or עידן סולומונוב
 ו/or גיל מג'ר-יונה
 מרח' חסן שוקרי 24 חיפה 33105
 טל: 04-8621257 פקס: 04-8627819

התובעת

נג' 2

שירותי בריאות כללית
 ע"י ב"כ עוה"ד שאול ברגרזון
 ו/or אמיר דולב ו/or יוני פולק ואח'
 מדריך מנחם בגין 11, מגדל רוגובין-תדהר
 קומה 21, רמת גן 52681
 טל' 03-7556900 פקס. 03-7556909

הנתבעת

מהות התביעה: תביעת כספית, השבה.

סכום תביעת התביעה: לכל הփחות, הסך של 170,721 נט.

סכום תביעתם של חברי הקבוצה: לכל הփחות, הסך של 748,270,931.9 נט.

תובענה ייצוגית

1. התובעת מתכבדת להגיש תביעה ייצוגית זו, בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "החוק"), והוא תהא מיוצגת בתובענה ייצוגית זו ע"י באי כוחה עוה"ד עמנואל סולומונוב ו/or ורד פוארטי-סולומונוב ו/or עופר סולומונוב ו/or גלית סולומונוב-פוגל ו/or עידן סולומונוב ו/or גיל מג'ר-יונה, אשר כתובותם לצורך מסירת כתבי דין, הינה כמפורט בcourtת התובענה.

רקע כלל:

2. בפתח תובענה ייצוגית זו (להלן: "התובענה הייצוגית" או "התובענה"), תציין התובעת כי, עניינה של התובענה הינו בעילות תביעה מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994 (להלן: "חוק ביטוח בריאות") דהיינו, כל עילה שאינה עילה נזקינו, וזאת מכוחו של סעיף 54 (ב) לחוק ביטוח בריאות, שזו לשונו:

"(ב) לבית הדין לעבודה תהיה סמכות ייחודית לדון בכל תובענה למעט תביעה נזקין, שבין מבוטח או מי שהוא טוען שהוא מבוטח לבין שר הבריאות, המנהל, המוסד, קופת החולים, נותן שירותים לפי חוק זה, או הוועדה שהוקמה לפי סעיף 3א, או שבין המוסד לבין קופת החולים או בין מי שחייב בתשלום דמי ביטוח בריאות".

צוין כי בהתאם להחלטות כב' בית המשפט המחווי בחיפה מיום 10/5/23, העילות שמכוחה חוק ביטוח בריאות ממלכתי, הינו בסמכותו של כב' בית הדין לעובדה.

לא לモתר להוסיף ולצוין, כי במקביל להגשת תובענה זו, הגישה התובעת, בקשה מתאימה לאישור תובענה ייצוגית, לככ' בית המשפט המחווי בחיפה, שעניינה עילות שאינן מכוחו של חוק ביטוח בריאות.

בנוסף צוין, כי ככל שבב' בית המשפט המחווי בחיפה יחייב את הנتابעת בתשלום הסכום הנتابע בתובענה הייצוגית שאישורה מותבקש בפנוי, או בחלוקת, תעשה התובעת לקיזוזו מהסכומים הנتابע בתובענה הייצוגית.

עתוק מהחלטתו של כב' בית המשפט המחווי מיום 10/5/23 מצ"ב, מסומן "1" ומהווה חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

3. התובעת תקדים ותטען, כי קבוצת בני האדם, לצורך התובענה הייצוגית, הינה ניצולי שואה המקבלים רנטה וחבריס וمبرוטחים אצל הנتابעת, אשר זכאים לפטור מתשולם עבור טיפולים רפואיים, רפואיים ואגרות שונות, בגין מחלות שהוכרו להם עקב רדיפת הנאצים ועוזריהם (להלן: "שירותי הבריאות"), ויושיהם של ניצולי שואה שכאה, שהלכו לעולמם (להלן: "ניצולי השואה הזקנים").

4. א. התובעת הינה ניצולות שואה, מקבלת רנטה מאי רשות הפיצוי הגרמניות (BEG) (להלן: "רשות הפיצוי הגרמניות") וזאת בגין נזקי בריאות שמקורם ברדיפת הנאצים ועוזריהם ובזועאות השואה, כאמור (להלן: "הרונטה").

על מנת מהזועות להם נחשפה התובעת, בעטיוں לכתה בנזקי בריאות קשיים, יעד קטיע קצר מזיכרון תקופה, שהובילו על הכתב וחובקים כ-90 עמודים, כדלקמן:

"...ואנו בפנים, בתוך הקرونות. סוגרים עליינו את הסורגים הכבדים. בקרון שלנו יש לפחות חמישים בני אדם, אין אפשרות לשבת, אין אפשרות לזרז, אין אפשרות לעמידה איתנה. הקרון מלוכך, ריח רע עולה ממנו, הדלת נעולה, והחלון היחיד הוא מין אשנב קטן, בגובה, אשר גם הוא סגור בסורגי ברזל. האנשים בקרון, כאן יחד איתי מבוהלים כלום עד מוות. היושם ניבט מעיניהם, איש לא ניסה אפילו להתנדג לכל המלהך המטורף שהיה בתחנת הרכבת. גם אני היתי מפוחדת כמו כולן. גם אני עלייתי לקרון מרוב חד. כמו כולן. וכעת הרכבת מתחילה לזרז והיא נוסעת, נסעת, נסעת... הם לוקחים אותנו אל העתיד השחור..."

לאחר מסע ארוך ומפרץ הגיעו למחנה הרעה ...

הגרמנים מטילים מכסות לעבודות פרך... קבעו שאני יצא. נודע לי, שהעבודה שהיा הוצאה כבול ממוקמי הארץ בכוח אדם בלבד. סיפרו שמעטים הגברים שמסוגלים לעמוד במאמץ הגוף הקשה הזה. רובם נופלים אחרי מספר ימים ואז קוברים אותם במקום או שולחים אותם למקום מהם הגיעו חזרה לקבורה. ישנם גם מקרים שאת החולים קוברים בחיים.

באם לוקח אותך... ואני ילדה קטונה. אני שותקת, אני חולכת. אין לי מה להפסיק בעולם הזה אני הולכת לא אכפת לי כלום... העבודה אiomah. ברחתמי. חמקתי מהשומרים ועליתי על הקרון שלקה את המתים חזרה "הביתה" למבחן ההרעבה... הסתתרתי, באו לחפש אותך, תפסו אותך בעורף, הרימנו אותך וגררו

אותו לאיזה מגש ריק ואז אני שומעת את קולו של מפקד המשטרה היהודית
שלנו, כשהוא צורח "עשרים וחמש!"ומי שלא יודע את פרוש המילה זו, שידע:

עשרים וחמש מלכות בשוט כלבים על העור הערומים!

עשרים וחמש פעים, בשצוף קצף הם מכבים, ללא רחם, מכות רצח של ממש!
לא פעם ראיתי, כיצד מכבים אדם עד כלות נשמתו העלובה. לא שהיה איכפת לי
למota, אבל לא בסבל איום כל כך, לא על ידי מכות אiomות כאה.

האם זה הסוף שלי?

ניסיתי להתפלל, אבל כבר מפשיטים אותו... האדם שניגש אליו והשوط בידו הוא
יהודי. אני מכירה אותן. הוא מריט את השוט... איזה CAB צורב!

אני בולי מתכווצת. ואז עוד מכה ועוד מכחה ועוד ועוד...

צלקות השוט על גבי יישארו לעולם ואת פניו של המכח היהודי לא אשכח."

ב. התובעת חברה וمبرטה בתביעת מאז שנת 1946.

בנוסף לאמור, התובעת הינה אלמנתו והירושת מכוח צוואתו של מר שמעון בויטלר
ז"ל ת.ז. מס' 002686962, ניצול רדיופות הנאצים ועווזיריהם שקיבל בחיו רנטה,
ואשר היה אף הוא חבר וمبرטה בתביעת מאז שנת 1937 (להלן: "מר בויטר ז"ל").

מר בויטר ז"ל, הלך לעולמו ביום 7/7/2008.

עוותק מאישורן של רשות הפיזוי הגרמניות באשר להיות התובעת ניצולות שואה
הזכאית לרנטה, כמו גם עוותק מאישור משרד האוצר - הלשכה לענייני פיצויים
אישיים מהו"ל באשר למר בויטר ז"ל ומכו ירושה בעניין עיזובנו של מר בויטר
ז"ל מצ"ב, מסומן "2"-ו"4" בהתאם, ומהווה חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

5. במהלך שנת 2008 נודע לתובעת בדרך אكريאי (כתבה עיתונאית), כי רשות הפיזוי
הגרמניות חתמו על שורה של הסכמים עם הנتابעת, במסגרתם קיבלה מהן הנتابעת
mdi שנה, סכום שנתי בסך של מיליון שקלים חדשים, וזאת מאז שנת 1967, בכספי
להתחייבתה לשאת בעלותו שירות הבריאות בניצולי השואה הזכאים דהינו, לפטור
את ניצולי השואה הזכאים מתשלים עבור שירותים אלה.

6. התובעת טוען, כי הנتابעת מעולם לא מסרה למר בויטר ז"ל ו/או לתובעת דבר וחci
דבר, באשר לזכאותם של השנאים לפטור מתשלים עבור שירות הבריאות, בגין
המחלות והנכויות שהוכרו אצלם על ידי רשות הפיזוי הגרמניות, שהין תולדת
רדיפות הנאצים ועווזיריהם. זאת ועוד, עד לשנת 2008, לא טרחה הנتابעת לידע את
ニצולי השואה הזכאים מבין מברשתם, על דבר זכאותם.

לא לモותר להציג, כי במהלך כל שנים חבותם בתביעת, שילמו מר בויטר ז"ל
והتابעת, תשלוםם שניים עבור שירות הבריאות ועל כך עוד יותר בהמשך.

לענין זה תזכיר התובעת שוב, כי על דבר זכאותם של מר בויטר ז"ל ושלה לפטור
מתשלים עבור שירות הבריאות, נודע לה באكريאי, במהלך שנת 2008.

7. בסמוך לאחר שנודע ל התביעה על דבר זכאותם של מר בויטלר ז"ל ושלה, פניהו הטענה לנتابעת וביקשה אותה, בין היתר, להציג עיינה עותק מההסכם בין רשות הפיצוי הגרמנית, בהם מוסדרות זכויותיהם למימון שירותי הבריאות.

וiodash, ההסכם האמור הינט בגדיר הסכמים לטובת צד שלישי, ניצולי השואה הזוכים.

למרבה הצער, עד למועד הגשת הבקשה לאישור תובענה יי'זוגית זו, עומדת הנتابעת בסירובה להציג ל התביעה עותק מההסכם האמור.

עותק מפנימית בא כוח התביעה לנتابעת ומתשובה ב"כ הנتابעת מצ"ב, מסומן "5" ו- "6" בהתאם, ומהוות חלק בלתי נפרד מטענה זו.

8. התביעה תטען כי למיטב ידיעתה, בשנת 2007, בוטחו אצל הנتابעת כ-15,819 ניצולי השואה זכאים.

בנוסף ולמייטב ידיעתה של התביעה, באותה השנה פטרה הנتابעת רק כ-11% מניצולי השואה הזוכים, מתשלום עבור שירותי הבריאות.

זאת ועוד, מנתונים שמסרו רשות הפיצוי הגרמנית לגבי מטילדיה טוקר, אלמנתו של מר מרכוס טוקר ז"ל, ניצול שואה שהיה זכאי בחיו לרנטה, עולה, כי בשנת 2008 הן שילמו לנتابעת עבור כל אחד מניצולי השואה הזוכים, סך של 350 יורו דהינו, ולאחר מכן, באותה השנה הן שילמו לנتابעת סך של 3,435,250 יורו לפחות, אשר שווים בשקלים חדשים נכון ל-2/1/2008, הסתכם בסך של 19,484,050 ₪.

מנתונים אלה עולה כי מכלל הכספיים ששולם לנتابעת, עשתה הנتابעת שימוש ב- 11%, בהתאם למספר הניצולים שפורה, בעוד אין זה ברור מה נעשה ביתרה. המסמכמת נכון לאותה השנה בסך של 17,340,804 ₪ לפחות.

לעניין המנתונים שמסרו רשות הפיצוי הגרמנית לגבי טוקר, ראה עותק ממכתבן לגבי טוקר, כמו גם עותק מאישור רשות הפיצוי הגרמנית באשר לזכאותו של מר טוקר ז"ל לרנטה ותצהירה של גבי סלי טוקר ביחס של מר טוקר ז"ל וגבי מטילדיה טוקר מצ"ב, מסומן "7"- "9" ומהוות חלק בלתי נפרד מטענה זו.

9. התביעה תטען עוד, כי מעשייה ואו מחדליה אלה של הנتابעת, מתmeshcis מאז שנת 1967, **מזה ב- 43 שנה**, כשבכל אותה התקופה, הנتابעת פוטרת רק חלק מזערין מניצולי השואה הזוכים, מתשלום עבור שירותי הבריאות. התביעה תטען, כי אינה יודעת מה עשתה ועשה הנتابעת ביתרת הכספיים.

לא זו אף זו, הדעת נתנת כי בשנים קודמות, עליה מספר ניצולי השואה הזוכים, החברים ומבוטחים בנتابעת, על מספרם כוות דהינו, הנتابעת זכתה לקבל בעבר מאות רשות הפיצוי בגרמניה, סכומי כסף שנתיים העולים על הסך אותו קיבלה בשנת 2008. למרבה הצער, חלק מאותם ניצולי שואה זכאים, אשר היו חברים ומבוטחים בנتابעת, כדוגמת מר בויטלר ז"ל, הלו לועלם מבלי לדעת על דבר זכאותם למימון שירותי הבריאות, כאמור, וכיום נותרו רק יורשיהם, שהינים חלק מהקבוצה שבהם מתבקש אישור הטענה היי'זוגית, כאמור.

הטענה תשוב ותטען, כי הנتابעת מסרבת בתוקף להציג עותק מההסכם בין רשות הפיצוי הגרמנית ולפיכך, המנתונים מהחותמי באשר להיקף הסכומים ששלמו אותן הרשות לטענה במהלך כל אותן שנים, מצויים בידיעתה של הנتابעת בלבד, על המשטמע.

עד תוסיפת התובעת ותטען, כי הינה זכאית לקבל עותק מהסכםים אלה, והוא עותרת לבית הדין הנכבד בבקשת להורות לנتابעת להמציאו לה.

10. התובעת טועה אף בזו הפעם, כי במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, לא טרחה לנتابעת לפנות לניצולי השואה הזוכים ו/או לעשות לאייטרים של ניצולי השואה ו/או לא עשתה די בכך לאתרים, ולידיע אוטם בדבר זכאותם לפטור מתשולם עבור שירות הרפואות.

11. בסמוך לאחר הכתבה הנזכרת בסעיף 4 לעיל, פנתה התובעת לנتابעת וביקשה לברר את דבר זכאותה כירשות של מר בויטלר ז"ל. בתחילת השיבה הנتابעת לתובעת, כי אין היא זכאית לדבר.

למרות האמור, ולאחר שההתובעת שבה ופנתה לנتابעת, שלחה לה הנتابעת שיק באמצעות הדואר, על סך של 182.11 ש"ח, כאשר בצד פירוט כמתיחיב, באשר לאופן חישובו של סכום החזר הנקוב בו.

התובעת פנתה לנتابעת וביקשה לקבל פירוט מלא של החישוב האמור, כמו גם את ההסכםים בין הנتابעת לרשויות הפיזיו הגרמניות, מכוחם כמה לה זכאות האמורה.

עותק ממכתבה של התובעת מיום 4/11/2008 לATAB 7, נושא "10" ו-"11" בהתאם ומהווה חלק בלתי נפרד מטופענה זו.

12. לאחר דין ודברים בין לבין הנتابעת, במהלך סיירה הנتابעת להמציא לה עותק מההסכםים ביןה לבין רשות הפיזיו הגרמניות כאמור, הודיעה הנتابעת לתובעת, כי החלטה להשביב לעיזבונו של מר בויטלר ז"ל, סך נוסף המשלים לסך כולל של 18.184.37 ש"ח בלבד, על בסיס פירוט כליל באשר לתשלומים ושילם לכאורה מר בויטלר ז"ל עבור שירות הרפואות, משנת 1967 ואילך.

ברי אפו, כי בעצם הודעתה זו של הנتابעת לתובעת, הכירה הנتابעת בזכותה של התובעת, ولو מטעם זה ראהיה טובענה זו להתקבל.

הודעתה זו של הנتابעת נדחתה על ידי התובעת, בין היתר מחרמת לכך שהнатבעת אינה נוהגת בשקייפות כמתיחיב בנסיבות העניין כלומר, אינה ממzieiah את ההסכםים ביןיה לבין רשות הפיזיו הגרמניות, שהינט הסכמים לטובת ניצולי השואה הזוכים, בהם מפורטו זכויותיהם של אותם ניצולי שואה, לעיונה של התובעת.

לא לモותר לציין, כי התובעת שומרת על זכותה לתקן טובענה זו, עם קבלת ההסכםים האמורים לעיונה.

עותק ממכתבה של הנتابעת לגבי יעל קויבו, ביתה של התובעת, מצ"ב, מסומן "12" ומהווה חלק בלתי נפרד מטופענה זו.

עלילות התובענה הייצוגית:

13. התובעת טועה כי מעשיה ו/או מחדרליה של הנتابעת כלפי ניצולי השואה הזוכים, מקרים לניצולי השואה הזוכים עלילות תביעה, הנובעות משאלות מהותיות של עובדה ו/או משפט, המשותפות לניצולי השואה הזוכים, בין היתר, בגין כל אלה:

א. גבית כספים שלא כדין מאת ניצולי השואה הזוכים, עבור שירות הרפואות
(להלן: "గבית כספים שלא כדין").

ב. עשיית עושר ולא במשפט על חשבונם של ניצולי השואה הזכאים
(להלן: "עשיה עושר ולא במשפט").

ג. הפרת חובת השילוחות הchallenge עליה (להלן: "הפרת חובת השילוחות").

ד. הפרת חובת הנאמנות הchallenge עליה (להלן: "הפרת חובת הנאמנות").

ה. הפרת חובהו על פי דיני החזois (להלן: "הפרת חבות שמכוח דין החזois").

התובעת תוסיף ותטען, כי עילות התביעה הנ"ל נוגעות לפרק הזמן משנת 1967 ואילך ולחילופין, לשם זהירות בלבד ומבליל להודות בדבר, הרי שיקבע כי חוק ביטוח בריאות אינו חל על אירועים שאירעו במהלך התקופה שקדמה לחקיקתו, אזי נוגעות העילות האמורות לתקופת הזמן שמצוعد חוקיקתו של חוק ביטוח בריאות, 1/1/1995, ואילך.

עלילות התביעה הייצוגית תפורטנה בהרחבה להלן.

14. גביית כספים שלא כדין:

א. התובעת תטען, כי למיטב ידיעתה, בין הנتابעת לבין רשות הפיזוי הגרמניות, נחתמו מאז שנת 1967, שורה של הסכמים מכוחם היה על הנتابעת, לפטור את ניצולי השואה הזכאים מאותה השנה ואילך, מתשלים עבור שירות הבריאות, כאמור.

כך למשל, ובהתאם לאישורן של רשות הפיזוי הגרמניות, בשנת 2008, שילמו רשות הפיזוי הגרמניות לנتابעת, סך של 350 יורו עבור כל אחד ואחד מניצולי השואה הזכאים, לשם מימון שירות הבריאות, כמפורט בספח 7 לבקשת זו.

ב. על אף ההסכםים האמורים, ועל אף הכספיים הרבים ששילמו מכוחם רשות הפיזוי הגרמניות לנتابעת, עשתה הנتابעת לגבייתם של כספים מאות ניצולי השואה הזכאים, עבור שירות הבריאות.

התובעת תשוב ותטען, כי הנتابעת לא ידעה את ניצולי השואה הזכאים, על דבר זכאותם לפטור מתשלום עבור שירות הבריאות.

ג. התובעת תטען, כי משעשתה הנتابעת במהלך השנים מחד, לגביית כספים מאות ניצולי השואה הזכאים עבור שירות הבריאות ומידין, קיבלה מאות רשות הפיזוי הגרמניות כספים שיועדו למימון של אותם השירותים, אזי אך ברי הוא כי הנتابעת גבהה כספים שלא כדין מאות ניצולי השואה הזכאים.

התובעת תוסיף ותטען, כי על הנتابעת להסביר לניצולי השואה הזכאים את הכספיים אותם גבהה שלא כדין, בין אם גבהה הכספיים מחמת טעות ובין אם לאו.

ד. לעניין הכספיים אותם גבהה הנتابעת שלא כדין מאות ניצולי השואה הזכאים, תשוב ותטען התובעת, בין השאר, כי ההסכםים בין הנتابעת לרשות הפיזוי הגרמניות, הינם הסכמים לטובת אדם שלישי, הם ניצולי השואה הזכאים.

פועל יוצא מכך הוא, כי הנتابעת גבתה את הכספיים האמורים, כל זאת בשעה שהיה עליה לפטור את ניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירותם הבריאותי.

בהתאם לסעיף 34 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, ניצולי השואה הזכאים, הינם בגדר "موظב" בהסכם שבין הנتابעת לרשות הפיזיו הגרמניות, וכמוות, יש להם את הזכות לעמוד על קיומם התחייבותה של הנتابעת ובכלל זה, להחזיר כל אותן הכספיים שגבתה הנتابעת שלא כדין, כאמור.

15. חוק ביטוח בריאות ממלכתי:

התובעת טוען כי בהתנהלותה של הנتابעת כمفורת בקשה זו, הפרה הנتابעת את הוראותיו של חוק ביטוח בריאות ממלכתי, ובכלל:

א. הוראות סעיף 13 לאותו החוק, שכותרתו "מקורות המימון" ולפיו:

"...13"

(ב) קופת החולים רשותה לממן שירות בריאות גם מקורות נוספים על המפורטים בסעיף קטן (א).

יאמר כבר כאן ועתה, מקורות נוספים ממשמע, לרבות הכספיים ששולמו במהלך השנים על ידי רשות הפיזיו הגרמניות, ככל שהדבר נוגע לניצולי השואה הזכאים.

התובעת תשוב ותטען, כי במסגרת ההסכמים בין בין רשות הפיזיו הגרמניות, היה על הנتابעת לממן את שירות בריאות, וזאת מתוך אותן הכספיים ששולמו לה במהלך כל השנים, על ידי רשות הפיזיו הגרמניות.

התובעת תוסיף ותטען, כי משלא עשתה כן הנتابעת, הפרה הנتابעת בין היתר, את הוראות החוק הניל', אשר התויר לה לממן שירות בריאות לניצולי השואה הזכאים ממקורות נוספים, כאמור.

ב. הוראות סעיף 15 לאותו החוק ולפיהן:

"(ד) קופת-חולמים או נותן שירותים יגבו ישירות את התשלום מזמן או מבטחו או מכל אדם אחר כאמור בסעיף 22, וכן את התשלומים לפי סעיפים 7 ו-8."

ובמצטרף אליהן, הוראות סעיף 22 לחוק הניל' שכותרתו "הטבת נזק", שזו לשונן:

"22. קופת-חולמים או נותן שירותים, שננתנו שירות בריאות למי שחלה או למי שנפגע מזמן זכאים להיפרע את הטבת הנזק מהזמן או מבטחו או מכל אדם אחר, בשל חבותם לפי כל דין או לפי כל חוזה ביטוח, בסכום

ההוצאות אשר הוציאו בפועל למון שירות רפואי מה שפגע או שחלה כאמור. לעניין סעיף זה ולענין חוק לתיקון דין האזרחים (הטבת נזקי גוף), התשכ"ד-1964, "מוזיק" – למעט קופת חולים או נותן שירותים".

התובעת תטען כי בעוד שהנתבעת עשויה לכוארה ומה שניסה, להיפרע מאת המזיק קרי, רשות הפיצוי הגרמיות, הרי שככל שמדובר בניצולי השואה הזכאים, הנתבעת כמעט ולא עשתה שימוש בסכפים שקיבלה מהרשויות הניל' לטובת הנזוק – ניצולי השואה הזכאים. מרבה צער, במהלך כל השנים מאז שנת 1967, גבהתה הנתבעת מניצולי השואה הזכאים תשולם עבור שירות הבריאות, כאמור.

על זכותם של נזוקים כדוגמת ניצולי השואה הזכאים, לקבל שירות רפואי חינם אין כספ, ולעומת זאת, על חובתה של הנתבעת להיפרע מאת המזיק ובענייננו, להיפרע מארת רשות הפיצוי הגרמיות, כל זאת מכוח חוק ביטוח בריאות, ראה גם ע"א 5557/95, 6881/95, שהר חברה לביטוח בע"מ נ' דוד אלחדר ואח', פ"ד נא(2), 724.

16. חוק הנאמנות, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק הנאמנות") :

התובעת תקדים ותטען, כי הנאמנות בה עסקין, מקורה בהסכם שבין הנתבעת לרשות הפיצוי הגרמיות, אותן מסרבת הנתבעת להמציא לעיונה של התובעת. לחילופין, לשם זהירות בלבד, תטען התובעת, כי לכל הפחות, עניין לנו ב"נאמנות משתמש", שמקורה בין היתר, בנסיבות הצדדים להסכים האמורים.

על חובת הנאמנות של הנתבעת לניצולי השואה הזכאים, מתכבד התובעת להרחיב להלן.

A. היוזקה של נאמנות:

התובעת תוסיף ותטען, כי הלהה היא וכך פוסקין, שרשימת הדרכים המנווית בסעיף 2 לחוק הנאמנות, על פייה נוצרת נאמנות, אינה בגדר רשיימה סגורה, ולענין זה יפים דבריו של כב' השופט י' טירקל בע"א 5717/95, ויינשטיין נ' פוקס, פ"ד נד(5), עמי 792 :

"ביסוד מוסד הנאמנות עומדת חובהו של הנאמן להחזיק לנכס או לפעול בו לטובת הנהה. מדובר במוסד משפטי וחובה שיש לה תוקף משפטי, שניתו לאכוף אותה. הדבר משתמע, בין היתר, ממכלול הוראות החוק שענין החובות, הסמכויות והאחריות של הנאמן (אני מחווה דעתה על מצב של "נאמנות מוסרית", כאשר חובהו של הנאמן היא מוסרית ולא משפטית). לפיכך, אם קיימות זיקת לנכס וחובה של נאמן הרי שקיימות נאמנות, תהא אשר תהא הזרע שבה נוצרה. הדריכים שעל-פייה נוצרת נאמנות לפי סעיף 2 לחוק אין אלא דרכיהם אופייניות כדי ליצור אותה, אולם אין בפирוט זה כדי לשוליך דרכיהם אחרות – בגון יצירת נאמנות על-ידי צו של בית-המשפט – ועודאי שאין בדי לפסלן נאמנות שנוצרה בדרך אחרת. גישה זאת רצוייה משום שהיא פורסת את מצוות הוראותיו של החוק גם על נאמניות שלא נוצרו על-פי אחת מן הדרכיהם שבסעיף 2 לחוק. bijtovi lagisha ha"mrachiba", שאינה כוללת את הנאמנות בדיל"ת אמותיו של סעיף 2 לחוק, ניתן בפסק הדין בע"א 3829/91 ואלס נ' גות [1]. כך נאמר גם

בבספרו של המלומד ש' כרמ':

"הגדרת הנאמנות בסעיף 1 לחוק אינה מתייחסת בדרך יצרתה של זיקה נאמנות, שכן מטרתה לחול על כל זיקה משפטית התואמת את תנאי ההגדרה – תהיה דרך יצרתה אשר תהיה; כלומר: אין דרך פורמלית מסויימת לייצור נאמנות.
 סעיף 2 לחוק מפרט תכניות נאמנות שההגדרה אמורה לחול עלייה. אולם אין זה בהכרח פירוט ממצה" (ש' כרמ' חוק הנאמנות, תשל"ט 1979-
 [16], עמ' 95)."
 (שם עמ' 803-804) (הדגשה שלי ע.ס.).

ב. התובעת תוסיפ ותטען כי הלהקה למעשה, אמורה הנتابעת להחזיק בכספיים ששילמו לה רשות הפיצוי הגרמיות במהלך השנים ובפירותיהם, בנאמנות עבור רשות הפיצוי הגרמיות ואו ניצולי השואה הזוכים, כל זאת תוך שילה עלייה החובה, לעשות שימוש בהםים לטובת ניצולי השואה הזוכים בלבד דהיינו, לשם מימון שירותי הבריאות.

ג. התובעת תטען, בנוסף ולהילופין, כי במסגרת התקשרותה עם רשות הפיצוי הגרמיות בהסכם האמורים, היה על הנتابעת לייצג בנאמנות את ניצולי השואה הזוכים ולשמור על האינטראסים שלהם.

ד. בפועל, לאור העובדה שהנתבעת קיבלה מאות רשות הפיצוי הגרמיות כספיים רבים לשם מימון שירותי הבריאות, אולם לא פטורה את ניצולי השואה הזוכים מתשלום עבור שירות בריאות, הפרה הנتابעת את הוראות חוק הנאמנות, לרבות:

ד.1. הוראות סעיף 1 לחוק הנאמנות, הקובעות כי:

"נאמנות היא זיקה לנכס שעל פיה חייב נאמן להחזיק או לפעול בו לטובתו נהגה או למטרה אחרת".

התובעת תטען, ה"נכ"ס" בו עסקין, הינם כל אותן כספיים ששילמו ומשלמות רשות הפיצוי הגרמיות לנتابעת, אשר יועדו לפחות את ניצולי השואה הזוכים מתשלום עבור שירותי הבריאות.

באשר לדרישת "זיקה", נפסק לא אחת כי:

"הנאמנות נוצרת, כאמור, בהתקיים "זיקה לנכס" - היא יחס משפטי המאפשר לנאמן להחזיק לנכס או לפעול בו לצורך מלאי חובותיו. מטרתה של הזיקה היא להקנות לנאמן שליטה לנכס הנאמנות. חוק הנאמנות אינו מגביל את טיבן של הזכויות האפשריות לנכס. קיימות שתי דרכי עיקריות להקנית שליטה בנכס לצורך פועלות הנאמן: הקנית בעלות בנכס לנאמן וממן הרשותה לפעול בנכס". (ראה הpf (ת"א) 548/06, י gal ארנון נ' שלמה פיטורקובסקי, עמ' 22 (פורסם במאגר "נבו") (הדגשה שלי ע.ס.).

לענין הזיקה לנכס, תטען התובעת, כי בהתאם להסכם בין הנتابעת לרשות הפיצוי הגרמיות, העניקו רשות הפיצוי הגרמיות לנتابעת "זיקה בנכס", הם הכספיים ששולמו על ידן לנتابעת, וזאת על מנת

שהנתבעת תפעל בהם לצורך מילוי חובותיה כנאמן דהינו, כייסוי מלאו עלותם של שירות הבריאות.

הוראות סעיף 3 לחוק הנאמנות, הקובעות כי :

"(א) פירוטיהם ותמורותיהם של נכסיו הנאמנות יהיו אף הם לנכסיו הנאמנות.

(ב) אין לרזרת לנכסיו הנאמנות אלא בשל חובות המוטלים עליהם או הנובעים מפעולות הנאמנות.

(ג) הנאמן חייב להוכיח את נכסיו הנאמנות בנפרד מנכסים אחרים או בדרך המאפשרת להבחין ביניהם."

הוראות סעיף 7 לחוק הנאמנות, שזו לשונו :

"(א) הנאמן חייב לנהל חשבונות בכל ענייני הנאמנות.

(ב) הנאמן חייב לתת לנחניט דין וחשבון על ענייני הנאמנות אחת לשנה ובגמר כהונתו, ולמסור להם ידיעות נוספות לפי דרישתם הסבירה".

לענין זה מנו הרואי לשוב ולציוין, כי הנתבעת לא טרחה לידע את ניצולי השואה הזוכים באשר לכשי רשות הפizio הגרמניות המופקדים אצלם, וכאותם לפטור מתשלום עבור הטיפולים הרפואיים, על המשטמע מכך.

לא זו אף זו, הנתבעת מסרבת, להציג לידי התובעת עותק מההסתכם בין ובין רשות הפizio הגרמניות, כאמור.

הוראות סעיף 10 לחוק הנאמנות, כדלקמן :

"(א) נאמן חייב לשמור על נכסיו הנאמנות, לנהלס ולפתחם ולפעול להשגת מטרות הנאמנות, ומוסמך הוא לעשות כל הדורש למילוי תפקידיו.

(ב) במילוי תפקידיו חייב הנאמן לנוהג באמונה ובקידוד כמי שאים סביר היה נהוג באותו נסיבות.

(ג) נאמן של כמה נאמניות לא יפעל בפועל שביניהן.

(ד) נאמן אינו רשאי לאצלם מתקידיו לזולתו; אין בכך כדי למנוע העסקת אדם כדיושים למטרות הנאמנות." (הדגשה שלי ע.ס.).

הוראות סעיף 13 לחוק הנאמנות, שכותרכטו "איסור טובת הנאה" ולפיו :

"(א) נאמן לא ירכוש לעצמו או לקרובו נכס מנכסיו הנאמנות או כל זכות בו, לא יפיק לעצמו או לקרובו טובת הנאה אחרת מנכסיו הנאמנות או מபגולותיה, ולא יעשה דבר שיש בו סתיירה בין טובת הנאמנות לבין טובתו שלו או

של קרובו.

(ב) "קרוב" של נאמן, לעניין סעיף זה –

- (1) בן זוגו;
- (2) הורה, הורה-הורה, צאצא, אח או אחות של הנאמן או של בן זוגו;
- (3) בן זוג של אחד המנוויים בפסקה (2);
- (4) שותף של נאמן או של אחד המנוויים בפסקאות (1) עד (3);
- (5) תאגיד שבhone, ברוחיו או בשילתו יש לנאמן למנוויים בפסקאות (1) עד (3) חלק העולה על 5%. (הדגשה שלי ע.ס.).

התובעת טועה, כי מחד, אין בידה מידע באשר לשימושו אותו עשתה הנטבעת בכיספים אולםマイיך, במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, לא פטרה הנטבעת את רוב רובוט של ניצולי השואה הזכאים, מתשלום עבור שירותיה הבריאות, וזאת למגוון הנסיבות ששולמו לה על ידי רשות הפיזי הגרמנית.

על כל אלה להוסיף התובעת וטענה, כי בהתאם לסעיף 12 לחוק הנאמנות, אחראי הנאמן לנזק שנגרם לנכסי הנאמנות ו/או הנגניהם עקב הפרת חובתו לנאמן.

לא מותר לציין כי סעיף 15 לחוק הנאמנות קובע בנוסך לאמור לעיל, כי "ריווח שהפיק נאמן שלא כדין עקב הנאמנות, דינו בחלוקת מנכשי הנאמנות".

17. עשיית עושר ולא במשפט:

התובעת טועה כי במעשייה ו/או מחדריה המפורטים בבקשת זו, עשתה הנטבעת עושר ולא במשפט על חשבונם של ניצולי השואה הזכאים, כשהשתמשה בכיספים (וככל שהשתמשה) שילמו לה רשות הפיזי הגרמניות שלא לצורך מימון שירותיה הבריאות, וזאת בגין מוחלט להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תש"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").

כאן המקום לציין, כי בהתאם לסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, הנושא את הכוורת "חובת ההשבה":

- (א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הוצאה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המוצה), חייב להסביר למוצה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שווייה.
- (ב) אחת היא אם בא הוצאה מפעולות הוצאה, מפעולות המוצה או בזרך אחרת."

התובעת טועה כי בנסיבות המפורטוות בבקשת זו דהיינו, מקום בו ניצולי השואה הזכאים שילמו לנבעת עבור שירותיה הבריאות אותם היה על הנטבעת להעניק להם חינם אין כס, כמה לניצולי השואה הזכאים עילת תביעה על פי חוק עשיית עושר ולא במשפט שכן, הנטבעת זכתה לקבל מאות ניצולי השואה הזכאים, כספים לא לה, אותם עליה להסביר.

התובעת תוסף ותטען, כי באשר לעקרון ההשבה מקום בו נעשה עוشر ולא במשפט ולטעמים לחויב בהשבה, נפסק כי:

"על השופט לפרש את הוראת המחוקק על-פי תכילת החוקה. התכילת היא, בין השאר, מניעת התעשרות שלא כדין, ועל רקע תכילת זו יש לפרש את הוראותו הכלליות של המחוקק.abisod תכילת זו עומדת התפיסה, שבה נתן ביטוי הלורד מנספילד (moses) בפרשת [47] mansfield, לפיה יש להוראות על השבה, מקום שתחוותת המרפא והיוושר (ex aequo et bono) מחייבת השבה. יושר" זה אינו "יושר" טכני. הוא אף אינו עניין סובייקטיבי של השופט. לא רגש הצדק של השופט האינדיוידיואלי קובל אליו הון נסיבות המחייבות השבה על-פי כלבי היושר... " (הנשיא זוסמן בע"א 827/76 [3], עמ' 157), ואין אלו תלויים במה שמדובר הנשיא השופט זוסמן בגין "צדקה פרטיזני", של שופט אינדיוידיואלי" (ע"א 280/73 [2], עמ' 603). אמת המבחן המדרייכת אונטו היא תחוותת הצדקה וההגינות של הציבור הנאור בישראל (ראה ע"א 461/43 [43]). במתן תוכן לעיקרונו הכללי, יש להתחשב במסכת רחבה של שיקולים. עמד על כך פרופסור פרידמן, בספרו הנ"ל בעמ' 46:

"השיקולים בהחלת העקרון הכללי כוללים את עצמת זכותו של הנתבע, את אופי הפגיעה באינטרס שלו, את התנהגות הצדדים ואת טיב הפעולות שמכוונהזכה הנتابע ברוחה".

(ראה דנ 20/82, אדרס חמרי בניין בע"מ נ' הרלו אנדר גויניס ג.מ.ב.ה, פ"ד מב(1), 221, עמ' 273) (הדגשה שלי ע.ס.).

18. חוק הש寥חות, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק הש寥חות") :

התובעת תטען כי יש לראות בנסיבות בין היתר, כשלוחה של ניצולי השואה הזכאים ככל שהדבר נוגע להסדרים אליהם הגיעו עם רשוויות הפיצוי הגרמניות ולפיהם, רשותות אלה משלמות לה כספים שאמוריהם היו לשמש אותה למימון שירותיה הבריאות, כאמור.

לענין זה תטען התובעת כי סעיף 8 לחוק הש寥חות, קובל בלשון שאינה משתמשת לשתי פנים כי:

"קיים אדם עליו להיות שלוח, חייב הוא לנוהג כלפי השולח בנאמנות ולפעול בהתאם להוראותיו; ובAIN כוונה אחרת משתמעת ממהות הש寥חות או מתנאייה יחולו עליו חובות אלו:

- (1) יגלה שלוחה כל ידיעה וימסור לו כל מסמך הנוגעים לנושא הש寥חות וייתן לו דין וחשבון על פעולותיו;
- (2) לא יהיה שלוח של שליחים שונים לנושא שליחות אחד שלא על ذاتו;
- (3) לא יעשה פעולות שליחות עם עצמו;
- (4) לא יקבל מכל אדם טובת הנאה או הבטחה לטובת הנאה בקשר לנושא הש寥חות שלא בהסכמה של השולח;
- (5) לא ישתמש לרעת השולח במידיעות או במסמכים שבאו לידי עקב הש寥חות, ובדרך כלל ימנע מכל דבר שיש בו ניגוד בין טובת השולח ובין טובתו שלו או של אדם אחר.

סעיף 9 לחוק השליחות מוסיף וקובע בין היתר כי :

"(א) הפר שלוחה אחת החובות המוטלות עליו לפי סעיף 8, זכאי השולח לתרופות הנינגות בשל הפרת חוזה."

סעיף 10 לאותו החוק, מבHIR כי :

"(א) כל נכס שבא לידי השולח עקב השליחות מוחזק בידו בגיןן של השולח; והוא, אף אם לא גילה השולח לצד השלישי את קיומה של השליחות או את זהותו של השולח.

(ב) השולח זכאי לכל ריווח או טובת הנאה שבאו לשולח בקשר לנושא השליחות."

התובעת תטען, כי לעניין החובות המוטלות על השולח, ביחסים שבינו לבין השולח ובכלל, נפסק בין היתר כי :

"חובתו המרכזית של השולח כלפי שולחו כפי שהוא משתקפת מחוק השליחות הינה חובת הנאמנות (סעיף 8 לאותו חוק). לפיה על השולח לפעול בהגינות ובנאמנות, עליו להשתחרר מכל אינטרס אישי תוך העדפה מלאה של אינטרס השולח, וכן עליו להימנע מניצול כוח השליחות שבידו לרעה.

יאמר, כי עצם יצירת השליחות פותחת בפני השולח שדה נרחב לניצול לרעה ומעניק לו כלי לפגיעה קשה בשולח. בעניין זה ראה ספרו של א' פרוקצ'ה דיני חברות חדשות לישראל [12], עמ' 338:

"כאשר רואבן נותן לשםונו כוח וסמכות לנוהל עבورو את עסקיו ורכשו, בשלוח, בגין, בשותף... שםupon עלול להיתפס לייצרו הבלתי של כל בן-תמונה ולהעדיין את האינטרסים האישיים שלו על פני האינטרסים של שלוחו רואבן".

על חובת הנאמנות נאמר מפיו של כבוד השופט מ' חזין בע"א 4092/90:

מיטלברג נ' נייגר [4], בעמ' 553-554:

"שליחות נבנית על נאמנות ועל אמון, ובאי נאמנות לא תיקון שליחות. שלוח הוא זורעו הארוכה של שלוחו, וכשם שזרוע אין לה משל עצמה ולא כלום, נתונה היא לפיקודו של הרח' ולא תעשה אלא דבר שהראש יפקוד עליה (או ייתיר לה) לעשות, כך דינו של שלוח (שלא בשליחות להבטחת זכותו של אחר), החב את עצם קיומו לשולחו".

סעיף 8 לחוק השליחות מונח בגופו אילו חובות נכללים בגדירה של חובת הנאמנות, וקובע כדלהלן:

"קיים אדם עליו להיות שלוח, חייב הוא לנוהג כלפי השולח בנאמנות ולפעול בהתאם להוראותיו; ובאי כוונה אחרת משתמש ממהות השליחות או מתנהיה יהלו עליו חובות אלו:

(1) יגלה לשולח כל ידיעה וימסור לו כל מסמך הנוגעים לנושא השליחות ויתן לו דין וחשבון על פעולותיו;

...

(5) ...ובדרך כלל יימנע מכל דבר שיש בו ניגוד בין טובת השולח ובין טובתו שלו או של אדם אחר".

באשר לחובת הגילוי אומר, חובת הגילוי נועדה להבטיח כי השולח לא ינצל את השילוחות להגשה אינטראסים של עצמו. על חשיבותה של חובת הגילוי ראה וברוי של פרופסור ברק בספרו *חוק השילוחות* (פרק ב) [13], בעמ' 1053-1054:

"**ביסודות השילוחות מונחת ההנחה כי השילוחות נועדה לקיים ולקדם את עניינו של השולח, לבן טבעי הוא כי הדין מטייל על השולח חובת גילוי בכל עניין הנוגע לנושא השילוחות.** ללא גילוי זה עשוי השולח לגשש באפליה, והשילוחות עשויה לפעול שלא בהתאם לאינטראסים שלו. **משיגלה השולח לשולח כל עניין הנוגע לשילוחות, יוכל השולח לקבל החלהה בעניין השילוחות המבוססת על ידיעת העובדות והערכתן.**"

משמעות לכך מסביר פרופ' ברק "חובת השולח לגנות לשולח כל ידיעה ולמסור לו כל מסמך הנוגעים לנושא השילוחות, היא רחבה בהיקפה" (שם [13], בעמ' 1054). היא משתרעת על כל ידיעה ועל כל מסמך הנוגעים לנושא השילוחות. הדבר כולל חוות, הודיעות, מכתבים וכו'.

חובת הגילוי אינה מותנית בבקשת הצד השולח, ולמן "במצב הדברים הרגיל על השולח להנrig שיטת עבודה לפיה יימסר באופן סדרי מידע לשולח" (שם [13], בעמ' 1058). "(ראה ת"א (נצח) 621/95, סרוגי נ' סרוגי, פ"מ תשס"א (1) 769, עמ' 794-795).

התובעת תשוב ותטען, כי מעשיה ו/או מחדריה של הנتابעת, המפורטים בבקשת זו, מלמדים על כך כי הנتابעת הפרה את חובת הנאמנות שלה כלפי ניצולי השואה הזכאים, וזאת בין היתר, מכוח העובדה שלهما ולפיכך, כמה מהם עילית תביעה אף מכוח חוק השילוחות.

19. דיני החזויים:

התובעת תטען כי ההסכםים שנכרכטו בין הנتابעת לרשויות הפיקצי הגרמניות, הינם בין היתר, בוגדר חוזה לטובה אדם שלישי, הם ניצולי השואה הזכאים.

20. בהתאם להוראות פרק ד' לחוק החזויים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החזויים"), "חייב שהתחייב אדם בחוזה לטובה מי שאינו צד לחוזה (להלן - המוטב) מקנה למוטב את הזכות לזרוש את קיומ החיבור, אם משתמשת מן החוזה כוונה להקנות לו זכות זו." (סעיף 34 שם).

התובעת תטען, כי עם כרייתם של ההסכםים בין הנتابעת לרשויות הפיקצי הגרמניות בעניינם של ניצולי השואה הזכאים, הפכה זכותם של ניצולי השואה הזכאים, שהינם בוגדר "מווטב" על פי הוראות חוק החזויים, לבלי הדירה.

התובעת תטען בנוסף, כי הלהקה היא כי תנאי להענקתה של זכות לצד שלישי, הוא כי על פי החוזה המשוים, נטו על עצם הצדדים לחוזה, או אחד מהם, חיבור כלפי הצד השלייחי ובכך העניקו לו זכות כלפייהם (ראה בין היתר, ע"א 3755/03, שמעון בן חמו נ' טנא נגה שיווק 1981 בע"מ (פורטס במאגר נבו), עמ' 10-9).

התובעת תוסיף ותטען, כי על אף שההסכםים בין הנتابעת לרשויות הפיקצי הגרמניות

אין ברשותה, לאור סירובה של הנتابעת להמציא עותק מהם לעיונה, הרי שמרוחה ההסכם בין הנتابעת לרשויות הפלצי הגרמניות, עליה לכל הפחות, כי שני הצדדים נטו עליהם התchiebiooth כלפי ניצולי השואה הזכאים דהיננו, רשויות הפלצי הגרמניות הכוו בחובתן לממן את שירותי הבריאות באמצעות תשלומים לנتابעת, והנتابעת מצידה, נתלה על עצמה לשאת בעלות שירותי הבריאות, כאמור, ובכך העניקו לאוטם הניצולים, זכות כלפיהם.

21. על כל אלה תוסיף התובעת ותטען, כי היה על הנتابעת לקיים התchiebiooth על פי ההסכמים בינה לבין רשותות הפלצי הגרמניות, בדרך מקובלת ובתום לב.

למרבה הצער, הנتابעת הפרה את חובהותיה על פי דין החזאים, כשבשתה בין היתר, להטעה ניצולי השואה הזכאים דהיננו, מחד לא ידעתה אותם באשר לזכויותיהם ולא פטרה אותם מתשלום עבור שירותי הבריאות ומайдך, גבתה מהם כספים עבור אותם שירותים רפואיים. במעשהיה ואו מחדליה אלה של הנتابעת, לא-קיימה הנتابעת את ההסכמים הנ"ל בדרך מקובלת ובתום לב, כמוותיב.

לא לモותר לציין, כי החובה לקיים הסכמים בתום לב ובדרך מקובלת, מוסדרת בין היתר בסעיף 39 לחוק החזאים(חלק כללי), התשל"ג-1973.

22. התובעת תטען, כי כפועל יוצא מן האמור לעיל, כמה לניצולי השואה הזכאים עילית תביעה מכוח דין החזאים ובכללה, עילה שעניניה אכיפה ההסכמים בין הנتابעת לרשותות הפלצי הגרמניות, שהינים הסכמים לטובת אדם שלישי – ניצולי השואה הזכאים כאמור, לרבות, השבת הכספיים שנגבו מהם במהלך השנים שלא כדין עבור שירותים רפואיים ועל ידי הנتابעת.

התובעת תוסיף ותטען כי במסגרת התובענה הייצוגית אותה היא תובעת לאשר, מותבקש בית הדין הנכבד לאkoń על הנتابעת את קיום התchiebiooth כלפי ניצולי השואה הזכאים בהתאם להסכמים, במלואו, בתום לב ובדרך מקובלת, כאמור.

לא לモותר לציין כי לניצולי השואה הזכאים, כמה אף עילה שעניניה פיזוי בגין הפרת חוזה.

23. על כל אלה תוסיף ותטען התובעת, כי המסקנה ולפיה הנتابעת אינה מקיימת את הוראות ההסכמים שבינה לבין רשותות הפלצי הגרמניות כאמור, מקבלת חיזוק אף מלחמות סירובה להמציא לעיונה של הנتابעת, עותק מאותם ההסכמים, כמו גם מהודעתה לפיה בכוונתה לחשב לתובעת, חלק מהכספיים שגבתה שלא כדין ממර בויטלר ז"ל.

לא לモותר לשוב ולהציג, כי התובעת שומרת על זכותה לעשות לתיקון בקשה זו מיד עם קבלת עותק מההסכמים האמורים לעיונה.

עלילות התביעה האישיות של התובעת:

24. התובעת תקים ותטען, באשר לחומר הראיות שבידה, כי למרבה הצער, המידע מלא באשר לזכויותיהם של ניצולי השואה הזכאים, מצוי באופן ההסכמים שבין רשותות הפלצי הגרמניות לבין הנتابעת, הסכמים אוטם מסרבת הנتابעת לחושף בפני התובעת, כאמור.

עם זאת, התובעת תוסיף ותטען, כי יש בסירובה זה של הנتابעת לחושף את ההסכמים האמורים, משום חיזוק של ממש לטענותיה שבתובענה הייצוגית.

לגוף של עניין, מתכבדת התביעה להמציא לכבי בית הדין ראיות שונות, מכוחן קומות לה עילות התיבעה המפורטות לעיל.

25. התובעת חברה וمبرוכת בנתבעת:

התובעת תשוב ותטען, כי הינה חברה וمبرוכת בנתבעת, וזאת מאז שנת 1946.

דומה כי על עובדה זו אין עוררין.

26. התובעת – ניצול שואה זכאי:

התובעת הינה ניצול שואה, אשר שרד את הזרועות שביצעו הנאצים ועוזריהם בעם היהודי ובכלל זה, עבודות פרך ומchnerה ריכוז / הרעה.

רשויות הפסיכו הגרמניות, הכירו בתובעת כזוכה לרנטה בגין נזקי בריאות בתחום בריאות הנפש, נזקים שהיננס תולדת רדיופטם של הנאצים ועוזריהם, כמפורט באישורן של רשויות הפסיכו הגרמניות, נספח 2 לתובענה זו.

פועל יוצא לכך הוא כי מכוח ההסתכם שבין רשויות הפסיכו הגרמניות לבין הנתבעת, התובעת זכאית לפחות בגין שירות הבריאות, כאמור וככזו, נכללת התובעת בקבוצת ניצולי השואה הזרים.

27. מר בוייטלר ז"ל היה חבר וمبرוכת בנתבעת:

התובעת תשוב ותטען, כי מר בוייטלר ז"ל, היה חבר וمبرוכת בנתבעת מאז שנת 1937 ועד ליום מותו, 7/7/2008.

דומה כי על עובדה זו אין חולק.

28. מר בוייטלר ז"ל – ניצול שואה זכאי:

התובעת תטען, כי מר בוייטלר ז"ל, בעל המנוח, אף הוא בגדיר ניצול שואה זכאי.

מר בוייטלר ז"ל, שרד אף הוא את רדיופת הנאצים וחוכר על ידי רשויות הפסיכו הגרמניות, כזוכה לרנטה בגין נזקי בריאות ובכללם, נזק לבבד ושינויים ניווניים בעמוד השדרה, כמפורט באישור הלשכה לפיזיולוגים איסיים מהו"ל, נספח 3 לתובענה זו.

לאור זאת, אך בר依 הוא כי מר בוייטלר ז"ל ולמעשה, ירושו, נכללים בקבוצת ניצולי השואה הזרים, כהגדתכם בבקשת זו.

29. התובעת – יורשת של מר בוייטלר ז"ל:

ביום 08/7/08, החל מר בוייטלר ז"ל, בעל התובעת כאמור, לעולמו.

ביום 08/08/20, נתנה כב' הרשות לענייני ירושה בחיפה, צו קיום צוואת לצוואת מר בוייטלר ז"ל, מכוחה התיבעת הינה יורשת עיזובנו.

ראה עותק מצו קיום הצוואת הנ"ל, אליו מצורפת הצוואת האמורה, נספח 4 לתובענה זו.

30. האם הנתבעת הייתה מודעת לדבר זכאותם של מר בוייטלר ז"ל וההתובעת?

התובעת תשוב ותטען, כי הנتابעת מעולם לא פנתה אל מר בויטלר ז"ל ואו אליה, וידעה אותם באשר לזכאותם לפטור מתשולם עבור שירות הבריאות.

התובעת תוסיף ותטען, כי כפועל יוצאה מן האמור בסעיף זה, נשוא מר בויטלר ז"ל והتابעת, במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, בעלותם של שירות הבריאות.

התובעת תטען בנוסח, כי דבר היותם של מר בויטלר ז"ל והتابעת, ניצולי שואה זכאים, היה ידוע לנتابעת במהלך כל השנים.

ב. התובעת תוסיף ותטען, כי לכל הפחות היה מצופה מאות הנتابעת, לפניות אל ניצולי השואה הזכאים ולידע אותם בדבר זכאותם ולהילופין ככל שלא היה בידי להזות את מבוטחיה ניצולי השואה הזכאים, לפניות בפןיה מתאימה לקהל מבוטחיה, בקריאת כל אלה שהינן ניצולי השואה הזכאים, לידע על דבר היותם כאלה.

ג. באשר לחובה לידע ו/או לאתר את ניצולי השואה הזכאים, תוסיף התובעת ותטען, כי ביום 1/4/10, עשרה ימים בלבד מהמועד בו הגיעה התובעת את בקשה לאישור התובענה הייצוגית, בגלולה הקודם, וככל הנראה בעיטה של הגשת הבקשה האמורה, שלחה הנتابעת לתובעת, באמצעות הדואר, מכתב חתום על ידי מנכ"ל הנتابעת, שאינו נושא תאrik, אשר זו לשונו:

"גאולה שלום,"

אנו בשירותי בריאות כללית שוקדים על העברת מידע ל��וחותינו וסיווע בקבלת מידע על זכויותיהם. אנו רוצים להמשיך ולתמוך בניצולי השואה, במימוש זכויותיהם בכללית ובארגוני סיוע נוספים.

בכללית מחייבים לכם צוותי המרפאות ועובדים סוציאליים הנכונים להקשיב, לתמוך וללוות אתכם כדי שתטמעו את זכויותיכם.

למכתב זה מזכיר שאלון המכיל מספר שאלות. שאלון זה יסייע לכם ולנו בבירור זכויותיכם שמומשו ואלו שטרם מומשו. נודה לכם על מיilio השalon, אותו ניתן לשלוח או במעטפה המצורפת (אין צורך בבול) או להעבירו אישית למרפאה אליה אתם משתמשים.

אנו ניזור עמכם קשר לצורך המשך טיפול.

**ברכת בריאות טובה,
אלי דפס
(חתימה)
מנכ"ל הכללית"**

למייטב ידיעתה של התובעת, הנتابעת שלחה מכתב זה, על מצורפיו, למבוטחים נוספים שלה.

ד. למכתבו של מנכ"ל הנتابעת, צורף שאלון ועלון מידע, שאף הוא אינו נושא תאrik שכותרתו "זואגים לכם, תומכים בהם, מלאוים אתכם".

התובעת תטען, כי אין באותו השalon, שענינו ניצולי השואה הזכאים, שאלת אחת באשר למחלות המוכרות של התובעת ו/או דרישת לקבלת אישור באשר למחלותיה אלה, ולא בכך, שכן המידע מצוי בידי הנتابעת זה מכבר.

כל שהתבקשה התובעת לצוין הוא, איזה סוג רנטה היא מקבלת, ולעניהם דעתה של התובעת, מידע זה מצוי אצל הנتابעת זה מכבר, כאמור.

צוין, כי הantonuit מילאה השאלה ושלוחה אותו בדואר חוזר לנtabut, ימים ספורים לאחר קבלתו (תחילה חודש אפריל שנת 2010).

עותק מהכתב הנ"ל, על נספחיו ובכללים עותק מתשובהה של התובעת לשאלון, מצ"ב, מסומן "13" ומהוות חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

על דבר ידיעתה האמורה של הנtabut באשר להיות התובעת ניצולות שואה זכאיות, ניתן למודד למשל ולשם הדוגמא, מסמך רפואי מיום 19/12/1990 בתחומי הנפש, בעניינה של התובעת, שערך ד"ר סיפריס מטעם הנtabut, בו מצוי ד"ר סיפריס בין היתר, כהאי לישנה:

"...בהתחשב שמדובר על תיזומות פוטראומטיות (DELAYED) לאחר חווית טראומטיות במחנה ריכוז..."(הדגשה שלי ע.ס.).

עותק מהמסמך הרפואי הנ"ל מצ"ב, מסומן "14" ומהוות חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

באשר למר בויטלר ז"ל, הרוי שמתגבה שהגישה הנtabut לכבי בית המשפט המחויז בחיפה ביום 10/4/29, במסגרת הליך הבקשה לאישור הגשתה של תובענה יי'זוגית שם, כאמור (להלן: "tagbott ha-ntabut"), עולה כי במהלך שנת 2006, פנו רשותות הפיזי הגרמניות לנtabut, והודיעו לה כי הן מקומות מהתשלום השנתי לה, החזר כספי חד-פעמי שלולים על ידן ישרות למר בויטלר ז"ל, בסך של 139.08 יורו.

התובעת טוענת, כי אין חולק על כך, שעד שנת 2006 ולאחריה, לא זכה מר בויטלר ז"ל לקבל החזרים נוספים שכאללה ו/או לפטור מתשלום עבור שירותים הבריאותיים. כאמור.

לא זו אף זו, החזר בו מדובר, בא לעולם לאחר שמר בויטלר ז"ל ביקש מאות רשותות הפיזי הגרמניות, הכרה בהחמרה מצבו הרפואי (קרדיולוג). לצורך בחינתה בקשרתו, נדרש מר בויטלר ז"ל על ידי הרשותות האמורה, להציגו להן אסמכתאות רפואיות, לרבות קובלות בגין התרופות שהוא צריך, וכך עשה. למקרה הצער, הבקשה נדחתה ואולם, רשותות הפיזי הגרמניות, השיבו למר בויטלר ז"ל החזר כספי בגין שנות שהמעזיא להן, לרבות קובלת בגין נסעה במוניות. מר בויטלר ז"ל סבר בתמיומו, כי מדובר בחזר חד-פעמי, שהינו חלק מהליך הדיון בקשרתו להחמרה, שכן הוא לא ידע דבר על דבר זכאותו.

יתרה לכך, מר בויטלר ז"ל לא ידע דבר, אף על עובדת קיוזו של הסכם האמור מכיספים ששילמו רשותות הפיזי הגרמניות לנtabut.

לא לモתר להציג, כי עצם הקיוזו הנ"ל מלמד על מהות ההסכם שבין הנtabut לרשותות הפיזי הגרמניות דהיינו, על כך שעל הנtabut לפטור מכוחם את ניצולי השואה הזוכים, מתשלום עבור שירותים הבריאותיים.

עותק מהtagbott הנ"ל מצ"ב, מסומן "14א'" ומהוות חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

על כל אלה תוסיף ותטען התובעת, כי בתגובה הנtabut טענה הנtabut,

כי עד לשנת 1977 היא פטרה את כל ניצולי השואה הזרים, אולם היא מכנה בתגובתה "גפים", מתשלים עבר שירותי בריאות ותרופית, ורק מאותה השנה ואילך, היא החלה גובה מהם תשלומיים (ס' 7 לתגובה האמורה).

התובעת טוענת זו של הנتابעת, מobileה למסקנה ולפיה, הנتابעת ידעה ויודעת את זהותם של ניצולי השואה הזרים, שכן אחרת לא הייתה היא יודעת לפטור אותם לכוארה מהתשלום האמור, עד לשנת 1977.

התובעת רואה לנכון לשוב ולצין, כי מר בויטר זיל היה חבר ומボוטח בנתבעת מאז שנת 1937 ועד יום מותו, 7/7/2008, והตอบעת הינה חברה ומボוטח בנתבעת מאז שנת 1946 מהתשלומיים האמורים.

31. תשלומיים עבור שירות רפואי בריאות, בהם נשוא מר בויטר זיל והตอบעת:

א. התובעת תשוב ותטען, כי במהלך השנים שמאז שנת 1967, נשוא הן מר בויטר זיל והן התובעת, בעלות שירות רפואי הבריאות, וזאת על אף שהייתה על הנتابעת לפטור אותם, מכוח ההסכמים שבינה לבין רשות הפיצוי הגרמניות, מהתשלומיים האמורים.

ב. התובעת טוענת, כי ככל שהדבר נוגע למר בויטר זיל, הרי שלאחר שהตอบעת פנתה לנتابעת בבקשה לברר את זכויותיה כיוורתה שלו, ובעקבות דין ודברים בין הצדדים, הוודעה הנتابעת לתובעת, כי בכוונתה להחזיר לתובעת, סך של 18,134 ש"ח, וזאת בהתבסס על תחשייב שערכה באשר לצריכת התרופות של מר בויטר זיל.

השתלשלות האירועים בעניין זה, מפורטת בהרחבה לעיל.

התובעת טוענת, כי לאור הוודעתה האמורה של הנتابעת, אין ספק כי מר בויטר זיל, נשא בתשלומיים עבור שירות רפואי הבריאות, בה בשעה שהייתה על הנتابעת לפטור אותו מהתשלומיים אלה, והודעתה זו של הנتابעת לתובעת, באשר בכוונתה להחזיר כספים כאמור, אינה אלא בגדוד הודהה בעל דין.

ראה עותק מהודעת הנتابעת באשר לכוונה האמורה, נספח 12 לתובענה זו.

ג. בנוסף לתען התובעת, כי הנتابעת העלה טענות שונות בכתב התשובה שהגיעה ביום 29/4/2010, באשר לצריכת התרופות של מר בויטר זיל ובכללן, טענה ולפיה אינה יכולה להפיק דוחה צריכת תרופות ממוחשב, אלא משנת 1998 בלבד ואילך (ס' 19 שם).

על אף האמור, הרי שבידי התובעת, דוח צריכת תרופות ממוחשב של מר בויטר זיל, שהפיקה הנتابעת, שענינו צריכת התרופות לשנים 1996 ואילך, כמפורט לעיל.

לא לモgor להציג, שהנתונים בדוח זה אינם מתאימים עם נתונים בדוחות אחרים שמסרה הנتابעת לתובעת. לא זו אף זו, מהדוחות החלקיים הנילעולים במפורש, שהנתבעת גביה מאות מר בויטר זיל, תשלום עבור שירות רפואי הבריאות.

התובעת תוסיף ותטען, כי בידי הנتابעת נתונים מלאים ומפורטים באשר לצריכת התרופות על ידי בעלי המנוח, והוא עותרת לבית הדין הנכבד, להורות לנتابעת להמציאם לתובעת.

למען הסר ספק מתכבדת התובעת לצרף עותק מהדוחות שמסורה הנتابעת בידה, שעוניינם מר בויטלר ז"ל, מסומן "15" ומהויה חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

32. התובעת תוסיף ותטען, כי ככל שהדבר נוגע למשלומים עבור שירותי בריאות להם היא נזקקה, ובullenותם היא נשאה, למטרות שהייה על הנتابעת ליידעה באשר לזכאותה ולפטור אותה מתשולםים אלה, הרי שבמהלך כל השנים היא מטופלת בתרופות פסיכיאטריות ובכלן, תרופות נוגדות חרדה ודיכאון, וזאת בשל נכונות הנפשית, שהוכרכה על ידי רשות הפיצוי הגרמניות כazzo שמקורה ברדייפות הנאצים ועוריהם וbezועות שהיו מנת חלקה בשואה.

בין יתר התרופות להן נזקקת התובעת, נטלה ונוטלת התובעת תרופות פסיכיאטריות נוגדות דיכאון וחרדה ובכלן, בולבידון, BONSERIN, XANAGIS-X, כפי שהנتابעת יודעת ידועה היטב.

התובעת תשוב ותטען כי הנتابעת מעולם לא ידעה אותה על דבר זכאותה לפטור מתשולם עבור שירותי בריאות, ומאליו אף לא פטרה אותה מתשולם עבור שירותי השירות הרפואיים ובכללם, התרופות הנ"ל.

למען הסר ספק, מתכבדת התובעת להפנות את כב' בית הדין לנספח 12 לתובענה זו, ממנו עולה כי הנتابעת ידעה על דבר היותה של התובעת ניצולת שואה זכאית, כמו גם למסמכים הבאים:

א. עותק מקבלות הנוגעות לרכישת התרופות הפסיכיאטריות, שעליה בידי התובעת לאתר מצ"ב, מסומן "16" ומהויה חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

ב. עותק מהוראות רופא הדיוור המוגן בו מtgtורת התובעת, בו מצוי פירוט מלא של התרופות אותן היא נוטלת, ותדירות נטילתן מצ"ב, מסומן "17" ומהויה חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

ג. עותק מאישור רפואי מאט ד"ר ישעיהו שורץ, פסיכותרפיסט, שעוניינו דוח טיפול-תרופתי בתובעת מצ"ב, מסומן "18" ומהויה חלק בלתי נפרד מתובענה זו.

התובעת תוסיף ותטען, כי מדובר במדד מיצג של הוצאה, עבור שירותי השירות הרפואי, אותו עליה בידה לאתר.

33. לאור האמור, אך ברי הוא כי לתובעת קמות באופן אישי, עלילות התביעה המפורטים לעיל, בין היתר, מחמת כל אחת ואחת מן העובדות הבאות (בתמצית):

א. התובעת הינה ניצולת שואה מקבלת רנטה מעת רשות הפיצוי הגרמניות, וחברה ומבוטחת אצל הנتابעת מאז שנת 1946.

ב. התובעת הינה היורשת של מר בויטלר ז"ל, שקיבל אף הוא רנטה מעת רשות הפיצוי הגרמניות, כתוצאה מרדייפות הנאצים, והיה בחיו חבר וمبוטח אצל הנتابעת מאז שנת 1937.

ג. בהתאם להסכם בין הנتابעת לרשויות הפיצוי הגרמניות, היה על הנتابעת לפטור את ניצולי השואה הזכאים, מתשולם עבור שירותי השירותים, כמפורט לעיל.

ד. הנتابעת לא ידעה את ניצולי השואה הזכאים ובכללם, את מר בויטלר ז"ל ואת התובעת, על דבר זכאותם לפטור מתשולם עבור שירותיה הבריאות.

ה. כפועל יוצא מן האמור לעיל, מר בויטלר והנتابעת, נשאו במהלך כל השנים שמאז שנת 1967, בעלות שירותיה הבריאות, כאמור.

ו. לאור האמור, עילות התביעה המפורטות בהרחבה לעיל, אשר קמוות לניצולי השואה הזכאים, קמוות אף לתובעת, וזאת מחמת העובדה של התובעת ניצולת שואה זכאית, מכוח העובדה היורשת של מר בויטלר ז"ל שהיא אף הוא בחיו, ניצול שואה זכאי.

מכוח העובדה ניצול שואה מקבלת רנטה זכאית לפטור מתשולם עבור הטיפולים הרפואיים ובין לאור העובדה יורשת מכוח צוואתו של מר בויטלר ז"ל.

34. על כל אלה תוסיף ותטען התובעת, כי כתוצאה מהתנהלהה של הנتابעת, נגרם לмер בויטלר ז"ל ולתובעת (בצורתה), חסרו כי בסך של 170,721 ל"ח לפחות, וזאת מכוח הוצאותיהם עבור שירותיה הבריאות מאז שנת 1967, כעולה מנפסחים 15 ו-16 ומכוון אישורן של רשות הפיצוי הגרמניות ולפיו הן משלמות לנتابעת לפחות 350 ל"ח יותר לשנה, עבור כל ניצול שואה זכאי (נספח 7 לתובענה זו).

לחילופין, לשם זיהירות בלבד וambil להזות בדבר, ככל שיקבע כי הוראות חוק ביטוח בריאות אין חלות על תקופת הזמן שקדמה לחקיקתו, הרי שלמר בויטלר ז"ל ולמבקשת (בצורתה), נגרם חסרו כי בסך של 63,524.16 ל"ח לפחות, וזאת מכוח הוצאותיהם עבור שירותיה בריאות כאמור, החל ממועד חקיקתו של חוק ביטוח בריאות, 1/1/1995 ואילך וכמפורט להלן.

שיעור הסכומים הנتابעים:

35. התובעת תטען כי לנוכח מעשיה ו/או מחדרליה של הנتابעת, כמפורט בתובענה יציגית זו, על הנتابעת להסביר לניצולי השואה הזכאים את מלאה הכספיים שגבתה מהם שלא כדין עבור הטיפולים הרפואיים, מאז שנת 1967 ועד היום, בערכיהם ריאליים.

36. התובעת תוסיף ותטען, כי לאחר והנتابעת מסרבת להמציא לעיינה עותק מההסכםים בין לבין רשות הפיצוי הגרמניות, לא נותר לה בשלב זה, אלא להעריך בהערכתה והירה ועל בסיס הנתונים שבידי התובעת, כמה כסף שילמו רשות הפיצוי הגרמניות לנتابעת לשם כיסוי הטיפולים הרפואיים, מאז שנת 1967.

הנתונים החלקיים המצוים בידי התובעת, הם אלה:

א. בין הנتابעת לרשות הפיצוי הגרמיות, נחתמים מאז שנת 1967, הסכמים מכוחם משלמות רשות הפיצוי הגרמיות, כספים לשם מימון הטיפולים הרפואיים בניצולי השואה הזכאים, הכל כמפורט לעיל.

ב. בשנת 2007 בוטחו על ידי התובעת 15,815 ניצולי שואה הזכאים לפטור ממימון הטיפולים הרפואיים, אף זאת כמפורט לעיל.

ג. מתוך כל אוטם ניצולי השואה הזכאים יודעה הנتابעת לזהות רק 1,049 ניצולים, המהווים כ-11% בלבד מחברי הקבוצה.

ד. בשנת 2008 שילמו רשות הפיצוי הגרמניות לנتابעת, סך של 350 יורו לניצול שואה זכאי, לשם מימון הטיפולים הרפואיים של כלל ניצולי השואה הזכאים (9,815 איש).

ה. פועל יוצא מכך הוא, כי בשנת 2008 ועוד קודם לכן (מאז שנת 1967), ניצולי שואה, מימנו מכיסם את הטיפולים הרפואיים, על אף רשות הפיצוי הגרמניות שילמו לנتابעת עבור טיפולים אלה.

37. א. לאור המפורט לעיל, וביחסוב מתמטי פשוט, עולה כי בשנת 2008, הסתכם חלקו של כל אחד מניצולי השואה הזכאים שלטענת הנتابעת אינם ידועים לה, הם ניצולי השואה הזכאים המהווים חלק לחבריו הקבוצה בשם מוגשת תובענה ייצוגית זו, בסך של 1,985.13 ₪ כדלקמן:

$$1,985.13 \text{ ₪} = 5.6718 \text{ ₪} (\text{שער הירוי ביום } 2/1/08) * 350 \text{ יורו}$$

ב. לאור זאת זכאים לחבריו הקבוצה נשוא תובענה זו (8,766 איש נכון לשנת 2007), הם ניצולי השואה הזכאים, עבור שנות 2008, לכל הפחות, בסך של 17,401,649.58 ₪ בהתאם לתחשיב הבא:

$$17,401,649.58 \text{ ₪} = 8,766 \text{ ₪} X 1,985.13 \text{ ₪}$$

ג. מאחר והנتابעת קיבלה מאז שנת 1967 מעת רשות הפיצוי הגרמניות, כספים עבור מימון הטיפולים הרפואיים בניצולי השואה הזכאים כאמור, הרי שההערכה זהירה, עולה כי על הנتابעת להשב לニצולי השואה הזכאים (חבריו הקבוצה), בגין כל השנים שמאז שנת 1967, לכל הפחות את הסך של 748,270,931.9 ₪ בהתאם לחשבון המתמטי הבא:

$$748,270,931.9 \text{ ₪} = 43 \text{ שנה} X 17,401,649.58 \text{ ₪}$$

ד. חלקו של כל אחד מ-8,766 ניצולי השואה הזכאים לחבריו הקבוצה, בסך הניל, מסתכם, לכל הפחות, בסך של 85,360.59 ₪, כמפורט להלן:

$$85,360.59 \text{ ₪} = 8,766 \text{ ₪} \text{ ניצולי השואה הזכאים} / 748,270,931.9 \text{ ₪}$$

ה. לחייבין, מבלי להזות בדבר ולשם זהירות בלבד, היה ויקבע כי הוראות חוק ביטוח בריאותחולות ממועד כניסה לתוקף ואילך, אזי וכאותם האמורוה של ניצולי השואה הזכאים, הינה לכל הפחות, החל מאותו המועד, 1/1/1995 ואילך דהיינו, על פני 15 שנה.

פועל יוצא מכך הוא, כי לאור הנתונים הניל, מסתכמהות תביעתם של ניצולי השואה הזכאים, על פני 15 שנה, בסך של 278,426,393.28 ₪, כמפורט להלן:

$$278,426,393.28 \text{ ₪} = 16 \text{ שנה} X 17,401,649.58 \text{ ₪}$$

בהתאם לכך, מסתכם חלקו של כל אחד מניצולי השואה הזכאים, בסך של 31,762.08 ₪, כדלקמן:

$$31,762.08 \text{ ₪} = 8,766 \text{ ₪} \text{ ניצולי השואה הזכאים} / 278,426,393.28 \text{ ₪}$$

38. על כל אלה תוסיף התובעת ותטען, כי נכון לעת הזו ועקב סירובה של הנتابעת להמציא לעיונה של התובעת, עותק מההסכם בין רשות הפיצוי הגרמנית, במהלך השנים שמאז שנת 1967, הסכומים הנקובים בפרק זה הינם בגדר הערכה זהירה בלבד.

התובעת שומרת על זכותה לתקן התובענה הייצוגית ובכלל, את תשישיה אלה, עם קבלת עותק מההסכם האמורים, ולצורך כך היא עומרת אף בזו הפעם לבב' בית הדין, לחיבב את הנتابעת בהמציאו של עותק זה לעיונה.

סיכום:

39. התובעת תטען כי לבית הדין הנכבד הסמכות העניינית לדון בתובענה ייצוגית זו, וזאת בין היתר לאור החלטתו של לב' בית המשפט המוחזק בחיפה, נספח 1 לתובענה זו.

בנוסף תטען התובעת כי לבית הדין הנכבד, הסמכות המקומית לדון בתובענה ייצוגית זו, בין היתר בשל מקום מגורייה של התובעת.

40. לאור כל המפורט בתובענה ייצוגית זו, מתבקש בית הדין הנכבד, לזמן את הנتابעת לדין ולקבוע כדלקמן:

א. כי הנتابעת גבתה כספים שלא כדין מאת ניצולי השואה הזכאים, עבר הטיפולים הרפואיים, כמפורט בין היתר, בסעיף 14 לתובענה ייצוגית זו ולפיכך, עליה לעשות להשbat כל אותם הכספיים, בין אם גבתה אותם בטעות ובין אם לאו ו/או

ב. כי הנتابעת הפרה את חוראות מהוראותיו של חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994, כאמור בסעיף 15 לעיל ו/או

ג. כי הנتابעת הפרה את חובת הנאמנות, המוסדרות בין היתר, בחוק הנאמנות, תשל"ט-1979, כאמור בין היתר, בסעיף 16 לתובענה ייצוגית זו ו/או

ד. כי הנتابעת עשתה עשר ולא במשפט על חשבונם של ניצולי השואה הזכאים, בניגוד להוראות חוק עשיית עשר ולא במשפט, תשל"ט-1979, כאמור בין השאר, בסעיף 17 לתובענה ייצוגית זו ו/או

ה. כי הנتابעת הפרה את חובת השליך ה才华 עליה כלפי ניצולי השואה הזכאים, וזאת בניגוד להוראות חוק השליך, תשכ"ה-1965, כאמור בין היתר, בסעיף 18 לתובענה ייצוגית זו ו/או

ו. כי הנتابעת חובותיה כלפי ניצולי השואה הזכאים על פי דיני החזויים, כאמור בין היתר, בסעיפים 19-23 לתובענה ייצוגית זו ו/או

ז. לחיבב את הנتابעת להשיב לניצולי השואה הזכאים את מלאה הכספיים שגבתה מהם שלא כדין ולכל הפחות, את הסך של 748,270,931.9 נק', בצווף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד מועד התשלום המלא בפועל.

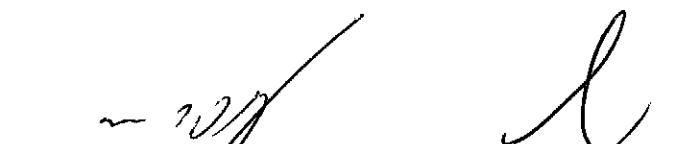
לחילופין, מבלי להודות בדבר, וככל שיקבע כי הוראות חוק ביטוח בריאותחולות מיום 1/1/1995 ואילך, מתבקש בית הדין הנכבד לחיבב את הנتابעת, להשיב לניצולי השואה הזכאים, לכל הפחות את הסך של 261,024,743.7 נק', בצווף הפרשי הצמדה וריבית כחוק, עד מועד התשלום המלא בפועל.

כבי בית הדין מתרבקש בנוספ', לקבע את מנגנון חלוקת הכספיים לניצולי השואה הזכאים, בהתאם לסעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, ולהייב את הנتابעת לשאת אף במלוא הוצאות יישומו של המנגנון האמור.

ח. לחייב את הנتابעת לשלם לトובע גמול לトובע מייצג, בהתאם לסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד מועד התשלום המלא בפועל.

ט. לחuib את הנتابעת לשלם את שכר טרחת באי כוחה של התובע, בהתאם לסעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד מועד התשלום המלא בפועל.

י. לחuib את הנتابעת לשלם לトובע הוצאות משפט, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד מועד התשלום המלא בפועל.

עמנואל סולומונוב, עו"ד
באי כוח התובע